உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-வித்தியாரண்ணியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

:o‡o:

இஃது

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னும்

கோயிலூர் - ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான

பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

கண்டமாணிக்கம் - இங்கிலீஷ்

மெய்யப்பசெட்டியார்

வேண்டுகோளின்படி

ஷை கோயிலூர்

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியஹுல ஆனிமீ

பஞ்சதசப்பிரகரண அட்டவணை.

உ
கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

குருஸ்துதி.

அநேகவித லக்ஷண விஸ்தாரத்துடனே கூடியிருக்கா நின்ற மஹா மாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்துவிழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்.

நூல் ஆரம்பம்.

முதலாவது - சித்திரதீபம்.

வித்தியாரண்ணிய ஸ்வாமிகள்; லோகாநுக்கிரக நிமித்தமாகச் சகலவேதாந்தத்தினுடைய பொருள்களெல்லாம் மனதிலே சேகரித்துக்கொண்டு சகல வேதாந்தமெல்லாம் அதிகரிக்கமாட்டாத பேருக்கும் சகல வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாலும் அதின் அர்த்தந் தெளிந்தறிய மாட்டாதபேருக்கும் எளிதாக வேதாந்தத்தினுடைய உண்மைப்பொருள்களைக்கண்டநுபவித்து மோக்ஷமடையத்தக்கதாகச் சகல வேதாந்த சம்மதப்படிக்குத் தம்முடைய மனதிலே யிருக்கின்ற பிரமாநுபவத்தைப் பஞ்சதசப் பிரகரணத்தினாலே வெளிபண்ணவேண்டுமென்று பதினைந்து பிரகரணத்திற்குள் முந்தின பிரகரணத்தினாலே அத்தியாரோபம் அபவாதமென்கிற இரண்டு நியாயத்தையுந் தழுவிக்கொண்டு பரமாத்மாவினிடத்திலே ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிற சகத்தினு

டைய லக்ஷணஞ் சித்திரமேயல்லாமல் உண்மையல்ல வெ ன்கிறதைச் சித்திரபட திருஷ்டாந்த மூன்னிலையாக வெளி பண்ணினபடி;

புடவையினிடத்திலே சித்திரமாரோபிக்கப் பட்டாற் போலப் பரமாத்மாவாக விருக்கின்ற தன்னுடைய சொரூ பத்திலே இவன் சகத்து ஈஸ்வரனென்னப்பட்ட சித்திரம் ஆரோபிக்கப்பட்டதென்றறிக.

(க) சித்திரபடந்தானே தானாகவிருந்தால் வெளுத்த படமென்றும், கஞ்சிபூசினால் பசைப்பட மென்றும், கரியா லே சித்திரம் அச்சுக்கட்டினால், லாஞ்சன படமென்றும், வர்ணமடைத்துத் தீர்ந்தால் ரஞ்சிதபடமென்றும், கண்டா ற்போல, பரமாத்மாவிற்குநாலவஸ்தையேது, அதற்குஉபா தியேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரமாத்மா, ஒருபாதியுமற்றுத் தாமாயிருக்கும்போது சித்தென்றும், மாயையினுடனே கூடினால் அந்தரியாமியெ ன்றும், சமஷ்டிசூக்ஷமபூத சூக்ஷமசரீரத்துடனே கூடினால் இரண்யகர்ப்பனென்றும், சமஷ்டி ஸ்தூலபூத ஸ்தூலசரீர த்துடனே கூடினால் விராட்புருஷனென்றுஞ் சொல்லப் படுமென்றுத்தரம்.

(உ) பரமாத்மாவே சித்திரபடமானால், அதைப்பற்றி யிருக்கிற சித்திரபேதங்களேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாதிஸ்தம்ப பரியந்தம் உத்தமம் மத்திமம் அதம மாய்க் காணப்படுகிற பிராணிகளும் மலையாறு கோபுரமுத லான சடங்களும் சுபாவசைதன்னியத்தி னிடத்திலே மா யையாகிற வர்ணத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்ட சித்திரமென் றே உத்தரம்,

(௩) இதுவேசித்திரமானால், சேதனம் அசேதனமெ ன்று இருவகுப்பா யிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

படத்துச் சித்திரசரீரங்களிலே அநேகபடாபாசமெழு தி யிருக்கிறாற்போலச் சைதன்னிய சித்திரத்திலே பிராணி கண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற்பிக்கப்பட்டார்க ள் இவர்கள் சாக்ஷாத்சைதன்னிய மல்லவென்றுத்தரம்.

(௪) மலையாறு கோபுரமுதலானவைகட்குச் சிதாபாசர் கள் ஏனில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரத்திற் பர்வதமுதலானவைகட்கு வஸ்திராபா சந் தேவையற்றதுபோலச் சிருஷ்டியிலே யகப்பட்ட மண் முதலானவைகட்குச் சிதாபாசர்கள் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(ரு) பிராணிகண் மாத்திரத்திற்குச் சிதாபாசர்கள் கற் பனைக்குப் பிரயோசன மேதெனகிற சங்கைக்கு,

நால்வகைச் சரீரங்களை யடைந்து செனனமரணாதி சம் சாரத்தைப் பாவிக்கிறதே பிரயோசனமென்றுத்தரம்.

(சா) இப்படிச் சிதாபாசனுக்கே சம்சாரமானாற் சகல வாதிகளும் லௌகிகரும் ஆத்மாவிற்கே சம்சாரமென்று சொல்லக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆபாசப்புடவையின் வர்ணத்தை அதிஷ்டானப்புடவை யின் வர்ணமாகச் சொல்லுகிறாற்போல ஆபாசன் சம்சாரத் தை அதிஷ்டானத்திலே சுமத்துகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(எ) அந்த அஞ்ஞானத்திற்கு லக்ஷணமேது அதைப் போக்குதற் குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னிடத்திற் கற்பிக்கப்பட்ட சிதாபாசனையும் அவன் சம்சாரத்தையுந் தன்னுடைய சுபாவமாக எண்ணுகிறமயக்கமே அஞ்ஞானம், தனக்கொருக்காலுஞ் சம்சாரமில்லை சம்சாரமுஞ் சம்சாரியுங் கற்பிதமென்றறிகிற விவேகமே அஞ்ஞானத்தைத் தள்ளுகிற உபாயமென்றுத்தரம்.

(அ) அந்தவிவேகம் எதுசெய்தால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

சீவன் சகத்து பரமாத்மாக்களைக் குருசந்நிதானத்திலே பலபடவிசாரித்தால் விவேகம்வருமென் றுத்தரம்.

(கூ) மோக்ஷாவஸ்தையிற் பலமாக மிஞ்சப்போகிற பரமாத்மாவை மாத்திரம் விசாரிக்கவேண்டுமே யல்லாமல் வந்தியாபுத்திரனைப்போல விருக்கிற சீவனையுஞ் சகத்தையும் விசாரிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொரூபமாயிருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்திலே ஒருவிசாரமுமில்லை விசாரமெல்லாஞ் சீவன் சகத்துக்களிற்றானே நுண்மையாக விசாரிக்கில் இருவகையும் வாதிக்கப்பட்டவுடனே பரமாத்மாவே தானாக மிஞ்சுமென்றுத்தரம்.

(கo) விசாரித்த ஞானிகட்குச் சீவன் சகத்துவாதிக்கப்பட்டாற் றிரும்பவும் விவகாரந் தோன்றுவானேனென்கிறசங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சீவன் சகத்துத்தோற்றும விருக்கையிலும், முத்தியில்லாம விருக்கையினாலே தோற்றுமற்போகிறது வாதையல்ல இந்த இருவகையும் மித்தையென்கிற நிச்சயமே வாதையென்றுத்தரம்.

(கக) இந்த இருவகையுந் தோற்றுமானாற் பரமாத்மா மாத்திர மிஞ்சப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பரமாத்மாமாத்திரமே அழிவற்ற உண்மைப்பொருளென்கிற நிச்சயமே மிஞ்சுகிறது, சகத்து மறைகிறதல்ல சகத்தில்லாதிருந்தாற் சீவன் முத்திகூடாதென்றுத்தரம்.

(கஉ) இந்த இருவகையும் எத்தனைகாலம் விசாரிக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினாலேவந்த ஞானம் பரோக்ஷக்ஞானமென்றும், அபரோக்ஷக்ஞானமென்றும் இருவகையாகவிருக்கும் இதில் அபரோக்ஷக்ஞானம்வந்தால் விசாரத்திற்கு முடிவென்றுத்தரம்.

(கங) இந்த இருவகை ஞானத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன்றுண்டென்கிறது, பரோக்ஷக்ஞானம் நானே அந்தப் பிரமமென்கிற துணிவு அபரோக்ஷக்ஞானமென்றுத்தரம்.

(கச) இந்த அபரோக்ஷக்ஞானத்தை வருவிக்கிற விசாரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடாகாசம் மஹாகாசம் சலாகாசம் மேகாகாசம் போலக் கூடஸ்தனையும் பிரமத்தையும் சீவனையும் ஈசுரனையும் பகுத்தறிகிறதே விசாரமென்றுத்தரம்.

(கரு) கடாகாசமும் மஹாகாசமுங் கண்டோம் சலாகாசத்திற்கும் மேகாகாசத்திற்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடசலத்திற் பிரத்தியக்ஷமாக மேகநக்ஷத்திரங்களுடனே காணப்படுகிற ஆகாசம் சலாகாசம் மஹாகாசத்தின் மேகசலத்திலே அநுமானத்தினாற் கண்ட பிரதிவிம்பமே மேகாகாசமென்றுத்தரம்.

(கசு) கூடஸ்தர்முதலான நாலுசைதன்னியத்தையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகாரமாக விருக்கின்ற அதிஷ்டான சைதன்னிய மே சரீரத்தில்வளைபட்டது கூடஸ்தரென்றும் மற்றது பிர மமென்றும் கூடஸ்தரிடத்திற் கற்பிதமான அந்தக்கரண ப்பிரதிவிம்பன் சீவனென்றும் பிரமத்திற் கற்பிதமான மா யாப்பிரதிவிம்பன் ஈசுரனென்று முத்தரம்.

(கஎ) சரீரத்திலே நானென்று விவகரிக்கிற சீவனைத்த விர வேறே கூடஸ்தரெங்கேயென்கிற சங்கைக்கு,

சலாகாசத்தினுலே கடாகாச மறைபட்டாற்போலச் சீவனுலே கூடஸ்தருமறைபட்டு இரண்டும் ஒன்ருகத் தோ ற்றுகிறதென் றுத்தரம்.

(கஅ) இந்தச்சீவன் கூடஸ்தரை யேன்பகுத்தறிய வி ல்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவே மூலாஞ்ஞானமென் றுத்தரம்.

(கக) இந்த மூலாஞ்ஞானமாகிற அவித்தை யெத்தனை விதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆவரணமென்றும், விக்ஷேபமென்றும் இரண்டுவகை யாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ0) இந்த இருவகைக்கும் லக்ஷணமேதென்கிற சங் கைக்கு,

நான் கூடஸ்தரைக்காணேனென்கிற அறிவாகவிருந் தங் கூடஸ்தர் தோற்றவில்லையென்கிற மயக்கமே ஆவர ணம் கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென்று பார்க்கிறாற்போலச் சுபா வசைதன்னியமாயிருக்கிற தன்னைக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரியாய்க் காண்கிறதே விக்ஷேபமென் றுத்தரம்.

(உக) ஆதித்தனிடத்திலே இருட்டிராததுபோலச் சுய ம்பிரகாசமாயிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்திலே அப்பிரகாசமா யிருக்கிற அஞ்ஞானம்வரக்கணக்கில்லையே இது நமக்குச்சம் மதமென்ருலும் அஞ்ஞான காரியமான ஆவரண மெப்படி வந்தது இதுவுமில்லையென்ருல் ஆவரணத்தைப்போக்குகிற வேதாந்தத்தைப் படிக்கவுங் கணக்கில்லை யென்கிற சங் கைக்கு,

நான் அஞ்ஞானியென்கிற அநுபவம் சடத்தினிடத் திலே காணப்படாமற் சித்தினிடத்திலே காணப்படுகிற திருஷ்டமென்றே யுத்தரம்.

(உஉ) அநுபவங்கண்டாலும் யுத்திகூடாதென்கிற சங் கைக்கு,

திருஷ்டமாய்க் கண்டகாரியத்திற்கு யுத்திதேவையி ல்லை, காணுதகாரியத்திற்கே யுத்திவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உங) தூணுகான நியாயம்போலச் சங்கித்தாலல்ல வோயுத்தியிலே திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவத்தைக்கடந்து சங்கிக்கலாகாது ஆகையினுலே கூடஸ்தருக்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விரோதமில்லைக் கூடி யிருக்கலாமென் றுத்தரம்.

(உச) ஆனுலிந்த அஞ்ஞானத்தைத்தள்ளுகிற விரோதி யேது, அதெங்ஙனே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசாரஞ்ஞானமே அஞ்ஞானத்திற்கு விரோதி இதை ஞானிகளிடத்திலே காணலாமென் றுத்தரம்.

(உரு) விக்ஷேப மென்னப்பட்ட அகங்காரியாவதார் இவனெதினுற்கற்பிக்கப்பட்டான் இவனுக் கதிஷ்டானமே தென்கிற சங்கைக்கு,

காரணகாரிய சரீரத்தையுடைத்தான சைதன்னியமே அகங்காரி அஞ்ஞானகாரியமான விக்ஷேபத்தினாலே கற்பிக்கப்பட்டான் இவனுக்கதிஷ்டானங் கூடஸ்த சைதன்னியமென்றுத்தரம்.

(உசு) இப்படிக் கற்பிதமாயிருக்கிற அகங்காரிக்கும் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பேதமெப்படி பிராந்திசித்தமாயிருக்கிற அபேதமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஈதென்னப்பட்ட அதிஷ்டானக்கிளிஞ்சில் உண்மைவெள்ளியென்கிற ஆரோபம் மித்தையென்கிறதுபோலச்சுபாவசித்தபேதம் இதுவெள்ளியென்கிற ஒருமை மயக்கம்போல நான்தானெனகிற ஒருமை மயக்கமே பிராந்தி சித்தமாயிருக்கிற அபேதமென்றுத்தரம்.

(உஎ) ஈதென்கிற சாமான்யம்போலவும் வெள்ளியென்கிற விசேஷம்போலவும் ஆத்மாவும் அகங்காரியும் எங்குங் காணப்படவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

தேவதத்தன்தான் போனவன் யக்ஞதத்தன்தான்கண்டவன் நீதான்சொன்னவன் நான்தான் கேட்டவனென்கிற விவகாரத்தினாலே இது வெள்ளி இது புடவை இது கடமென்றாற்போலச் சாமான்ய விசேஷமிரண்டுங் காணப்படுகிறதென்றுத்தரம்.

(உஅ) இந்தப்பேதக்ஞானத்தினாலுமக்குப் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானென்கிற சொல்லுக்கர்த்தம் நானென்கிறஅகங்காரிக்கன்னியரானகூடஸ்தரொன்றேசித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(உகூ) கடந்தான் படந்தான் கோபுரந்தானென்னுமிடத்தில் அசேதனத்தினிடத்திலே தானென்கிற சொல்லுவராமோவென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாதபடியினாற் சடமென்று சொல்லப்பட்ட கடபடாதிகளும் சிதாபாசனுண்டானபடியினாற்சேதனமென்று காணப்படுகிற பிரமாதிஸ்தம்பபரியந்தமான பிராணிகளும் ஆத்மா ஒருவரிடத்திலே இருவகைக்கற்பிதங்களானபடியினாலே எல்லாவற்றிலுந் தானென்றுவழங்குகிறசொல் எங்கும் ஆத்மாவுண்டென்கிறதைக்காட்டுகிறது ஆகையினாற் றானென்கிறசொல் எங்கும்வரலாமென்றேயுத்தரம்.

(௩௦) தானென்கிற சொற்போல இதுவது வென்கிற சொல்லும் எல்லாவற்றிலுஞ் சாமான்யமாக விருக்கையினால் இவைகளும் ஆத்மாவாக விருக்கட்டுமென்கிறசங்கைக்கு.

இதுவதுவென்கிறசொல் நல்லதுபொல்லாததென்கிற சொற்போலப் படிபாதியிலே சாமான்யங்கண்டதேயல்லாமல் முற்றுங்காணவில்லை ஆகையினால் இதுதான் அதுதான் நல்லதுதான் பொல்லாதுதானென்று சர்வத்திரசாமான்யமாகத் தோற்றுகிறதுதானே ஆத்மாவென்றும் மற்றவிசேஷமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்றுஞ் சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(௩க) இது எல்லார்க்கும் ஏன்றெரியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு;

முன்சொன்ன அஞ்ஞானத்தினாலே தாதான்மியாத்தியாசத்தையடைந்த அஞ்ஞானிகள் சாமான்ய விசேஷமிரண்டும் வெட்டவெளியாய் வேறுபட்டிருக்கினும் ஒன்றாய்க் கண்டார்களென்றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த அத்தியாசமெப்படிப் போமென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரக்ஞானத்தினாலே அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் போமென்று முன்சொன்னதே யுத்தரம்.

(௩௩) இந்தஞானிக்குக் காரணமான அஞ்ஞானம் போயுங் காரியமான விக்ஷேப மிருப்பானேனேன்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஷேபத்திற்குக்காரணம் அஞ்ஞானமென்றுங் கர்மமென்றும் இருவகுப்பு அவற்றில் அஞ்ஞான நசித்தும் கர்ம நசியாதபடியினால் பிராரத்தகர்மந் தொலையுமட்டும் இருக்குமென் றுத்தரம்.

(௩௪) காரணநஷ்டமாயுங் காரியம் இருக்குமென்கிறது நியாயமல்லவேயென்கிற சங்கைக்கு,

உங்கள் தர்க்கமதத்திலே காரணநஷ்டமாயுங் காரியஞ்சற்றுப்போ திருக்குமென்றது நமக்குஞ் சரியல்லவோவென் றுத்தரம்.

(௩௫) அப்படியானாலுங் காரணத்திற்குப்பின் காரியஞ்சற்றுநேரமல்லவோ இருக்கவேண்டும் ஒரு புருஷாயுவுள்ளமட்டு மிருக்குமென்கிறது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டொருநாளி லுண்டான காரணத்திரவியமென்னப்பட்ட நூல்வெந்தும் ஒருசாமங் காரிய தாமச முண்டென்றால் அநந்த கற்பத்திலே யிருக்கிற அஞ்ஞானப்பிராந்திநஷ்டமானாலும் அதின் காரியமானவிக்ஷேபம் பிராரத்தத்தோடே போமென்றது சொற்பமல்லாமல் விஸ்தாரமல்லவென் றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படி வாயடி கையடியடிக்கிறதே யல்லாமல் இதற்குப் பிரமாண மில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

வாயடி கையடி யடிக்கிறது உங்கள் தர்க்கமதத்திலேயே யல்லாமல் நமக்குச் சுருதி யுத்தி யநுபவ மூன்றுமுண்டென்றே யுத்தரம்.

(௩௭) தார்க்கிகன் சண்டைபோதும் சித்தாந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகள் நான்தானென்கிற இருவனையும் ஒருவனைக்கண்டு கலங்கிச் சம்சாரத்திலே யடிபடுவார்களென்றும் இந்த இருவகையும் வேதாந்தக்ஞானிகள் பகுத்தறிந்து முத்தராவார்களென்கிறதே சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(௩௮) வேதாந்தமல்லாத சாஸ்திரத்தினாலே முத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

மற்றைச் சாஸ்திரமெல்லாம் பிராந்தர்களாலே பண்ணப்பட்ட சாஸ்திரமானபடியினாலே கலக்கத்தின்மேற்கலக்கமாய்க் குழம்புமேயல்லாமற் பிராந்தியைத் தெளிவிக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௩௯) இன்ன இன்ன சாஸ்திரகர்த்தாக்கள் இன்ன இன்னதைப் பொருளென்று கலங்கினார்களென்றதையும் இவர்களுக்குப் பரம்பரையாகத் தெளிவுவரும் வழியையும் இன்னபடியென்று பகுத்துச் சொல்லவேண்டு மென்கிற சங்கைக்கு,

(௧) பாமரரும், லோகாயுதரும், விரோசனன்சித்தாந்தயுத்தியினாலே ஸ்தூலசரீரமே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(உ) சார்வாகன், ஜீவன்போனவுடனே சரீரமரித்துப் போகிறபடியால் நான்கண்டேன் கேட்டேனென்கிற யுத்தியினுல் தேகம் ஆத்மாவல்ல இந்திரியமே ஆத்மாவென்று சொல்லுவன்.

(ஙு) இரணியகர்ப்ப வுபாசிகளான பிராணுத்மவாதிகள், பிராணன்போனுல் இந்திரியங்க ளிராதபடியினுலே பிராணனே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(ச) * உபாசகர், மனதில்லாதபோது பிராணன்றெரியாதபடியினுலே மனதே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(ரு) க்ஷணிகவாதிகள், புத்தியில்லாவிட்டால் மனதாரவிக்கிறபடியினுலே புத்தியே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(சா) பௌத்தர்களானமாத்தியமிகர், சுழுத்தியிலே புத்திமுதலாக ஒன்றுங் காணுதபடியினுலே சூன்யமே ஆத்மாவென்பார்கள்.

(எ) பட்டர் † முதலினோர், சுழுத்தியிலே சூன்யமாயிருந்ததென்று கண்டுசொல்ல வருகிறபடியினுலே ஆத்மா சத்தென்பார்கள்.

{ இவ்வார் ஆத்தநிர்ணயஞ்செய்து இனி ஆத்ம பரிமாணத்தில் விவாதம். }

(அ) அந்தராளர், சூக்ஷ்மநாடிவழியே சஞ்சரிக்கிறபடியினுலே ஆத்மா அணுவென்பார்கள்.

(கூ) திகம்பரர், பாதமஸ்தகபரியந்தம் அறிவு கலந்திருக்கிறபடியினுலே ஆத்மா புருஷப்பிரமாணமென்பார்கள்.

---

* உபாசகரென்றது, நாரத பஞ்சராத்திர வநுசாரிகள்.

† முதலினோரென்றது, பிரபாகரரையும் தார்க்கிகரையும்.

(க0) பிரபாகரரும், தார்க்கிகரும், ஆத்மா பரிச்சின்னமாயிருந்தால் அழிந்துபோமென்று பரிபூரணமாய்ச் சடமாயிருக்குமென்பார்கள்.

(கக) பட்டர்மதத்திலே, சுழுத்தியிலே சடமாயுஞ் சாக்கிரத்திலே அறிவாயுங் காணப்படுகிறபடியினுலே ஆத்மா சடசித்தா யிருவகையுமா யிருக்குமென்பார்கள்.

(கஉ) சாங்கியர், பரிபூரணத்திற்கு இரண்டுலக்ஷணங் கூடாது ஆத்மா சித்தாய்ப் பரிபூரணமாயிருப்பார் அவரவர்களிடத்தில் சுழுத்தியிற் காண்கிறசடம் அந்த ஆத்மாக்களுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கவந்த பிரகிருதியென்பார்கள்.

(கங) யோகி, பிரகிருதிதானும் புருஷனெருவனில்லாவிட்டாற் சேஷ்டிக்கமாட்டா தென்றும் அடக்கியாளுவாரில்லாதிருந்தா லாத்மாக்களுக்குப் பந்தமோக்ஷமில்லையென்றபடியினுலே இந்த ஆத்மாக்களைத்தவிர ஈசுரனெருவனுண்டென்பன்.

{ இனி இதில் உளதாகுங் கலக்கங்களைக் கூறுகின்றார். }

(கச) பதஞ்சலிபகவான் * கிலேச † கர்ம ‡ விபாகங்களோடும் அவற்றின் § ஆசயங்களோடுங்கூடார்த புருடவிசே

---

* கிலேசம் என்றது, அவித்தை, அஸ்மிதை, இராகம், துவேஷம், அபினிவேசம், என்பனவாம்.

† கர்மம் என்றது, அசுக்ல கிருஷ்ணகர்மம், யோகிக்கு இதரர்க்குப் புண்ணியபாவமிசிரம்; அசுக்லகிருஷ்ணமென்றது சகாமரூப சுபகர்மம்; அசுபகர்மம்; இரண்டின் விலட்சணமானயோகானந்தத்திற்கு ஏதுவான புண்ணியவிசேஷம். ‡ விபாகம் என்றது, ஜாதி, ஆயுள், போகம், என்னும் பலவிசேஷங்கள். § ஆசயம் என்றது, சமஸ்காரம்.

டனே ஈசனும், அவன் சீவன்போலும் அசங்க சித்தாகுமென்று சொல்லுவர்.

(கரு) தார்க்கிகன், அசங்கனாகிய ஈசுரனுக்கு நியந்திருத்துவங் கூடாது நித்தியமான இச்சாஞானக்கிரியைகளை உடைத்தாயிருப்பனென்று சொல்லுவன்.

(கசா) இரண்யகர்ப உபாசகர், ஈசுரன் நித்தியஞானாதிகளையுடையனேல் சதாசிருஷ்டியுளதாதல்வேண்டும். ஆகலின் இரண்யகர்ப்பனே ஈசுரனென்பார்கள்.

(கஎ) விஸ்வரூபமதம், ஸ்தூலசரீரத்தைவிட்டுச் சூக்ஷமசரீரந் தனியேயில்லை கிருஷ்ணன் விஸ்வரூபங் காட்டுகிறபோது எங்குங் காலெங்குங் கையாகக் காட்டினபடியினாலே விராட்புருஷனே ஈசுரன் இரண்யகர்ப்பனல்லவென்று சொல்லும்.

(கஅ) பிரசாபத்தியமதம், எங்குங்காலெங்குங்கையாகவிருக்கிறதே ஈசுரனானால் மரவட்டையும் ஈசுரனாகவேண்டும் ஆகையினாலே பிரம்மாவே ஈசுரனல்லாமற் மற்றது ஈசுரனல்லவென்று சொல்லும்.

(கக) வைஷ்ணவமதம், இந்தப்பிரம்மாவும் விஷ்ணுவினுடைய நாபியிலே பிறந்தபடியினாலே விஷ்ணுவே ஈசுரனென்று சொல்லும்.

(உ0) சைவாகமம், சிவனுடையபாதம் விஷ்ணு காணாதபடியினாலே சிவனே ஈசுரனென்று சொல்லும்.

(உக) காணாதிபத்தியமதம், திரிபுரசங்காரத்திலே சிவனும் கணபதியைப் பூசைபண்ணினபடியினாலே விக்நேசுரனே ஈசுரனென்றுசொல்லும்.

(உஉ) புராணிகமதம், இப்போதுசொல்லப்பட்ட தேவதைகளெல்லாம் புண்ணியஸ்தலங்களிலே விளங்குகையினாலே ஸ்தலங்களே ஈசுரனென்று சொல்லும்.

(உங) தர்மசாஸ்திரன், ஸ்தலங்களும் மரங்களினாலே விளங்குகையினாலும் மூங்கில் அரசு எருக்கு முதலானவைகளை அவரவர் குலதேவதைகளாகப் பூசைபண்ணுகையினாலும் மரங்களே ஈசுரனென்றுசொல்லுவன்.

(உச) இப்படி யின்னம் அநேகம் மதவாதிகள், தங்கள் தங்கள் மதாபிமானத்தினாலே மந்திரவாதம் ரசவாத முதலான சாஸ்திரங்களைத் தொடுத்துக்கொண் டலைந்தார்கள் இப்படி அஞ்ஞானசாஸ்திர கர்த்தாக்க ளலைந்த வழிசொன்னோமென்றுத்தரம்.

(ச0) இப்படி யெல்லாச்சாஸ்திரகர்த்தாக்களும்வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணமாட்டாம லலைந்தார்களானால் வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணப்போகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமொன்றே பொருள் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமயமென்கிற வேதாந்த விசாரத்தினாலே வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(சக) அப்படியானால் இந்த வாதிகளுக்கெல்லாம் விரோதமல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்றே பொருளென்கிற வேதாந்திற்கும் அதைத்தானே குருடர் யானைகண்டாற்போலக் கண்டிருக்கிற இந்த வாதிகளுக்குஞ் சற்றும் விரோதமில்லையென்றேயுத்தரம்.

(சஉ) பிரமமொன்றே உண்மைப்பொருளென்கிறதற்கும் மற்றுள்ளவெல்லா மாயாமய மென்கிறதற்கும் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படிச்சொல்லுகிற முப்பத்திரண் டபேக்ஷித்துமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(சரு) இவ்வளவுஞ் சித்துலக்ஷணம் வேதாந்தத்திலே மாயைக்கு லக்ஷணமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மோகலக்ஷணமும் சடலக்ஷணமுமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சச) இந்தப்பிரபஞ்சத்திலே மாயாலக்ஷணமிருவகையும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

கடமுதலான பூதபௌதிகமெல்லாம் சடமாயிருக்கக் கண்டோம் சத்தென்றும் அசத்தென்றும் பகுத்தறியப்படாதபடியினுலே மோகமாயிருக்கக்கண்டோமென் றுத்தரம்.

(சரு) சீவன் சகத்து ஈசுரனென்பவை யெல்லாரும் உண்மையாகக்கண்டு வருகிறதை மாயையென்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த மாயாகற்பிதமெல்லாம் லௌகிகதிருஷ்டியிலே உண்மையாகவும் யுக்தியினுலே அநிர்வசநீயமாகவும் வேதாந்தக்ஞானிக்குக் காலத்திரயத்திலும் இல்லாததாகவும் இப்படி மூன்றுவிதமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சசு) இந்தமாயாகற்பிதப் பிரபஞ்சமெல்லாம் எந்தக் காலத்தில் உண்டு எந்தக்காலத்தில் இல்லையென்கிறசங்கைக்கு,

சாக்கிரத்திலும் சொப்பனத்திலும் விரித்தசித்திரபடம்போலே உண்டாயிருக்கிற காலமென்றும் சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளிலே சுருட்டின சித்திரபடம்போலே இல்லாதகாலமென்று முத்தரம்.

(சஎ) இந்தமாயை சுதந்தரையோ பராதீனமோவென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியத்தை யன்றியிலே விளங்கமாட்டாதபடியினுற் பராதீனமுமாம் அசங்கமாயிருக்கிற கூடஸ்தசைதன்னியத்தைச் சடமாயிருக்கிற ஜகத்தாகவும் சிதாபாசர்களாயிருக்கிற ஜீவேசுரர்களாகவும் பண்ணுகையினுற் சுதந்தரையுமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(சஅ) இப்படியானுல் மாயையினுலே பிரமத்திற்குச் சொரூபலக்ஷணங் கெட்டதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயை கூடஸ்தரைத்தொடாமற்றானே சீவன் ஜகத்தையுண்டாக்குகையினுற் சொரூபலக்ஷணங் கெடவில்லையென்றுத்தரம்.

(சகூ) முன்பிரமத்தைத்தானே சீவன் ஜகத்தாய்ப்பண்ணிற்றென்றீர் பின் பிரமத்தைத்தொடாமற் பண்ணிற்றென்றீர் இந்த இருவகையுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக்கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமென்று வேதஞ்சொன்னபடியினுலே நீ இதிலே மயங்கவேண்டாமென் றுத்தரம்.

(ருo) இப்படி மாயைகற்பித்தவெல்லாங் கூடாததைக் கூட்டுவித்ததாக விருக்குமோ இப்படிக்கொத்த சத்தி இந்தமாயைக் கெங்கேயிருந்து வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருமாயையினிடத்திலே பிறந்தபூதங்களிலே ஒன்றிலே வெளியும் ஒன்றிலே சலனமும் ஒன்றிலே சூடும் ஒன்றிலே குளிரும் ஒன்றிலே கடினமுங் கண்டபடியினுலே இந்த மாயை கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறது சுபாவம் இந்தச்சத்தி மாயைக்குச் சுபாவமேயல்லாமல் ஒன்றினுல் வந்ததல்லவென் றுத்தரம்.

(ருக) இந்தச் சகத்து மாயாமயமென்கிறதை யெல்லாரும் ஏ னறியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனைக் காணாமளவு மிந்திரஜால முண்மையாகத்தோற்றுகிறாற்போல மாயைக்கதிஷ்டானத்தை யறியுமளவு மாயை யுண்மையாகத்தோற்றும் அதிஷ்டானத்தையறிந்தாற் பொய்யாய்ப்போமென்றுத்தரம்.

(௫௨) சகலவாதிகளு மாயையிற்குள்ளேதானே இது பொருளது பொருளென்று சங்கிக்கக் காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தேகசொரூபமாயிருக்கிற மாயைக்குப் பரிகாரந்தேடாமற் சங்கைக்குட் சங்கைபண்ணுகிறதற்கு அஞ்ஞானமே காரணமென்றுத்தரம்.

(௫௩) ஆனால் இந்தமாயைக்குப் பரிகாரமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இது பொருளல்ல மாயையென்றறிகிறதே பரிகாரமென்றுத்தரம்.

(௫௪) கண்ணாரக்கண்டும் நிர்ணயமாகாத இந்திரஜாலம்போல இந்தஜகத்து மாயாமயமாயிருக்கவில்லையே உண்மையாகவல்லவோ விருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தசத்தென் றிருவகை நிர்ணயத்திலு மகப்படாத ஜகத்து உண்மையென்கிறது உன்னுடைய பக்ஷபாதமேயல்லாமற் சகத்துமாயைதானே யென்றுத்தரம்.

(௫௫) நீர்சொன்னதேயல்லாமல் வேதம் ஜகத்துமாயையென்று சொன்னபேருண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சடமாய்க் கர்ப்பவாசம்பண்ணின சுக்கிலமுஞ் சேதனம்போலே பிறப்பட்டுப் பெரியவன் சிறியவனென்று உண்டுடுத்துக் கண்டுகேட்டுத் திரிகிறதைப் பார்க்க வேறே இந்திரஜாலமேதென்று வசிஷ்டர் சொல்லியிருக்கிறார் இந்தத்தே

கம்போலே ஆலமர முதலானவைகளும் விதை யெங்கேவந்தது மரமெங்கேவந்ததென்று மயங்கவேண்டாம் சகலமு மாயையென்றே காணவேண்டுமென்று வியாசர் சொல்லியிருக்கிறார் மனதினாலே சிந்திக்கில் நிர்ணயமாகாத பொருளைத் தர்க்கிக்கவொண்ணாதென்றும் நிர்ணயப்படாத ஜகத்திலே இதுபொருளது பொருளென்று சங்கிக்கத் தேவையில்லை சகலமு மாயையென்றே காணவேண்டுமென்று யாக்கியவல்கியர் சொன்னார் இன்னபடியென்று சிந்திக்கப்படாததை யுண்டாக்குகிற சத்தி மாயையென்றெல்லாருஞ் சொல்லியிருக்கிறார்களென்றுத்தரம்.

(௫௬) இந்தமாயைக்கு விதையெங்கே காணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

மரத்தையடக்குகிற பீஜம்போலச் சாக்கிரசொப்பனப் பிரபஞ்சத்தை யடக்கியிருக்கிற மாயாபீசம் சுழுத்தியிலே யெல்லாருங் காணவில்லையோ வென்றுத்தரம்.

(௫௭) சகலபுத்திவாசனையும் மாயையிலே யடங்கியிருக்கிறதற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாப்பிரதிவிம்பர் மாயையிலே சகலவாசனையுங்கண்டு சர்வக்ஞராயிருக்கிறதே அடையாளமென் றுத்தரம்.

(௫௮) ஈசுரவுபாதி யெப்படியிருக்கும் ஜீவவுபாதியெப்படியிருக்கும் ஜீவேசுரர்களெப்படியிருப்பார்கள் ஈசுரனையறிகிற வடைவெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மேகம்போலவிருக்கு மாயை மேகத்தின்றி வலைபோலவிருக்கும் புத்திவாசனைகள் திவலையிற் பிரதிவிம்பித்த ஆகாசம்போலவிருப்பர் சிதாபாசர்கள் மேகாகாசம்போல் ஈசுரனை அநுமானத்தினா லறியவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௫௧) இந்தப்புத்திவாசனையிலே பிரதி விம்பித்த சிதாபாசனையும் மாயாப்பிரதி விம்பனாயிருக்கிற ஈசுரனையும் எந்தவடைவிலே பகுத்துக்காண்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

வாசனையானது சிதாபாசனுடனேகூடிப் புத்திரூபமாய் முளைக்கிறபோது சிதாபாசனை வெட்டவெளியாய்க் காணலாம் ஈசுரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனென்று வேதஞ் சொல்லக்கேட்டறியலாமென் றுத்தரம்.

(௬௦) இரண்டுபேருஞ் சிதாபாசர்களானால் இவர்களுக்குத் தாரதன்மிய மேதென்கிறசங்கைக்கு,

ஜீவர்கள் மாயையின் வசமாயிருக்கிறபேர்களென்றும் ஈசுரன் மாயையைத் தன்வசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவனென்றுந் தாரதன்மியங் காணலாமென் றுத்தரம்.

(௬௧) ஈசுரனைச் சர்வக்ஞன் அந்தரியாமி சர்வேசுரனென்பதேதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

இவருக்குபாதியான மாயையினிடத்திலே சகலமுமிருக்கிறபடியினாற்சர்வக்ஞனென்பது சகலஜீவர்களுடைய புத்திகளுக்குள்ளுமிருந்து ஆட்டுகிறபடியினால் அந்தரியாமியென்பது இவருண்டாக்குகிற பிரபஞ்சத்தை யொருவராலுந் திருப்பப்படாததுகொண்டு சர்வேசுரனென் றுத்தரம்.

(௬௨) ஈசுரனுக்குச்சர்வக்ஞத்துவமுண்டானால் எல்லாராலும் ஏன் அநுபவிக்கப் படவில்லை என்கிற சங்கைக்கு,

வாசனைகளெல்லாம் பரோக்ஷமானபடியினா லநுபவிக்கப்படவில்லை யென றுத்தரம்.

(௬௩) ஆனால் அந்தச் சர்வக்ஞத்தன்மையின் ஞானம் யெப்படியுளதா மென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சர்வபுத்திகளினும் அந்தச்சர்வக்ஞத்தன்மையைக்கண்டு வாசனையின்கண்ணே அநுமானிக்கத்தக்கதென் றுத்தரம்.

(௬௪) அந்தரியாமிக் கித்தனைகுணமுண் டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது இவர்க்குச் சரீரமேது இவர்கற்பித்ததே பிரபஞ்சத்திற்கு வழியென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தரியாமிக்கு வெகுகுணமுண் டென்கிறதற்கு அந்தரியாமிப் பிராமணமென்கிற வேதம் பிரமாணம் புடவையினிடத்திலே நூலுபாதானமாயிருக்கிறாற்போலச் சகலத்திலு மிவரு பாதானமாக விருக்கிறபடியினாலே சகலமும் இவர்க்குச் சரீரம் ஈசுரன் சகல பூதங்களிலுமிருந்து தேகாதிப்பாவைகளை அபிமானக் கயிற்றைப்பூட்டி விதிநிஷேத வழியே ஆட்டுவிக்கிறானென்கிற கீதாவசனமும் இதுதர்மமென்றறிவேன் இதிலே மூளவுமில்லை இது அதர்மமென்றறிவேன் இதைவிட்டுத் திரும்பவுமில்லை ஆரோ ஒருவராட்டுவிக்கிறானென்கிற பாண்டவகீதையுங் கற்பித்ததே வழியென்றதற்குப் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௬௫) சகலமுமிப்படி ஈசுரனே ஆட்டுகிறதானாற் புருஷனுடைய முயற்சி தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

முயற்சியும் அவரவர் கர்மத்திற்கீடாக ஈசுரசங்கற்பமே யானபடியினால் முயற்சியே பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௬௬) கர்மத்தின்வழியே முயற்சியானால் ஈசுரசங்கற்பந் தேவையில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுரப்பிரசாதங் கொண்டுதான் அசங்கனென்கிற க்ஞானம் வரவேண்டியபடியினாலே ஈசுரானுக்கிரகமும் வேண்டுமென் றுத்தரம்.

{ இஃது இரண்டாவதுசங்கை உத்தரசமாதானம் மூலசுலோகப்படி தவறின சங்கை. }

[புருடப்பிரயத்தனம் ஈசுரரூபமானால் ஆரோ ஒருவர் ஆட்டுவிக்கிறானென்ற அந்தரியாமிப் பிரேரணை வியர்த்தமாமென்னுஞ் சங்கைக்கு,

ஈசன் புருடமுயற்சி வடிவாயிருக்கிறானென்னும் ஞானத்தால் தான் அசங்கனென்னும் ஞானம் வருவதால் அந்தரியாமிப் பிரேரணை வியர்த்தமல்லவென் றுத்தரம்.]

(௬௭)ஈசுரானுக்கிரகங்கொண்டு தான் அசங்கனென்கிற க்ஞானம்வந்ததனாற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவ்வளவுகொண்டு மூத்தியென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௬௮) அந்த அந்தரியாமி சிருஷ்டிக்கிற அடைவேது அழிக்கிற அடைவேதென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரபடத்தை விரித்தாற்போலத் தம்மிடத்திற் பிரபஞ்சத்தை அவரவர் கர்மவசத்திலே தோற்றுவிக்கிறதே சிருஷ்டியென்பது சுருட்டின சித்திரபடம்போல அவரவர் கர்மத்தின்வழியே பிரபஞ்சத்தை தம்மிடத்திலே அடக்குகிறதே பிரளயமென் றுத்தரம்.

(௬௯) ஒருஈசுவரனே * சித்துக்குஞ் சடத்துக்குங் காரணமெப்படி யாவரென்கிற சங்கைக்கு,

† சைதன்னியமானபடியினாலே சித்திற்குங் காரணமாவர் தம்முடைய வுபாதியைத்தொட்டே சடத்திற்குங் காரணமாவரென்றே யுத்தரம்.

---

* சித்து என்றது, சிதாபாசர்கள்.

† சைதன்னிய மானபடியினால் சிதாபாச அம்சத்தினால்.

(௭௦) இப்படியானாற் பிரமந்தானே ஜகத்காரணமென்றுசுரேசுராசாரியார் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தனையுஞ் சீவனையும் அன்னியோன்னியாத்தியாசத்தினாலே ஒருமைப்பாடாய்க்கண்டாற்போல ஈசுரனையும் பிரமத்தையும் ஒன்றாகக்கண்டுசொன்னாரென் றுத்தரம்.

(௭௧) அன்னியோன்னியாத்தியாசமெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுரனுடைய ஜகத்காரணத்வம் பிரமத்தினிடத்திலும் பிரமத்தினுடைய சச்சிதாநந்தலக்ஷணம் மாயாப் பிரதிவிம்பரிடத்திலும் அத்தியாசம்பண்ணப்பட்டுக்கஞ்சிபூசின படம்போலே ஒன்றாயிற்றென் றுத்தரம்.

(௭௨.) இந்தவுளவு தீரறிந்தவகை யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு;

ஆறு லிங்கத்தாலும் வேதாந்தவிசாரம்பண்ணிப்பிரமம் அசங்கமென்றும் மாயாப்பிரதிவிம்பரே சிருஷ்டிக்கிறவரென்றும் அறிந்தோமென் றுத்தரம்.

(௭௩) சிருஷ்டிபண்ணின அடைவெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியினிடத்திலே சொப்பனமுண்டாகிறாற்போல ஆநந்தமயராயிருந்த ஈசுரனும் மாயையை விரியப்பார்த்து இரண்ணிய கர்ப்பரானாரென் றுத்தரம்.

(௭௪) ஒரு வேதத்திலே ஒன்றிலே ஒன்றுண்டாயிற்றென்கிற சிருஷ்டிசொல்லுகிறது ஒருவேதத்திலே ஒருமித்த சிருஷ்டிசொல்லுகிறது இதிலே எது பிரமாணமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த இரண்டுவகைச்சிருஷ்டியாகிய சொப்பனமும் உண்மையானபடியினாலே இரண்டும் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(எரு) இரண்யகர்ப்ப சொரூப மெப்படி யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சூக்ஷ்மசரீர சமஷ்டி யபிமானியாய்ப் படத்திலே சூத்திரமிருக்கிறாற்போல எங்கு மிருக்கிறவராய் இச்சாஞான க்கிரியையென்று சொல்லப்பட்ட மூன்றுசத்திகளை யுடையவர் இரண்யகர்ப்பனென்றுத்தரம்.

(எசு) இந்த இரண்யகர்ப்பம் எப்படிக்காணப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சந்தியாகாலத்திருட்டிலே காணப்படுகிற லோகம்போலவும் கரியினா லச்சுக்கட்டின சித்திரபடம்போலவும் எங்குமொக்கக் குறுமுளையாயிருக்கிற பயிர்வகைபோலவும் ஈசுரனுடைய சூக்ஷ்மசரீரமும் அழகாகவெங்கும் ஒக்கலாஞ்சனை பண்ணப்பட்டுத் தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(எஎ) இந்த சூக்ஷ்மசரீரந் தூலாவஸ்தையை யடைந்து தோற்றுகிறதெப்படி இதற்குப் பிரமாணமேது இவர்க்கு அவயவங்களேது அந்த அவையவங்களைப் பூசித்தாற்பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்டு வெய்யிலிலே விளங்குகிற லோகம்போலவும் தீர்ந்த சித்திரபடம்போலவும் பழுத்த பயிர்வகைபோலவும் வெட்டவெளியாகக் காண்கிற ஸ்தூல சரீராதிப்பிரபஞ்சமே விராட்டென்பது விஸ்வரூப அத்தியாயமும் புருஷசூத்திரவேதமும் பிரமாணம் பஞ்சமூர்த்திகள் வர்ணாச்சிரமமுடையபேர்கள் தேவாசுராதிகள் சராயுஜாதிகள் மயிலார்மாரி வாச்சி உளி முதலானவெல்லாம் ஈசுரனுடைய அவயவங்களானபடியினால் உபாசித்தமூர்த்தி யதிகாரிக்குத்தக்கதாய்ப் பலனும் வருமென்றுத்தரம்.

(எஅ) எல்லாரும் பூசிக்கிற ஈசுர அவயவமானால் எல்லாருக்கும் மோக்ஷமேன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

மாயீகத்தை யுபாசித்தால் மாயீகபலமே யல்லாமல் மோக்ஷம் வாராதென்றுத்தரம்.

(எகூ) பின்னை யெதனால் மோக்ஷம் வரவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்துவவிசாரத்தினால் மோக்ஷம் வரவேண்டுமே யல்லாமல் மற்றொன்றினாலும் வாராதென்றுத்தரம்.

(அ௦) பிரமஞ்ஞான மன்றியிலே மற்றொன்றினாலுஞ் சம்சாரம் போகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

தான்விழித்தா லல்லாமற் றன்னுடைய சொப்பனம் போகாததுபோல அத்துவிதப் பிரமத்துவத்தில் அஞ்ஞான கற்பிதமான ஜீவேசுர ஜகத்தென்கிற சொப்பனமும் அதிஷ்டானஞ்ஞானத்தினாற் போகவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(அக) பிரமத்திற் கபின்னமாயிருக்கிற ஜீவேசுரர்களையுங் கற்பிதசகத்துடனே கூட்டலாமோவென்கிறசங்கைக்கு,

அவர்களும் மாயாகற்பிதமானபடியினாற் கூட்டலாமென்றுத்தரம்.

(அஉ) இவர்களாற் கற்பிதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஈக்ஷணமுதற் பிரவேசாந்தமாச் சிருஷ்டியெல்லாம் ஈசுரன் கற்பித்தது சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள சம்சாரமெல்லாஞ் சீவன்கற்பித்ததென்றுத்தரம்.

(அங) இப்படிப் பிரமமாத்திரமே யுண்மைப்பொருளானால் வாதிகளெல்லாஞ் ஜீவேசுரவிஷயத்திலே வாதம் பண்ணி மாயக்காரண மேதென்கிறசங்கைக்கு,

அவர்களைப்பிடித்த அஞ்ஞானமே காரணமாக வீணிலே மாய்கிறார்களென் றுத்தரம்.

(௮௪) நீயொருத்தரிருக்க இந்தவாதிகள் கெட்டுப்போகலாமோ இந்தத்தத்துவத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தருளுமேயென்கிற சங்கைக்கு,

பிராந்தர்களுக்குப் பக்குவம் வாராததற்கு முன்னே போதித்தால் இளைப்புமாத்திரமேமிச்சமல்லாமல் அவர்கள் புத்தியிலே யேறாதென் றுத்தரம்.

(௮௫) எந்தவாதிகள் எதனாலே பிராந்தர்களா யிருக்கிறார்களென்கிற சங்கைக்கு,

லோகாயுதன்முதல் சாங்கியன்பரியந்தஞ் சீவப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்கள் யோகிமுதல் விருக்ஷார்ச்சனன்பரியந்தம் ஈசுரப்பிராந்தியிலே யலைந்தபேர்களென் றுத்தரம்.

(௮௬) பெரியோர்களாயிருக்கிற சாஸ்திரகர்த்தாக்களையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோவென்கிறசங்கைக்கு,

அத்வைதபிரமத்தை அறியாதபடியினாலே இவர்களும் பிராந்தர்களே இவர்களுக்கு இகபரமிரண்டுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௮௭) சீவவாதிகளோடே ஈசுரவாதிகளையும் பிராந்தர்களென்று சொல்லலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே பிக்ஷையெடுக்கிறவனிலும் இராஜாவாயிருக்கிறவன் அதிகமானாலும் விழித்தபின்பு இரண்டு சொப்பனமும் பொய்யாய்ப் போகிறாற்போல இந்தவிருவகை வாதிகளுங் கற்பிதத்திலே தாரதன்மியமானாலும் ஞானம்வந்தவனைக் குறித்து இரண்டுபேரும் பிராந்தர்கள் தானேயென் றுத்தரம்.

(௮௮) மோக்ஷம்வரவேண்டு மென்கிறவனும் இந்த வாதங்களை விசாரிக்கத் தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பூர்வபக்ஷமாய் விசாரித்துத் தள்ளிவிடுகிறதே யல்லாமற் சித்தாந்தமாய் விசாரிக்கவேண்டியது வேதாந்தமென் றுத்தரம.

(௮௯) சாங்கியம் யோகம் இந்த இருவகையிலுஞ்சொன்ன சீவனும் ஈசுரனும் சுத்தசைதன்னிய மானபடியினால் இந்த இருவகையும் தள்ளப்படாது வேதாந்தத்திற் கூட்டலாமென்கிற சங்கைக்கு,

சீவேசுரர்களுக்குப் பேதஞ் சித்தமானபடியினால் நம்முடைய சித்தாந்தத்திற்குக் கூடாதென் றுத்தரம்.

(௯௦) உம்முடைய சித்தாந்தத்திலே தொம்பதத்திற்குந் தற்பதத்திற்கும் பேதமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

அத்துவிதத்தைப் போதிக்க வேண்டுமென்கிறதற்காக ஒரு பகுப்புப் பகுத்துக்காட்டினதேயல்லாமல் அர்த்தபேதமில்லையென் றுத்தரம்.

(௯௧) இப்படியானால் லக்ஷணையினாற் பதார்த்தசோதனை பண்ணுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினாற்சீவேசுரர்களை வேறாகக்கண்டிருந்த பிராந்தர்களுக்கு அந்த பிராந்தியைப் போக்கவேண்டிப் பதார்த்தசோதனைபண்ணிக் காட்டினதென் றுத்தரம்.

(௯௨) பதார்த்தசோதனையினா லிருவரையும் ஒருவராய்க்காண்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

உபாதி கற்பிதமாயிருக்கிற சலாகாசத்தையும் மேகாகாசத்தையும்விட்டு இவைகளுக் கதிஷ்டானமாயிருக்கிற

கடாகாசத்தையும் மஹாகாசத்தையும் ஒன்றென்று காண்கிறாற்போலத் தொம்பத தற்பதங்களிலும் உபாதிகற்பிதமான ஜீவேசுரர்களைத்தள்ளி இவர்களுக் கதிஷ்டானமான கூடஸ்தனையும் பிரமத்தையும் ஒன்றாகக் காண்கிறதே லக்ஷணையினாற் பதார்த்தஞ் சோதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௧௩) இந்தப்படிக்குச் சாங்கியமதத்திற் சீவனையும்யோகமத்திலீசுரனையும் இரண்டு பதங்களுக்கும் அர்த்தமாக்கலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானால் வேதவிரோதிகளாயிருக்கிற லோகாயுதன் பரியந்தங் கூட்டலாமென் றுத்தரம்.

(௧௪) அப்படிசாங்கிய யோகமதத்திலே விரோதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா அநேகமென்றதும், ஜகத்துச்சத்தியமென்றதும், ஈசுரனொருவனுண்டென்றதும், அத்துவிதத்திற்கு விரோதமென் றுத்தரம்.

(௧௫) அத்துவிதத்திற் கொத்து வராவிட்டாலென்ன ஜீவன் அசங்கசைதன்னியமென் றறிந்ததுகொண்டு முத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஜகத்தும் ஈசுரனு நித்தியமென்றதனாற் றனசங்கனென்றறிந்தாலு முன்போலப் பிரகிருதியுந் திரும்பவுங் கூட்டும், பின்பிருக்கிற ஈசுரனுஞ் சிக்ஷைபண்ணுவர் ஆகையால் மோக்ஷமெப்படிவருமென் றுத்தரம்.

(௧௬) அசங்கனாயிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு அவிவேகத்தினாற் பிரகிருதி சங்கம்வந்தது விவேகம்வந்தபிற்பா டிவனையெப்படிக்கூட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானால் உன்னுடைய சித்தாந்தங்கெட்டு மாயாவாதத்தினால் வேதாந்தத்திலே வந்தாயென் றுத்தரம்.

(௧௭) உம்முடைய அத்துவிதத்திற்கு ஆத்மாக்கள் நானாவிதமாகாதபோது இவன்முத்தன் இவன் பெத்தனென்கிற நிர்ணயமெப்படி வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த நிர்ணயமெல்லாம் மாயைதானே கற்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௮) ஆத்மா ஒன்றேயொழிய இரண்டில்லாதவிடத்திலே மாயை எப்படி விகற்பத்தைக் கற்பிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூடாததைக் கூட்டுவிக்கிறதே மாயைக்குச் சுபாவமாகையினாற் சகலத்தையுங் கற்பிக்கும் சுபாவத்திலே பெந்தம் முத்தி பெத்தன் முத்தனில்லையென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௧௯) ஈதெல்லாஞ் சுபாவத்திலே யில்லாவிட்டாற் பின்னை யெப்படி யுண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையாகிற காமதேனுவுக்குச் சீவேசுரர்களென்று இரண்டுகன்றுண்டு, வேண்டியபடி தொய்தப்பாலுங் கறக்கும் ஆகையினால் அத்துவிதம் ஒன்றொழிய இரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௦௦) இப்படிப்பேதமெல்லா மித்தையென் றறிந்து பரமாத்மா ஒருவரே உள்ளபொருளென் றறிந்திருக்கிற ஞானிகளும் விவகாரம் பண்ணக்கண்டோம் அதுகூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முன்போலப் பரமார்த்தமாக விவகாரம் பண்ணாமல் மித்தையென்று காண்பார்களென் றுத்தரம்.

(௧௦௧) அஞ்ஞானியெப்படி விவகரிப்பன், ஞானியெப்படி விவகரிப்பனென்கிற சங்கைக்கு,

இகபரவியாபாரங்களெல்லாம் உண்மையென்றும் அத்துவிதம் இல்லையென்றும் விவகரிப்பன் அஞ்ஞானி, அத்துவிதமாத்திரம் உண்மைப்பொருளென்றும் மற்றுள்ளவெல்லா மித்தையென்றுங்கண்டு விவகரிப்பன் ஞானி, அந்தந்த நிர்ணயப்படிக்குப் பலனும்வருமென் றுத்தரம்.

(௧௦௨) அத்துவிதம் பிரத்தியக்ஷமாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

நீ ஞானவடிவா யிருக்கிறாயோ இல்லையோவென் றுத்தரம்.

(௧௦௩) * உள்ளபடி தோற்றவில்லையென்கிற சங்கைக்கு, அது துவிதத்திலுஞ்சரியல்லவோ துவிதத்தில் † ஸ்தாலி ‡ புலாக § நியாயப்படிக்கு அத்துவிதமுஞ் சித்திக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௦௪) துவிதமழிந்தல்லவோ அத்துவிதஞ் சித்திக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதமிருக்கையிலே துவிதத்தைக்காண்கிற அறிவாகத்தானே அத்துவிதஞ் சித்திக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௦௫) ஞானம்வந்தும் இரண்டும்நிற்கிறதுதானோவென்கிற சங்கைக்கு,

அவற்றையறிந்துஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக மிஞ்சுகிறபடியினாலே துவிதம் மாயாமயம் அத்துவிதமே நித்தியமென்றுத்தரம்.

(௧௦௬) திரும்பவு மொருவேளையிலே துவிதஞ் சத்தியமாய்த் தோற்றினால் எப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

* உள்ளபடி என்றது, சம்பூரணமாக.
† ஸ்தாலி என்றது, பானை.
‡ புலாகம் என்றது, சோறு.
§ நியாயம் என்றது, திருஷ்டாந்தம்.

திரும்பவும் அத்துவிதத்தைப் பரிசீலனம் பண்ணென் றுத்தரம்.

(௧௦௭) எத்தனைகாலம் பரிசீலனம் பண்ணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத்துக்கத்தைத் துவிதத்திலேபண்ண அத்துவிதத்திலே பண்ணவேண்டாமென் றுத்தரம்.

(௧௦௮) பசிதாகமுதலானது முன்போலவே காணப்படுகிறதேயென்கிறசங்கைக்கு,

எனக்கென்கிற வகங்காரிக்கேயல்லாமற் சாக்ஷியாகிற நமக்கில்லையென்று பகுத்தறியென் றுத்தரம்.

(௧௦௯) அத்தியாசத்தினாலே சித்திரூபத்திலுங் காணப்படுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

இன்றுமுதல் அத்தியாசத்தைக் கைவிட்டு ஆத்மா வகங்காரங்களை வேறுகண்டிருவென்றுத்தரம்.

(௧௧௦) அத்தியாசஞ் சீக்கிரத்தில்வருகிறது விவேகம் ஏன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அத்தியாசம்போலே விவேகத்தையுந் திடப்படுத்தினால் வாராதோவென் றுத்தரம்.

(௧௧௧) துவிதமித்தையாய்ப் போகிறாற்போல அத்துவிதமும் மித்தையாய்ப்போகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடிவரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமல் மாயாமயமாயிருக்கிறது துவிதமோ அத்துவிதமோவென் றுன்னநுபவத்தைப்பாரென் றுத்தரம்.

(௧௧௨) துவிதம்போலே அத்துவிதமும் அநித்தியமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதம் முன்னில்லையென்கிறதை அத்துவிதங் கண்டாற்போல அத்துவிதம் முன்னில்லையென்கிறதையொன்றினாலுங்

காணப்படாதபடியினாலே அத்துவிதமே நித்தியாபரோக்ஷ மென் றுத்தரம்.

(கக௩) இப்படி யறிந்துஞ் சிலபேர்கள் திருப்தியடைந்து கவலைகெட்டுச் சந்தோஷியாமலிருப்பானே னென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரார்த்தத்தைத் தனக்காக்கிக்கொண்டு விசேஷித்து நம்பாமல் மேலெழுந்தபுத்தினாலென் றுத்தரம்.

(கக௪) யாதொருக்கால் இருதயத்திலிருக்கிற ஆசையெல்லாம் பற்றறவிட்டுப் போயிற் றன்றைக்கிவன் முத்தனென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது ஞானிகளிடத்திற் காணோ மென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரத்தையும் ஆத்மாவையும் ஒன்றாகக் கண்டுவருகிற ஆசையாகாதென்று அந்த வேதத்திற் கர்த்தம் அகங்காரக்கிரந்திவிட்டு ஆத்மாவை வேறுகண் டிருக்கிறவனுக்கு அகங்காரத்தினிடமாய்க் கோடியாசை வந்தாலும் ஆனியில்லையென் றுத்தரம்.

(கக௫) அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனபின்பு அகங்காரத்தினிடமாய் ஆசைவரலாமோவென்கிற சங்கைக்கு, பிராரத்தபலத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(கக௬) ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தபலஞ் சரியானால் இரண்டுபேருக்கும் பேதமேதென்கிறசங்கைக்கு,

இவன் வித்துவான் இவன் மூடனென்கிறதை வேதப்பரீக்ஷையினாலே கண்டுபோகிறதே யல்லாமற் சொரூபங்கொண்டு காணாததுபோல அகங்காரக்கிரந்தி விட்டுப்போனதுகொண்டு ஞானியெனறறிகிறதேயல்லாமற் பிராரத்த சேஷ்டையினாலே பேதந்தெரியாதென் றுத்தரம்.

(கக௭) அகங்காரக்கிரந்தி போகாதிருந்தாலும் ஆத்மாவுக்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி யறிந்தபோதே நீயே கிருதார்த்தனென் றுத்தரம்.

(கக௮) அகங்காரக்கிரந்திவிட்டுப் போனவனுக்கு அடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளிலே ஒன்றைத் துவேஷிக்கிறதுமில்லை ஒன்றை வாஞ்சிக்கிறது மில்லையென்ற கீதாவசனப்படியே யிருப்பனென் றுத்தரம்.

(கக௯) ஆனால் உபேக்ஷைபண்ணுகிறதே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

கைகால் செத்துப்போனாற் கர்மத்தி லுபேக்ஷை வரும் இப்படி வியாதியே தத்துவஞ்ஞானமென்றால் உன் புத்தியல்லவோ தெளிவென்கிற பரியாசமே யுத்தரம்.

(க௨0) இப்படிப் பரியாசம்பண்ணத் தேவையில்லை சடபரதர் முதலானபேருபேக்ஷையாயிருந்தது புராணத்திற் கேட்டோமென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீகள் வாகனங்களோடேகூடி விளையாடினாலும் ஞானி சரீரத்தைத் தானென்றெண்ணானென்று சாமவேதஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(க௨க) சடபரதர் காட்டிற்போனது ஞானநிமித்தமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானிகளுடையசங்கத்தைத் துறந்ததேயல்லாமல் கல்லு கண் மரங்கள்போலப் பிரவிருத்தியற் றிருக்கவில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௨௨) இப்படி ஒவ்வொரு குணங்களைப்பிடித்து இதுவேஞானமென்று லோகத்தார் சொல்லுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரசித்தாந்த மறியாதமூடர்கள் ஒன்றுகிடக்க ஒன்று சொல்லுவார்கள் அறிந்தவன் அப்படிச் சொல்லானென்றுத்தரம்.

(௧௨௩) சாஸ்திரசித்தாந்தந்தான் ஏதென்கிற சங்கைக்கு,

சகலசன்மார்க்கமுங்கூடி வைராக்கியம் உபரதிஞானமென்று மூன்றுவிதமாயிருக்கும் இந்தமூன்று வகைக்கும் ஏது, சொரூபம், காரியம், அவதி, பலம், என்கிற ஐந்தும் வெவ்வேறாயிருக்கும் இவைகளை இன்னதின்னபடியென்று பகுத்தறியாத அவிவேகி எல்லாவற்றையும் ஞானமென்று தடுமாறிச் சொல்லுவன் பகுத்தறிந்தவன் அப்படிச்சொல்லானென்றுத்தரம்.

(௧௨௪) வைராக்கியமுதலான மூவகைக்கும் ஏதுமுதலான ஐந்தவஸ்தையும் எப்படியெனகிறசங்கைக்கு,

வைராக்கியத்திற்கு ஏது, விஷயத்திலே தோஷதிருஷ்டி. சொரூபம், ஒக்காளம். காரியம், திரும்ப ஆசைவராமலிருக்கிறது. அவதி, பிரமலோகபரியந்தந் துரும்பாயெண்ணுதல. பலம், பிரமலோகம்.

உபரதிக்கு ஏது, அஷ்டாங்கயோகம். சொரூபம், சித்தநிரோதம். காரியம், விவகாரக்ஷயம். அவதி, சுழுத்தியைப்போலச் சரீரத்தைமறத்தல். பலம், பிரமலோகசாமீபம்.

ஞானத்திற்கு ஏது, சிரவணமனன நிதித்தியாசனம். சொரூபம், * தத்வமித்தியாபாவனை. காரியம், திரும்ப அகங்காரக்கிரந்தி வாராமலிருக்கிறது. அவதி, முன்தேகமே தானென்று நின்றாற்போல பிரமமே தானென்கிற திடம். பலம், மோக்ஷமென்றுத்தரம்.

(௧௨௫) இந்தமூன்றும் ஒருமிக்கவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு.

இந்த மூன்றுங்கூடினால் திடசௌக்கியமுண்டென்கிறதேயல்லாமல் மோக்ஷத்திற்கு ஞானமாத்திரம் போதும் கர்மவசத்தினாற் சிலபேரிடத்திற் கூடியிருக்கும் சிலபேரிடத்திற் பிரிந்திருக்கும் கலங்கத்தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௨௬) இப்படிக்கலங்காமல் நிலைநின்றவனுக்குச் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சின்மாத்திரமாயிருக்கிற தன்னிடத்திலே மாயை கற்பித்த ஜகச்சித்திரத்தை யுபேக்ஷித்துச் சதாகாலமுஞ் சின்மாத்திரமாகவே காண்பன்.

இந்தச்சித்திரதீபிகையை அநுசந்தானம் பண்ணிவருகிறவன் ஜகத்தைச்சித்திரமாகவே காண்பனல்லாமல் முன்போல உண்மையென்று மயங்கான்.

முதலாவது சித்திரதீபம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௧௨௭.

---

* தத்வமித்தியாபாவனை - என்றது - கூடஸ்த அகங்காரங்களின் பேதஞானம்.

இரண்டாவது திருப்திதீபம்.

சகலலோகங்கட்குஞ் சகலவேதார்த்தத்தை வெளிபண்ணினாலும் புருஷார்த்தத்தைப்பூரியிட்ட ஸ்ரீவித்யாரண்ணிய ஸ்வாமிகளுக்கு நமஸ்காரம்.

புருஷனானவன் ஆத்மாவையிவரோதானென்றறிந்தாற் பின்னையாருக்குப் போகநிமித்தமா யெந்தப் போகத்தை வேண்டிச் சரீரதாபப்படுவனென்கிற பிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்திற் கர்த்தஞ்சொல்லுகிறோம்.

(௧) இந்த உபநிஷத்து என்னத்தைச் சொல்லுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

சித்திரதீபிகையிலே சொன்னபடி சகத்து மித்தையென்றும் உண்மையான சின்மாத்திரமேதானென்றுந் திடப்பட்ட சீவன் முத்தனுடைய திருப்தியைச் சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(௨) இந்தவேதத்திலே புருஷனானவனென்கிற சொல்லுக் கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுபாவத்திலே சித்தைத்தவிர வேறுபொருளில்லாவிட்டாலும் விவகாரத்திலே மாயாகற்பிதமாகச் சீவேசுரர்களென் றிரண்டுபேருண்டு இவரிற் சிருஷ்டிமுதலானவையைப்பண்ணுகிறவன் ஈசுரன் சாக்கிரமுதல் மோக்ஷபரியந்தமுள்ள சம்சாரநிருவகிக்கிறவன் சீவன் இதில் அதிஷ்டான சைதன்னியத்துடனே கூடச் சீவனைப் புருஷனென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௩) அதிகாரியைச் சொல்லுகின்ற புருஷசத்தத்திற்கு அதிஷ்டானத்தையுங் கூட்டி யர்த்தமாக்கலாமோ வென்கிறசங்கைக்கு,

அதிஷ்டானத்தைத்தவிர ஆரோபத்திற்கு வேறுசொரூபமில்லாதபடியினாலும் விவகாரத்தி லிருவரும் ஒருவராகத் தோற்றுகையினாலும் முத்தியிலே ஆரோபமும் அதிஷ்டானமாத்திரமாய்ப் போகிறபடியினாலும் இரண்டையுங்கூட்டிச் சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(௪) இந்தப்புருஷன் அதிஷ்டானப்பிரதானமா யெப்படிப் பேசுவான ஆரோபப்பிரதானமா யெப்படிப்பேசுவானென்கிற சங்கைக்கு,

அதிஷ்டானம் ஆரோபத்திலடங்கியிருக்குங்காலத்தில் ஒருமைப்பாடாக நான் சமசாரியென்றே பேசுவான் ஆரோபத்தைத்தள்ளி அதிஷ்டானமே தானாய்க் காணும்போது நான் அசங்கன் சின்மாத்திர மென்றே பேசுவா னென்றுத்தரம்.

(௫) நான் அசங்கனென்னும்போது அசங்கனிடத்திலே அகங்காரங்கூடுமோவெனகிற சங்கைக்கு,

முக்கியவகங்காரமொன்றும் அமுக்கிய வகங்காரமிரண்டுமாக அகங்காரமூன்றுண்டு அதிஷ்டான வகங்காரங்களைப்பகுத்துக்காணாத மூடனொருமைப்பாடாக நான் வந்தேன்போனேனென்று சிதாபாசனாகப்பேசுகிறது முக்கியவகங்காரம லக்ஷணாவிருத்தியினாலே பகுத்துக்கண்டஞானி நான் அசங்கன் சினமாத்திரமென்றே பேசுகிறதும் விவகாரத்தில் நான்வந்தேன் போனேனென்று சிதாபாசனாகப் பேசுகிறதும் அமுக்கிய வகங்காரமாம் ஆகலின் இலக்கணையால் அகஞ்சத்தார்த்தமாக நானென்னு முணர்ச்சிக்கு இடமாதலால் அசங்கனாகின்றே னென்னும் ஞானங்கூடுமென் றுத்தரம்.

(௬) அஞ்ஞானி ஞானியென்னுமிருவருஞ் சிதாபாசரல்லவோ இவர்களில் ஞானி தனக்கன்னியமாயிருக்கிற சாக்ஷியை நானென்னக்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

முகாபாசத்திற்கெப்படியானால், கண்ணாடியிலே பிரதிவிம்பிக்கிற முகஞ்சுபாவமல்ல அதைப்பார்க்கிற முகமே சுபாவமானாற்போலச் சிதாபாசனுக்குஞ் சிதாபாசனாயிருக்கிறதான் மித்தையானபடியினாலும் சாக்ஷியாக மிஞ்சுகிற தான் சுபாவமானபடியினாலும் தன்னுடைய சுபாவ சைதன்னியத்தை நானென்னக்கூடுமென் றுத்தரம்.

(௭) சிதாபாசனாகவிருக்கிற சிதாபாசன் மித்தையானாலவனனுசந்தானம்பண்ணுகிற ஞானமு மித்தையாகவேண்டும் அதுசம்சாரத்தைப்போக்கமாட்டாதென்கிறசங்கைக்கு,

இந்த ஞானமித்தையானாலும் இதனாற்சிதாபாசனுக்குமுன்னிருந்த சம்சாரம் பொய்யானபடியினாலேஅதைப்போக்குதற்கிந்தஞானமே போதுமென்றுத்தரம்.

(௮) புருஷசத்தத்திற் கர்த்தங்கேட்டோம் இனி ஆத்மாவை யிவரோ நானென்றறிகிற தெப்படியென்கிறசங்கைக்கு,

சந்தேக விபரீதமறத் தேகமே தானென்றிருந்தாற்போலச் சாக்ஷியே தானென்றறிகிற திடக்ஞானமே இவரோ தானென்கிறதென் றுத்தரம்.

(௯) இவரோ தானென்கிற சொற்பிரத்தியக்ஷத்தை யல்லவோ சொல்லுகிறது அவர் கெதத்திற்குப் பரோக்ஷமாயிருக்கக்கூடுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவனுக்குத் தன்னிடத்திலேதானே அஞ்ஞானம் ஆவரணம் விக்ஷேபம் பரோக்ஷம் அபரோக்ஷம் துக்கநிவிருத்தி தடையற்ற வானந்தமென்கிற ஏழவஸ்தையுங்கண்டாற்

போல ஆத்மாவினிடத்திலும் ஏழவஸ்தையுங் கூடுமென்றுத்தரம்.

(௧௦) தசமனிடத்திலும் ஆத்மாவினிடத்திலும் இந்த ஏழவஸ்தையும் அநுபவமாகக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

தசமன் ஒன்பதுபேரையும் எண்ணினவுடனே பத்தாமவனைக் காணாமற் றிடுக்கிட்டுக் கலங்கினதே அஞ்ஞானம்,

பத்தாமவனைக்காணோம் அவனெங்கே போனானோவென்கிற பராமரிசையே ஆவரணம்.

ஆற்றோடேபோனானென் றழுகிறதே விக்ஷேபம்.

ஆப்தனுபதேசத்தினாற் சுவர்க்காதி லோகம்போலப் பத்தா மவனிருக்கிறானென்கிறது பரோக்ஷக்ஞானம.

நீயே பத்தாமவனென்று ஆப்தனெண்ணிக் காட்டவறிந்ததே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

முன்செத்தானென் றழுதவழுகை போனதே துக்கநிவிருத்தி.

பத்தாமவனைத் தானாகக்கண்ட சந்தோஷமே தடையற்றவானந்தம் இப்படிப்போல ஆத்மாவினிடத்திலேயுங்காட்டும்படி.

சிதாபாசன் அநாதிசம்சாரத்திலழுந்தித் தன்னுடைய சுபாவத்தைவிசாரியாமலுபேக்ஷித்திருக்கிறதே அஞ்ஞானம்

அமார்க்கத்திலே விசாரித்து ஆத்மாவுண்டானாற்றோற்றோ இல்லையென்கிறதே ஆவரணம்.

சரீரத்திரயத்தையுஞ் சிதாபாசனையுந் தானாகக்கண்டதே விக்ஷேபம்.

ஆப்தனுபதேசத்தினாற் பிரமமுண்டென் றறிகிறதே பரோக்ஷக்ஞானம்.

வேதாந்த விசாரத்தினாலந்தப்பிரமம் நாமென்றறிகிறதே அபரோக்ஷக்ஞானம்.

நான் கர்த்தாபோக்தா வல்லவென்றுபோனதே துக்கநிவிருத்தி.

செய்யத்தக்கதெல்லாஞ் செய்துமுடிந்தது அடையவேண்டியதெல்லா மடைந்து முடிந்ததென்கிற சந்தோஷமே தடையற்ற வாநந்தம் இப்படிச் சிதாபாசனுக்கு ஏழவஸ்தை யுண்டென் றுத்தரம்.

(கக) இதிலே பந்தப்படுத்துகிற அவஸ்தையேது மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிற அவஸ்தையேதென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தின மூன்றும் பந்தத்தைக்கொடுக்கும் பிந்தின நான்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(கஉ) முந்தின மூன்றிற்கு ளெந்தெந்த அவஸ்தையெந்தெந்தவநர்த்தங்கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாவை நானறியேனென்கிற வுதாசினமே அஞ்ஞானத்தில்வந்த அநர்த்தம்.

அமார்கத்திலே விசாரித்துக்கூடஸ்தரிருந்தாற்றோற்றாரோ இல்லையென்கிற விபரீதவார்த்தையே ஆவரணத்தில் வந்த அநர்த்தம்.

இகபரத்தைக்குறித்துச் செய்தொழிலெல்லாநம்முடையதொழில்தானே புண்ணியபாவபலமும் நம்மைவிடாதென்கிற நடுக்கமே விக்ஷேபத்தில் வந்த வநர்த்தம்.

இப்படி யிந்த மூன்றவஸ்தையும் அநர்த்தங்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(கங) அஞ்ஞானமும் ஆவரணமும் விக்ஷேபத்திற்கு முந்தினதானபடியினால் ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொல்லக்கூடாது விக்ஷேபங் காரியப்படுகிறதற்குமுன்

காரணரூபமாய்ப் பிரமத்தினிடத்திலே யிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் நிருவிகாரம் அதனிடத்திலே யிருக்குமென்னக்கூடாது சிதாபாசனிடமாய்த் தானே முந்தின இரண்டவஸ்தையும் வாசனாரூபமாயிருந்தது ஆகையினால் ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனுக்கே ஆத்மாவுக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(கச) பூர்வாசாரிகளெல்லாரும் அஞ்ஞானத்திற்காதாரஞ் சிதாபாசனென்று சொல்லாமற் பிரமமென்று சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரோபத்திற் கதிஷ்டானம் பிரமமானபடியினாலே யெல்லாம் பிரமத்தி லாரோபமென்று சொன்னார்கள் நாமநுபவத்தினாலே அவஸ்தையெல்லாஞ் சிதாபாசனுக்கென்று சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(கரு) இந்த ஏழவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனிடத்திலே யநுபவமாய்க் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நான் சம்சாரி நான் பரோக்ஷக்ஞானி நான் விக்ஞானி நான் துக்கமற்றவன் நான் கிருதகிருத்தியனென்கிறவிக்ஷேபமுதலைந்தவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிக்கக் கண்டாற்போல நான் அஞ்ஞானியென்திருஷ்டிக்குப் பிரமமில்லையென்கிற முந்தின இரண்டவஸ்தையுஞ் சிதாபாசனே யநுபவிக்க அநுபவங்கண்டோமென் றுத்தரம்.

(கசா) இனி, மேலவஸ்தைநாலும் மோக்ஷங்கொடுக்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானத்தினால் அசத்தாவரணமும் அபரோக்ஷக்ஞானத்தினால் அசித்தாவரணமும் மூலாக்ஞானத்துடனேநஷ்டமானபடியினாற்பிரமமேநாமென்று வெட்டவெளி

யாய்த் தோற்றுகையினால் ஆரோபிக்கப்பட்ட ஜீவத்துவம் நஷ்டமானவுடனே கர்த்தத்துவமுதலான சகல துக்கமும் விட்டுப்போம் சகலசம்சாரமும்நிவிருத்தியானவுடனேநான் நித்தியமுத்தனென்கிற கெம்பீரங்கொண்டு தடையற்ற வானந்தம்வரும் இப்படி நாலவஸ்தையும் மோக்ஷங்கொடுக்கிறவடைவென் றுத்தரம்.

(௧௭) பிரமம் சுயம் பிரகாசமானாற் பரோக்ஷக்ஞான விஷயமா யெப்படி யிருந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

பிரம முண்டென்று பிரகாசிக்கையினாற் குற்றமில்லையென்றுத்தரம்,

(௧௮) சுயம்பிரகாசமானால், தானாய்விளங்கவேண்டுமேயல்லாமற் பிரமமுண்டென்று விளங்கலாவதேது ஆகையினாலே அந்தப் பரோக்ஷக்ஞானம் பிரமாணமல்ல வென்கிற சங்கைக்கு,

முந்தினநிர்ணயத்திற் கழிவுவந்ததுகொண்டும் கண்ணாரக்காணாததுகொண்டும் தாறுமாறாயறிந்ததுகொண்டும் ஏகதேசமாய்க் கண்டது கொண்டும் அப்பிரமாண மென்றால் இந்த நாலுவகையிலே ஒன்றாகிலுங்கண்டு அப்பிரமாணமென்னவேண்டும் ஆகையினாற் பரோக்ஷக்ஞானத்திற்கு இந்தநாலுவகையு மில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௯) இந்த நாலுவகைத் தூஷணமு மில்லையென்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமில்லையென்றொருபிரமாணங் காணாதபடியினாலே முந்தின நிர்ணயத்திற்கழிவில்லை கண்ணாரக் காணாததுகொண்டு பரோக்ஷக்ஞானம் அப்பிரமாணமென்றால் சுவர்க்காதிக்ஞானமும் அப்பிரமாண மாகவேண்டும் பிரத்தியக்ஷமாகப் போகிறதைப் பரோக்ஷமென்றதுகொண்டு பிராந்தியெ

ன்னக்கூடாது, ஏகதேசங் கண்டதுகொண்டு அப்பிரமாணமென்றால் கடக்ஞானமுதலாகப் பிராந்தியாக வேண்டும் ஆகையினாற் பரோக்ஷக்ஞானத்திற் கொருதூஷணமுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௦) நிரம்ஸ வஸ்துவினிடத்திலே அம்ஸகற்பனை யெப்படி வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னைத் தொட்டில்லாவிட்டாலுந் தள்ளப்பட்ட வுபாதியைத் தொட்டுண்டென் றுத்தரம்.

(௨௧) உபாதியைத்தொட் டெப்படியுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானத்தினால் அசத்தென்கிற அம்சந் தள்ளப்பட்டது பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்தினால் அபானம்ஸந்தள்ளப்பட்டதென் றுத்தரம்.

(௨௨) பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்திற் கானியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தா மவன்தானேயென்று கண்டபிற்பாடு முன் கண்ட வொன்பதுபேருக்கு ளில்லையென்று கண்டாற்போல ஆத்மாவேபிரமமென்று கண்டபின்பு முன்தானாகவழங்கின அகங்காரத்தைத் தானல்லவென்று தள்ளுமேயல்லாமல் நான் பிரமமென்கிற பிரத்தியக்ஷக்ஞானத்தைக் கெடுக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௨௩) இப்படிப் பரோக்ஷக்ஞானம் அவாந்தர வாக்கியத்தினால் வருமெனறும் பின்மஹாவாக்கிய விசாரத்தினாற் பிரத்தியக்ஷக் ஞானம்வருமென்றும் எங்கே சொல்லியிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

உத்தாலகர் சுவேதகேதுவுக்கு முந்திப் பரோக்ஷக்ஞானஞ்சொல்லிப் பின்பொன்பதாந்தரம் பிரத்தியக்ஷக்ஞான

ஞ்சொன்னானென்று சாமவேதத்திலும் வருணன் பிருகுவுக்
குமுந்திப் பரோக்ஷக்ஞானஞ்சொல்லிப் பின்பைந்தாந்தரத்
திலே பிரத்தியக்ஷக்ஞானஞ் சொன்னானென்று எசுர்வேதத்
திலும் தேவேந்திரன்முந்தி அவாந்தரவாக்கியத்தினாற் பிர
மத்தைப்பரோக்ஷமாயறிந்து பின் அபரோக்ஷக்ஞானத்தை
யறிந்தானென்று இருக்குவேதத்திலுஞ் சொல்லியிருக்கிற
து, இந்தப்படி ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகளும் வாக்கியவிரு
த்தியிலே வெளிபண்ணியிருக்கிறானென் றுத்தரம்.

(உ௪) மஹாவாக்கிய விசாரத்தினால் அபரோக்ஷக்ஞா
னம்வருமென்கிறது வாக்கியவிருத்தியிலே யெப்படி வெளி
பண்ணினானென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமுங் கூடஸ்தருந் தொம்பதத்திற் கர்த்தமெ
ன்றும் பரோக்ஷமாய் மாயாவுபாதியை யுடைத்தாயிருக்கி
ன்ற செகத்காரண சைதன்னியமும் பிரமமுந் தற்பதத்திற்
கர்த்தமென்றும் இரண்டும் விருத்தமாவதால் பாகத்தியாக
லட்சணையினாலே அவனை யிவன் இவனை யவனென்கிற
லக்ஷணம்போலக் கூடஸ்தனே பிரமம் பிரமமே கூடஸ்தனெ
ன்றறிந்தவுடனே இற்றைவரைக்கும் நாம் பிரமமல்லவென்
கிற புத்தியும் ஈசுர சைதன்னியம் பரோக்ஷமென்கிற புத்தி
யும் இன்னவிடமென்று காணமற்போம் ஆகையினால் அப
ரோக்ஷக்ஞானத்திற்கு மஹாவாக்கியமே காரணமென்று
சொன்னானென் றுத்தரம்.

(உ௫) வாக்கியத்தினாற் பிறந்த அறிவெல்லாம் பரோ
க்ஷமேயல்லாமற் பிரத்தியக்ஷயல்லவென்கிற சங்கைக்கு,

வட்டிக்காசைப்பட்டு முதலு மிழந்தானென்கிற சொற்
போலப் பிரமமாக வேண்டுமென்றிருந்த சீவனுக்குச் சுத
சித்தமாகவிருந்த பிரத்தியக்ஷமும் போமென்கிற தாசியமா

ய்க்காணும் நீயே தசமனென்கிறசொல்லும் அவனைப்பிறத்தி
யக்ஷமாய்க் காட்டவில்லையோவென் றுத்தரம்.

(உ௬) அந்தக்கரண வுபாதியிருக்கையினாலே சீவனைப்
பிரத்தியக்ஷமாகக்காணலாம் நிருபாதியாயிருக்கிற பிரமம்
பிரத்தியக்ஷமாகாதென்கிறசங்கைக்கு,

இரும்பு பொன்னென்கிறதுகொண்டு விலங்கென்கிறது
போகாததுபோல அந்தக்கரணக்கூட்டரவே சீவவுபாதியா
னாற்போல அதனைத்தவிருக்கிறதே பிரம வுபாதியாமென்
றுத்தரம்.

(உ௭) நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்பட்ட பின் நான்
பிரமமென்கிற க்ஞானம்வரக் கணக்கில்லையே யென்கிறசங்
கைக்கு,

நானென்கிறது முற்றுந்தள்ளப்படாமல் உபாதிமாத்தி
ரந்தள்ளப்பட்டுச்சைதன்னியந்தள்ளப்படாதபடியினால்நான்
பிரமமென்கிற அறிவுவரலாமென் றுத்தரம்.

(உ௮) சாக்ஷிசுயம்பிரகாசமானால் விருத்திக்குவிஷய
மாகக்கூடாது கூடுமென்றாற் பிரமம்விருத்தியிற்சிதாபாசனா
லு மறியப்பட்டுச்சடமென்று வருப்பருமென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப்பார்க்கில் விளக்குங்கண்ணும்வேண்டும் விளக்
கைப்பார்க்கிற் கண்மாத்திரம் போதும்போல அப்பிரகாச
மான விஷயத்தை யறியுமிடத்தில் விஷயாக்ஞானத்தைப்
போக்க விருத்தியும் அதனை யறியச் சிதாபாசனும்வேண்டும்
சொப்பிரகாசமான பிரமத்தை யறியுமிடத்தில் அஞ்ஞானத்
தைப்போக்க விருத்திபோதும் சிதாபாசன் தேவையில்லை
இருந்தாலும் வெய்யில் விளக்குப்போலக் குன்றிப் பிரமத்
தில், லயமாய்ப்போவன் விருத்திவியாப்தியுண்டு சிதாபாச

னுக்குப்பல * வியாப்தியில்லையென்று வேதமுஞ்சொல்லுகிறது இந்த அபரோக்ஷக்ஞானமே யிவரோ நானென்கிற வேதத்திற் கர்த்தமென் றுத்தரம்.

௨௯) ஸ்ரீசங்கராசாரியர் பலகாலுஞ்சிரவணம்பண்ணச் சொல்லி விதித்தபடியினாற் பிரத்தியக்ஷக்ஞானந்திடமல்லவென்கிற சங்கைக்கு,

வேதபேதங் காமபேதங்கொண்டு கர்மபேதங்கண்டாற்போல ஞானபேதம்வாராதென்கிறதை ஆறுலிங்கத்தினாலுஞ்சகலவேதத்திற்கும் அர்த்தவிசாரம்பண்ணச்சொன்னார் எல்லாவேதத்திலும் ஒருபடித்தாய்க்கண்ட இந்தஞானத்திற்கு விபரீதபாவனை போகத்தக்கதாக மனனம்பண்ணச் சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(௩௦) விபரீதபாவனை ஏதென்கிறசங்கைக்கு,

தகப்பனிடத்திற் சத்துருபுத்தி பண்ணுகிறாற்போலத் தேகமே நான் பிரபஞ்சம் சத்தியமென்கிறதென் றுத்தரம்.

(௩௧) இந்தவிபரீதபாவனைக்குக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வெகுசென்மத்திலே பிடித்துச்செய்த சென்மாந்தரவாசனையே காரணமென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்த விபரீத பாவனை யெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

நானே சத்தியமாயிருக்கிற பிரமம்தேகாதிப்பிரபஞ்சம் மித்தையென்கிற தத்துவபாவனையாற் போமென் றுத்தரம்.

(௩௩) தத்துவபாவனை பண்ணுகிற வடைவேதென்கிற சங்கைக்கு.

* வியாப்தி - என்றது - விஷயத்தன்மை.

பிரமத்தைப் பலகாலும் ஏகாந்தத்திலிருந்து சிந்தனை செய்வதும் ஒருமுமுட்சுவரில் அவனுக்கு அதைத்தானே போதிப்பதுஞ் சமானாப்பியாசிவரி லொருவருக்கொருவர் அதையே போதிப்பதுமான இதை பிரமாப்பியாசமென்று பெரியோர்சொல்லுவரென் றுத்தரம்.

(௩௪) எந்நேரமும்இதேவேலையாயிருந்தால் நிருவாகமெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு.

தத்துவவிசாரம் பண்ணுகிறவனுடைய கர்மமெல்லாம் ஈசுரனே நிருவகித்துக்கொள்வானென் றுத்தரம்.

(௩௫) தத்துவபாவனைக்குக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு.

ஏகாக்கிரசித்தமே காரணமென றுத்தரம்.

(௩௬) அந்த ஏகாக்கிர மெதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

ஈசுரவுபாசனையினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௩௭) மந்திர செபம்போலவும் மூர்த்தித் தியானம் போலவும் தத்துவபாவனைபண்ணுகிறதற்கு நியமமுண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரசெபமுதலானவைகட்குத் திருஷ்டபலமல்லாதபடியினால் நியமமும்நியமந்தப்பினாற்பிரத்தியபாயமுமுண்டு அசனம்பண்ணுகிறது பசியைப்போக்குகிறாற்போலத் தத்துவபாவனையும் விபரீதபாவனையைப்போக்குகிறது திருஷ்டபலமானபடியினால் நியமந்தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௮) பிரமாப்பியாசம் பலபடப்பண்ணச்சொன்னபோதே பிரயாசமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

சஞ்சலமாக விருக்கின்ற மனதிற்கு நியமம்பூண்ட செபமும் வேறொன்றைச் சற்றேநினைத்தாலுங் கெட்டுப்போகி

ன்ற மூர்த்தித்தியானமுமே பிரயாசமல்லாமற்கூத்துப்பார்க்கிறதுபோல வெகுவாயெடுத்துக்காட்டு முச்சாகக்கதைகளோடே கூடியிருக்கிற பிரமாப்பியாசம் பிரயாசமல்ல மனதிற்கு விநோதமென்றே யுத்தரம்.

(ங.க) மனது சஞ்சலமென்றதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தான்போனதேவழியாய்ச் சஞ்சலமே சுபாவமாயிருக்கிற மனதை நிறுத்துகிறது வாயுவை நிறுத்துகிறதற்குச் சரியென்கிற கீதாவசனமுஞ் சமுத்திரத்தைக் குடித்தாலும் நெருப்பை விழுங்கினாலும் மேருவைப் பிடுங்கினாலும் மனதை நிறுத்தக்கூடாதென்கிற வாசிஷ்டமும் பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(ச௦) இப்படி விக்ஷேபமாயிருக்கிற மனதிற்குச் சின்மாத்திரமே ஆத்மா, மற்றுள்ளதெல்லா மித்தையென்கிறநிதித்தியாசனங்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

காவியந் தர்க்கஞ் செட்டு வெள்ளாண்மைகளிலேவிழுந்தமனதிற்குக் கூடாதென்றுத்தரம்.

(சக) இப்படியானால் போசனாதிகளும் விக்ஷேபமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

சொற்பவிக்ஷேபமாகிய போசனாதிகளநுசந்தானத்தைக்கெடாதபடியினால் விக்ஷேபமல்லத் தானேபிரதானமாயிழுத்துக்கொண்டுபோகிற தர்க்கமுதலானவைகள் தத்துவத்தைக் கெடுக்கையினால் இவைகளே கனவிக்ஷேபமாகையினால் இதரவித்தைக் கிடங்கொடுக்கவொண்ணாதென்றுத்தரம்.

(சஉ) இப்படியெல்லாவித்தையையும் விட்டாற் சீவிக்கப்போகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அசனத்தை விடச்சொன்னாற் சீவிக்கப்படாதே யல்லாமல் இதரசாஸ்திரத்தை விடச்சொன்னால் எப்படிச் சீவிக்கிறதென்கிற துராக்கிரத்தை விட்டுவிடென்றுத்தரம்.

(சங) ஞானியாகவிருந்த சனகன் ராச்சியபாரம்பண்ணவில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சனகன் திடஞானத்தினால் ராச்சியபாரம்பண்ணினான் உனக்குந் திடஞானமுண்டானால் பிராரத்தவசத்தினாற்றர்க்கபாடமுதவானவைகளைச் செய்யலாமென்றுத்தரம்.

(சச) இப்படிப் பிராரத்தமென்று தானே அநாசாரத்தைப் பண்ணலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மத்தையொருவராலு மறிக்கப்படாதென்றுத்தரம்.

(சரு) ஆனால் ஞானிக்கும் மூடனுக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வழிப்போக்கரிருவருக்குந் தங்குமூர்சரியானாலும் அறிந்தவன் திடமாய்ப்போக அறியாதவன் ஏங்கிக்கொண்டுபோகிறாற்போல ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பிராரத்தஞ் சரியானாலும் ஞானி தான் அகர்த்தாவென்று திடமாயிருப்பன். அஞ்ஞானி யேங்கிச்சாவன் இதுவே பேதமென்றுத்தரம்.

(சசு) இவனோ நானென்கிற அபரோக்ஷஞானமறியப்பட்டது ஆருக்குப் போகநிமித்தமா யெந்தப்போகத்தைக்குறித்துச் சரீரதாபப்படுவனென்கிற வாக்கியத்திற் கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தவனுக்கு விஷயமும் புசிப்பானுமில்லையென்கிறதென்றுத்தரம்.

(௪௭) பிராரத்தபோகம் புசிக்கையிலே இந்த இருவகையுமில்லையென்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரசாலத்திற் கந்தர்வ நகரத்தைப் பார்க்கிறவன் ஒருபோகத்தையும் இச்சியாமற் சிரித்துப்போட்டுப் போகிறாற்போலச் சாக்ஷாத்காரம் வந்தவனுக்குச் சகத்துப்பொய்யாய்ப்போனபடியினால் விஷயமும் புசிக்கிறவனுமில்லாமல் எண்ணெயற்ற விளக்குப்போல ஆசை சங்கற்பமெல்லாமணைந்துபோமென் றுத்தரம்.

(௪௮) பிராரத்தபோகத்தைப் புசித்தால் ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனியொன்றுமில்லை தோஷதிருஷ்டியினாலே திடப்படப் புசிக்கவுமாட்டானென் றுத்தரம்.

(௪௯) விஷயத்திலே எந்தெந்தத்தோஷ மிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்தத்தைத் தேடுகையிலும் ரக்ஷிக்கையிலுந் துக்கமேயொழியச் சுகமில்லை மலமூத்திர நரம்பென்பு தசையினால் நிருமிதமான ஸ்திரீபிண்டத்தில் எது நல்லது பசித்தாலும் விஷத்தைத்தின்னாததுபோல் ஞானியு மிதனை விரும்பான் தோஷவிஷயம் பிராரத்தத்தினாற் புசிக்க மூண்டாலுங் கிலேசத்துடனே புசிப்பானேயல்லாமற் சந்தோஷத்துடனே புசியானென் றுத்தரம்.

(௫௦) புசிக்கையிலே கிலேசமேதென்கிற சங்கைக்கு

இன்ன மிந்தக்கர்மந் தொலைந்ததில்லையோ வென்கிறதே கிலேசமென் றுத்தரம்.

(௫௧) உம்முடைய பிரமக்ஞானமு மிப்படிக்கிலேசமாயிற்றோ வென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சம்சாரதாபம் விரத்தியேயல்லாமற்கிலேசமல்லவென் றுத்தரம்.

(௫௨) இந்தவிரத்தியெதனால்வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்துப்பிராந்தியென்கிற திடக்ஞானத்தினால் வந்தது ஆகையினால் ஞானிகிடைத்ததுகொண்டு திருப்தியடைவன் அஞ்ஞானி யெத்தனைபோகங்கிடைத்தாலுந் திருப்தியடையானென் றுத்தரம்.

(௫௩) அஞ்ஞானிக்குப் போகமெல்லாம் புசித்தபிற்பாடாகிலுந் திருப்திவாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மேன்மேலும் நெய்யைவிட்டதனா லக்கினி யணைந்ததானால் அஞ்ஞானிக்கும் போகத்திலாசையடங்கும் மற்றப்படி வைராக்கியத்தினாலாசையடங்குமென் றுத்தரம்.

(௫௪) ஞானியுங் கர்மவசத்தினாற் கிடைக்கிற போகம் புசிக்கிறவழியே யழுந்திப்போகானோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிடித்துவிட்ட ராசா வொருகிராமங்கொண்டு சந்தோஷிக்கிறாற்போல ஞானியுங்கிடைத்ததுகொண்டு சந்தோஷிப்பன் அறிந்து திருடுகிற திருட்டு விநோதமாகிறாற்போல அந்தப்போகம் மேன்மேலுங் காமசங்கற்பத்தை யுண்டாக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௫௫) இப்படிக்கொத்த விவேகமனதிலே யுறைத்திருந்தாற் பிராரத்தகர்மம் மேலெழுந்த வாசையை யெப்படியுண்டாக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இச்சையநிச்சை பரவிச்சையென்று பிராரத்த மூன்றுவிதமானபடியினாலே இச்சையும் வரலாமென் றுத்தரம்.

(௫௬) இது ஆகாதென்கிறதிலே யாருக்காகிலும்ஆசை வருமோவென்கிற சங்கைக்கு,

அபத்தியம் பண்ணுகிறவனுக்குந் திருடுகிறவனுக்கும் ராசஸ்திரீயை இஷ்டம்பண்ணுகிறவனுக்குந் தனக்காகாதென்றறிந்திருந்தும் ஆசையேன்வந்தது ஆகையினாலிதை ஈசுவரனாலு மறிக்கப்படாது ஞானம்வந்தாலும் அவனவன் பிரகிருதிபோகாதென்கிறகீதாவசனமேபிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௫௭) நீர் ஏழைகளுக்காகப் பரிகரித்துச் சொல்லுகிறீர் சாமர்த்தியமுண்டானா லந்தக்கர்மத்தை மறிக்கலாமென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படியாமானால் நளன் ரகுநாதன் தர்மபுத்திரர்முதலானவர்கள் துக்கப்படக்கணக்கில்லை ஈசுரனும் பஞ்சகிருத்தியத்தி லுழலக் கணக்கில்லை ஆகையால் ஈசுர கற்பனையை ஒருவராலுந் தள்ளப்படாதென் றுத்தரம்.

(௫௮) இச்சாப்பிராரத்த பலமறியப்பட்டது இனி அநிச்சாப்பிராரத்தமாவதேது அதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாம்மனதிலே பண்ணவொண்ணாதென்றிருக்கிற காரியத்தைப் பலவந்தத்தினாலே நம்மைக் கொண்டுபண்ணுவிக்கிறவனார் நாம் வேண்டுமென்கிற காரியத்தை விலக்குவிக்கிறவனாரென்றுகேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு அவனவன்கர்மந்தானே செய்விக்கிறதென்ற கிருஷ்ண வாக்கியமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௫௯) இனிப்பரவிச்சாப்பிராரத்த மாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

தனக்கு இச்சையநிச்சை இல்லாதிருந்தாலுஞ் சேர்ந்தபேரைத் தொட்டுவருகிற சுகதுக்கங்களே பரவிச்சாப்பிராரத்தமென் றுத்தரம்.

(௬௦) இப்படியானால் எதையிச்சிக்கப் போகிறானென்கிற வேதவாக்கியம் ஆசையையமறுக்கச்சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவேதம் இச்சையைவிலக்கவில்லை மற்றென்னெனில் வறுத்தவிதைபோல வாதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௬௧) வாதிக்கிற தாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

வறுத்தவிதை முளையாவிட்டாலுந் தீனிக்குதவுகிறாற்போல ஞானியினுடையவாசையும் அகப்பட்ட போகத்தோடேதிரும்புமல்லாமல் மேன்மேலும்வினைகொண்டு காமசங்கற்பங்களைப் பண்ணாததே வாதையென் றுத்தரம்.

(௬௨) இவனுக் கிப்படி விஷயத்திலே சிரத்தையெதனாலே வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயஞ்சத்தியமென்கிற பிராந்தியில்லாதபடியினால் இதிலேசிரத்தை வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(௬௩) விஷயப்பிராந்திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நமக்கிருக்கிற போகமெல்லாம் நாளுக்குநா ளுத்தரோத்தரமாகவேண்டும் ஒருக்காலுமாறாத ஐஸ்வரியமாயிருக்கவேண்டும் இடையிலே விக்கினங்கள் வராதிருக்கவேண்டுமென்கிற காங்க்ஷையே பிராந்தியென் றுத்தரம்.

(௬௪) இஃதெதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

வருகின்றவினைவாராதிருக்கப்போகிறதுமில்லை வாராதவினை வரப்போகிறதுமில்லையென்கிற போதமே அந்தப் பிராந்தியைத் தள்ளுமென் றுத்தரம்.

(௬௫) ஞானிக்கு மஞ்ஞானிக்கும் பொதுவாயிருக்கிற விஷயம் ஒருத்தருக்குப் பிராந்தியைக் கொடுப்பானேன்

ஒருத்தருக்குப் போகத்தைக் கொடுப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

தனக்குப்பிராப்தியில்லாததை யடையவேண்டுமென்று சங்கற்பித்த பிராந்தனுக்குத்துக்கத்தைக் கொடுக்கும் இது மாயாமயமல்லவோ உள்ளபடி முடியுமென்கிற ஞானிக்குச் சங்கற்பத்தையே உண்டாக்கமாட்டாதது துக்கத்தை யெப்படிக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௬௬) இந்தச் சகத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிறதெப்படி இதில் ஆசக்தியெப்படிப்போமென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனம்போலவும் இந்திரசாலம்போலவும் இன்னபடி வரும் இன்னபடிபோமென்று நிர்ணயப்படாமற் றோற்றியழிந்துபோகையினால் மாயாமயமென்று பார்க்க அப்போது சொப்பனத்திற்குச் சமானம் சாக்கிரமென்கிற நிலைமையுறைத்தால் இதில் ஆசக்திபோமென் றுத்தரம்.

(௬௭) இந்தத்தத்துவக்ஞானத்திற்கு ஆக்கிரகமெதிலே பிராரத்தகர்மத்திற்காக்கிரகமெதிலே யென்கிறசங்கைக்கு,

ஞானத்திற் காக்கிரகம் இந்திரசாலம்போல சகத்தின் மித்தையாத்தன்மையை அனுசந்தானம்பண்ணுவதிலே பிராரத்தத்திற் காக்கிரகஞ் சீவனுக்குச் சுகதுக்கங் கொடுக்கிறத்திலேயென் றுத்தரம்.

(௬௮) பிராரத்தகர்மம் ஞானத்தைக் கெடாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்தைச் சத்தியமாகத் தோற்றுவித்துப் பிராரத்தகர்மம் போகங்கொடுத்தால் அப்போது ஞானத்திற்கு விரோதமென்றறிக சகத்துமித்தையென்கிற விவேகத்தைக் கெடாமற்சொப்பனமிந்திரசாலங்கள்போலப்போக தரிசனங்கொ

டுக்கிறபடியினாற் பிராரத்தம் ஞானத்தைக்கெடாதென் றுத்தரம்.

(௬௯) ஞானந்தான் பிராரத்தத்தைக் கெடாததோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானம்வந்தவுடனே சகத்துத் துடைபட்டுப்போனாற் பிராரத்தத்தைக் கெடுக்குமென்றறிக அப்படிக்கெடாமல் மாயாமயமென்று தோற்றுகையினால் ஞானத்திற்கும் பிராரத்தத்திற்கும் விரோதமில்லையென் றுத்தரம்.

(௭௦) யாதோரவஸ்தையிலே எல்லாம் ஆத்மாவாய்ப் போம்போது எவன் எந்த இந்திரியத்தினால் எந்த விஷயத்தைப்புசிக்கப்போகிறானென்கிற வேதம் ஞானம் வந்தவுடனே சகலமும் துடைபட்டுப்போமென்றல்லவோ சொல்லுகிறது ஆகையினால் ஞானிக்குப் பிராரத்தபோக மெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவேதஞ் சுழுத்தியையும் விதேககைவல்லியத்தையுஞ்சொல்லுகிறதேயல்லாமல் சீவன்முத்தியைச் சொல்லவில்லையென்று வியாசர் சூத்திரஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௭௧) நான்சொன்னதே யர்த்தம் மற்றப்படிக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

யாக்கியவல்கியர் முதலான பூர்வாசாரிகளுக்குத் துவித திருஷ்டி யிருந்தபடியினாலே ஞானமில்லையாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௭௨) அவர்களுக்குத் துவிததிருஷ்டி யில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

அப்போது சிஷ்யனைக்குறித்தவர்கள் ஞானஞ்சொல்லாம லிருக்கவேண்டும் அப்படியல்லாமல் அவர்களுபதேசம்பண்ணின சாஸ்திரங்களிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௭௩) அவர்களுக்குப் பிரபஞ்சந்தோற்றாத நிருவிகற்பசமாதியிலே ஞானமுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப் பக்ஷத்திற்குச் சுழுத்தியு ஞானமாகவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(௭௪) சுழுத்தியிலே நான் பிரமமென்கிற ஞானமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகையினாலே நான்பிரமமென்கிற சீவன் முத்தியே ஞானம் சகத்துமறைகிறதல்லவென்றுத்தரம்.

(௭௫) இந்தவிரண்டுங்கூடியே ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதந்தோற்றாததே ஞானமென்கிற வுன்னுடையபக்ஷங்கடங்களுக்குமுண்டு கொசுகுகூப்பிடுகிறதுள்படக் கேட்கையினால் நிருவிகற்பஞானமுங் கடக்ஞானத்திற் கிடல்லவென்றுத்தரம்.

(௭௬) ஆகையினால் ஆத்மவிசாரமே ஞானமல்லாமற்றெய்த மறைகிறதல்லாதுபோலவே யிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச்சித்தாந்தந் தெரிந்தபோதே நீயே கிருதகிருத்தியனென்றுத்தரம்.

(௭௭) பொல்லாதமனதை நிறுத்தத்தேவையில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

நாட்டமானவிஷயத்தை மாயாமயமென்று பார்க்கிறதுதானே மனதை நிறுத்துகிறதென்றுத்தரம்.

(௭௮) எந்தப்போகத்தை யிச்சிக்கப்போகிறானென்கிற சொல்லுக்கு அர்த்தந்தெரிந்தது ஆருக்குப்போகநிமித்தமென்கிற சொல் எதைச்சொல்லுகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

புசிக்கிறவனே யில்லையென்று சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(௭௯) புசிக்கிறவனெதனாலில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தர் நிருவிகாரியானபடியினாலே சுகதுக்கபோகவிவகார நமக்கில்லை சிதாபாசனாரோபமானபடியினாலவனுஞ்சுகதுக்கம் புசிக்கிறவனல்ல அப்படியிருக்க அதிஷ்டானத்தைவிட்டு ஆரோபமிராதபடியினால் இருவரையு மொருவனாகக்கண்டு தாதாத்மியத்தினால் இவனேபுசிக்கிறவனென்றுலோகத்தார் சொல்லுகிறதேயல்லாமல் விவேகம்பண்ணினாற் புசிக்கிறவனே யில்லையென்றுத்தரம்.

(௮0) எப்படியானாலும் ஆத்மாத்தானே புசிக்கிறவனென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மா வாரென்று விசாரிக்குமிடற்திற் சகலவேதங்களும் இந்த லௌகிகாத்மாவைத் தொடங்கி ஆநந்தமய கோசபரியந்தங் கழித்துப்போட்டுக் கூடஸ்தரை யல்லவோ ஆத்மாவென்று சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(௮௧) சிதாபாசனில்லாதவனானால் அஞ்ஞான திசையிலே தான் எப்படி புசிக்கிறவனானானென்கிறசங்கைக்கு,

கூடஸ்தருடைய சத்தையைத் தன்னிடத்திலு மிறக்கிக்கொண்டு நமக்குப்போகமுண்மையென்று கலங்கி விஷயங்களைக் காங்க்ஷித்தானென்றுத்தரம்.

(௮௨) இப்படியானால் இவ்விடத்திலே பண்ணவேண்டிய வநுசந்தான மேதென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகிகத்திலே புசிக்கிறவன் பிரியமாயிருக்கிற விஷயங்களைப்பார்க்கிலுந் தன்னைப் பிரியமாய்க்காண்கிறாற்போல விவேகியுங் கூடஸ்தருக் கன்னியமெல்லா மப்பிரியமென்றுதள்ளிக் கூடஸ்தரையே பிரியமாய்க் காணவேண்டுமென்றுத்தரம்,

(௮௩) பிரியமாய்க்காண்கிற தெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

பாமரனாக விருக்கிறவன் மாலை சந்தனமுதலான விஷயத்திலேபண்ணுகிற இச்சையையுஞ் சாவதானமாகவே வாதம்பண்ணவேண்டு மென்கிறவன் காவிய நாடகங்களிலே பண்ணுகிற நிரந்தர விசாரத்தையும் கர்மியுபாசகர் செபம்யாக முபாசனாதிகளிலே பண்ணுகிற விசுவாசத்தையும் யோகியானவன் மனதை நிறுத்தப்படுகிற வருத்தத்தையுங் கூடஸ்தரிடத்திலே பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்,

(௮௪) இப்படிப்பண்ணினால் வரப்போகிற பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

போகம்வித்தை புண்ணியலோகம் அணிமாதி அஷ்டமாசித்தி இந்நாலுபேருக்கும் வருகிறாற்போலக் கூடஸ்தராயிருக்கிறதன்னை மூன்றவஸ்தையுங் கடந்தவராய் ஏகராய்ச் சத்சிதாநந்தராய்ச் சதாசிவமாய்க் கண்டவனுக்குச் சொப்பனம்போலப் புண்ணியபாவ கர்மத்தொடக்கற்று முத்தனாவானென் றுத்தரம்.

(௮௫) இப்படிக் கண்டவனுக்குப் புசிக்கிறவ னொன்று வகுப்பற்றதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கென் றுத்தரம்.

(௮௬) இவன் சாக்ஷியைவிட் டிராதபடியினால் இவனைப்பற்றிப் போகங்கள் சாக்ஷியிடத்திலும் ஆரோபிக்கப்படாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் ஓரவஸ்தையிலே கண்டதோ ரவஸ்தையிலே காணாத மாயாமயத்திற் குட்பட்டவனான படியினாலேதானில்லாமற் போகிறவனைக்கண்டு ஏங்கிச் சாகக்கிடக்கிறவன் பெண்கொள்ள வாஞ்சியாததுபோலத் தனக்குட்பட்டபோ

கம் வேண்டான் முன்போலத்தானே புசிக்கிறவனென்று சொல்லுதற்கு மூக்கறையன்போலே குன்றிப் பிராரத்த போகம் புசிக்கிறபடியினா லிதையெப்படிச் சாக்ஷியிடத்திலாரோபிக்கப்படும் ஆகையினால் வேதமும் புசிக்கிறவனில்லையென்று சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௮௭) சரீராநுதாபமில்லையென்கிற வேதத்திற் கர்த்தமெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்கு மூன்றுசரீரத்தி லத்தியாசம் போனபடியினாலே மூன்றுசரீரத்துச் சுரங்களுமிவனைத் தாபப்படுத்தாதென் றுத்தரம்.

(௮௮) மூன்றுசரீரமேது அதுகளில் எந்தெந்தச் சுரமிருக்கிறது அஃதிவனை யெப்படித் தாபப்படுத்தாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணமென்று சரீரமூன்றா யிருக்கும் இதிலே வாதபித்த சிலேற்பனமுதலான வியாதியும் இடிசூடு முறிச்சல் முதலானபீடையும் ஸ்தூலசரீரத்துச் சுரம் காமக்குரோத லோபமோக மதம் லச்சை பயமுதலானவையுஞ் சமை தமை சிரத்தை பத்தி முதலானவையுஞ் சூக்ஷ்மசரீரத்துச்சுரம் பலபடக்காரிய சரீரத்தை யுண்டாக்குகிறதே காரணசரீரத்துச்சுரம் நூலைவிட்டுப் புடவையில்லாததுபோலவும் மயிரைவிட்டுக் கம்பளியில்லாததுபோலவும் மண்ணைவிட்டுக் கடமில்லாததுபோலவும் அதற்குச்சொன்ன சுரங்களைவிட்டுச் சரீரங்களில்லை இம்மூன்று சரீரங்களுக்குஞ் சொன்ன சுரமே சுபாவசித்தம்போலச் சிதாபாசனுக்குப் பிரகாசமே சுபாவமல்லாமல் அவனுக்கொரு சுரமுஞ் சுபாவமல்ல இப்படிச் சிதாபாசனுக்கு முதலாயில்லாத சுரஞ் சாக்ஷிக்கு வரப்பிரசித்தியில்லை ஆகையினால் வேதமும்

ஞானிக்குச் சரீராநுதாபமில்லையென்று சொல்லுகிறதென்றுத்தரம்.

(௮௯) இப்படியில்லாதசுர முன்னாளெப்படித் தபிப்பித்ததென்கிற சங்கைக்கு,

அஞ்ஞானத்தினாற் புத்திரதாராதிகள் தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறேமென்கிற மூர்க்கன்போலச் சரீரத்திரயத்தையுஞ் சாக்ஷியையுங்கூட்டித் தன்னுடைய ரூபமாயெண்ணிக்கொண்டு சரீரந்தபிக்கிறதைத் தான் தபிக்கிறதாகப் பிரமிப்பனென்றுத்தரம்.

(௯௦) ஞானம் வந்தபின்பாகிலுந் தபியாமலிருக்கவேண்டுமேயல்லாமற் றிரும்பத் தபிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

விவேகத்தினாற் பிராந்தியைத்தள்ளித் தன்னைச்சாக்ஷியாகவறிந்தபின் முந்தினதாபம்போய்விட்டது இந்தப்பழுதைக்காக வேதுக்கோடி இடுப்பு முறித்துக்கொண்டோமென்கிறதுபோல இல்லாதசம்சாரத்தையேன்மேற்போட்டுக்கொண்டோமென்கிற வெறுப்பைத் தாபமென்கிறாயென்றுத்தரம்.

(௯௧) சாக்ஷி நாமென றறிந்தாற்போதாதோ பலபட அநுசந்தானம் பண்ணுவானேன் பலபடத்தேக நானல்லவென்று பாவிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இல்லாத சம்சாரத்தை யும்முடையபேரிலே யாரோபித்தேன் அதனைப்பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று சாக்ஷியைச் சரணமாயடைகிறதாகவும் பண்ணின பாவம்போகப் பிராயச்சித்தம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறாற்போலச் சஞ்சிதகர்மம்விட்டுப்போகத்தக்கதாகவும் அநுசந்தானம் பண்ணுகிறது பறங்கிகையிலே யகப்பட்ட பிராமணன் வெகு பிராயச்சித்தத்தினால் பிராமணருடனேகூடினபின் பறங்கியைக்கண்டாலோடுகிறாற்போலத்தேக நானல்லவென் றநுசந்தானம் பண்ணுகிறதென் றுத்தரம்.

(௯௨) ஞானியாயிருக்கிறவன் முன்போலப் பிரபஞ்சவிவகாரம்பண்ணாமல் நாணுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

குய்யத்திலே குஷ்டம்பிடித்தவேசி அறிந்தவர் முன்னாடக நடிக்க நாணுகின்றாற்போலச் சிதாபாசனுந்தன்னை மாயாமயமென்றறிந்தபின் றன்னைக்கர்த்தாவென்று சொல்ல நாணுவானென் றுத்தரம்.

(௯௩)ஞானம்வந்தபின் னாணமு நடுக்கமும் வரலாமோவென்கிற சங்கைக்கு,

வாலிபனாகவிருக்கிறவன் ராச்சியத்திற்காக ராஜாவையாசிரயம்பண்ணுகின்றாற் போலப் பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமமேயாவனென்கிற வேதங்கேட்டுப்பிரமத்தைக் கெம்பீரமாக வநுசந்தானம் பண்ணுகின்றதேயல்லாமற் பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(௯௪) பிரமக்ஞானம் சிதாபாசனைக் கொல்லவந்த படியினால் எவனாகிலுந் தான்சாகமருந்து குடிப்பானோவென்கிற சங்கைக்கு,

தேவனாகலாமென்கிற சந்தோஷத்தினாற் கங்காப்பிரவேசம் பண்ணுகிறாற்போலப்பிரமமாகலாமென்கிறசந்தோஷத்தினால் ஞானமப்பியாசிப்பனென் றுத்தரம்.

(௯௫) கங்காப்பிரவேச மாரம்பித்தவுடனே தேவனாகிறாற்போல ஞானிகளுடனே பிரமமாகவில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரம்பித்த கர்மமுடிந்து சரீரநசிக்கும் பரியந்தம் மநுடனென்கிறபேர் நிற்கிறாற்போலப்பிராரத்ததேகம்விழும்பரியந்தமுஞ் சிதாபாசனென்கிறபேர் போகாதென் றுத்தரம்.

(௯௬) பழுதையென் றறிந்தவுடனே பாம்பென்கிறது போகவில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

பழுதையென் றறிந்தபின் சர்ப்பபீதிகிரமத்திற் றணிகிறாற்போலவும் பத்தாமவனுக்கிடித்துக்கொண்ட புண்வேதனை கிரமத்திற்றணிகிறாற்போலவும் பிராரத்தகர்மபோகமும் புசித்தே தொலையவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௯௭) ஞானம்வந்தும் பிராரத்ததுக்க மிருந்தாற்றுக்க நிவிருத்தியென்கிற ஆறுமவஸ்தை யெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

பத்தாமவனைச் சாகாமற்கண்ட சந்தோஷம் புண்வேதனையைத் தெரியவொட்டாததுபோலத் தானேபிரமமென் றுமுத்தனானசந்தோஷம் பிராரத்ததுக்கத்தைத்தெரியவொட்டாது ஆகையால் ஆறுமவஸ்தை கூடுமென் றுத்தரம்.

(௯௮) சிதாபாசனுடைய ஆறுமவஸ்தையுந் தெரிந்தது இனித் தடையற்ற வானந்தத்தை விரளமாய்ச் சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

இகலோக பரலோகத்தைக் குறித்துப் பண்ணவேண்டிய கர்மமெல்லாம் பண்ணி முடிந்தபடியினால் மோக்ஷமும் பிரமமும் நாமென் றறியப்பட்டபடியினால் மனதிலே ஒரு குறையுமில்லையென் றறிந்ததுகொண்டு தடையற்ற வாநந்தமுண்டென் றுத்தரம்.

(௯௯) காண்டத்திரயத்திலுஞ் சொன்ன அநுஷ்டானத்தில் ஒன் றும்பண்ணாம லிருக்கையிலும் எல்லாம் பண்ணிமுடிந்ததென்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

எல்லாந் தீர்ந்தமுறியாக வகுப்பற்ற தென்கிறதை ஞானியினுடைய வநுசந்தானத்தினா லறியலாமென் றுத்தரம்.

(௧௦௦) பண்ணவேண்டிய தறியவேண்டிய தெல்லாந் தேவையற் றுப்போன வநுசந்தானத்தை யெனக்குத் தெரியச்சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

நான் துக்கியென் றிருக்கிற அஞ்ஞானிக்குப் பூமிதனம் புத்திரமித்திர களத்திரம் வேண்டுமென் று இகலோக சம்சாரத்திலே யலையவேண்டும் பரமாநந்த பூரணமாயிருக்கிற நமக்கந்த மாயாமயத்தைக்குறிக்கத் தேவையில்லை. பரலோகத்தையடைய வேண்டியவனுக்கு அதற்கேற்ற கர்மாநுஷ்டானம் பண்ணவேண்டும் சர்வலோகமு மாயாமயமாய்ப் பார்க்கின்ற நமக்கு ஒருகர்மமுந் தேவையில்லை. பிரமலோகத்தை யடையவேண்டியவனுக்கு வேதசாஸ்திரங் கற்கவேண்டும் நிரதிகாரியா யிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. தத்துவத்தை யறியவேண்டியவனுக்கு வேதாந்தசிரவணம் பண்ணவேண்டும் அறிந்தவனுக்குத் தேவையில்லை. சந்தேகமுள்ளவனுக்கு மனனம் பண்ணவேண்டும் தேகநாமென்றிருக்காலுமெண்ணோம் சந்தேகமற்ற பிரமமாயிருக்கிற நமக்குத் தேவையில்லை. விபரீதபாவனையுள்ளவனுக்கு நிதித்தியாசனம் பண்ணவேண்டும் தேகாதிவிலக்ஷணனான நமக்குத்தேவையில்லை. விக்ஷேபமுள்ளவனுக்குச் சமாதியிருக்கவேண்டும் சின்மாத்திரமாயிருக்கிற நமக்குத்தேவையில்லை. விக்ஷேபமுஞ் சமாதியும் அந்தக்கரணத்திற்கே யாகையால் பண்ணவேண்டியதெல்லாம் பண்ணி முடிந்ததென் றுத்தரம்.

(௧௦௧) விவகார மிருக்கிறபோதே உமக்குவிபரீத மெப்படியில்லை நித்திரைபிக்ஷை முழுக்குசௌசம் இந்நான்கும் நீர்பண்ணக்கண்டோமென்கிற சங்கைக்கு,

விவகாரங் குலாலசக்கரம்போல வாசனையினால் நடக்கிறதேயல்லாமல் நமக்கு விபரீதபாவனையில்லை பிறத்தியானெருப்பென்றது கொண்டு குன்றிமணிச்செடி வேகாததுபோல நீநம்மைக் கர்த்தாவென்றதுகொண்டு நாம்நித்திரைமுதலானவையைப்பண்ணினவனாகோமென் றுத்தரம்.

(௧௦௨) இப்படி வாசனையினால் வருகிற விவகாரமும் போகவேண்டாமோவென்கிற சங்கைக்கு.

பிராரத்த கர்யந்தொலைந்தா லொழியப்போகாதென் றுத்தரம்.

(௧௦௩) ஆனால் உம்முடைய விவகாரத்திற்கு விதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

லௌகீகமாகிலும் வைதீகமாகிலும் உத்தண்டமாகிலும் பிராரத்தமுள்ளபடி நடக்கிறதே விதியென் றுத்தரம்.

(௧௦௪) இப்படியானால் உம்மிடத்திற் சகலருக்கு மப்பிரமாண புத்திவரும் உம்மைப்பெரியவரொன்று ஞானங்கேட்பாருமில்லை உம்முடைய ஞான முமக்கே பிரயோசனம் பரரையீடேற்றமாட்டாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஆனால் நான் கிருதகிருத்தியனானாலும் லோகானுக்கிரகார்த்தமாய்த் தேவார்ச்சனை சௌச முதலானவைகளைக்காயம்பண்ணட்டும் பிரணவசெபம் வேதாந்தபாட முதலானவைகளை வாக்குப்பண்ணட்டும் மூர்த்தித்தியானம் பிரமத்தியானத்தை மனதுபண்ணட்டும் இவைகளை நாம்பண்ணினவனுமல்ல பண்ணச்சொன்னவனுமல்ல இப்படி நாமிருந்தால் கர்மிகளுக்கும் நமக்குஞ் சண்டையில்லையே நம்முடைய ஞானமும் பலருக்கு முபகாரமாமென் றுத்தரம்.

(௧௦௫) கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதினாலே ஞானத்திற்கு நிர்ப்பந்தமெதிலே யென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினாற் பொய்யென்று தள்ளப்பட்ட திரிவிதகரணத்தில் கர்மத்திற்கு நிர்ப்பந்தமல்லாமற் சாக்ஷியினிடத்திலே நிர்ப்பந்தமில்லை அந்தத்திரிவிதகரணத்தினாலே கர்மிகர்மத்தை முடிக்கட்டும் நமக்கு ஆனியேது ஞானத்திற்கு நாம் அசங்கனென்கிறதிலே நிர்ப்பந்தமல்லாமற் திரிவிதகரணத்தினிடத்திலே நிர்ப்பந்தமில்லை திரிவிதகரணத்திற்குங் கர்மத்தைவிலக்கத் தேவையில்லை ஞானிதன்னைப் பிரமமென்றறிந்தது கொண்டு கர்மிக்கானியேதென் றுத்தரம்.

(௧௦௬) இப்படி யெல்லாரு மறியாமல் ஆத்மாவைத்திரிவித கரணத்தோடே கூடக் கர்த்தாவென்கிற கர்மிகளும் ஞானம்வந்தவுடனே திரிவிதகரணத்திற்கும் ஒருகர்மமும் வேண்டாமென்றிருக்கிற ஞானிகளும் ஒருவருக் கொருவர் சண்டைக்கு நிற்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அவர்களஞ்ஞானத்தினாலே செவிடர் கதைகேட்டாற்போலச் சண்டைக்கு நிற்கிறார்களென் றுத்தரம்.

(௧௦௭) ஞானம்வந்தவனுக்குப் பரரைக்குறித்தாகிலுங் கர்மப்பிரவிருத்தியுசிதமல்ல நிவிருத்தியாகச் சன்மார்க்கத்திலேயிருக்க வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானிக்குப் பிரவிருத்தியினாற் பிரயோசன மில்லாவிட்டால்நிவிருத்தியினாலும்பிரயோசனமில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௦௮) நிவிருத்தி ஞானத்திற்குச் சாதனமல்லவோவென்கிற சங்கைக்கு,

அறிந்தபின் சாதனமேதுக்கென் றுத்தரம்.

(௧௦௯) தோற்றுகிற சகத்தினா லின்னம் அஞ்ஞானப்பிராந்திவந்தாலுஞ் சாதனத்தையநுஷ்டித்தாற்றாழ்வில்லையே யென்கிற சங்கைக்கு,

உயிரோடிருக்கிறஎலியே பூனையைக்கொல்லாதென்றால்,
செத்துப்போன எலி பூனையைக் கொல்லப்போகிற தென்று
ற்போலவும் பாசுபதத்தினால் கொல்லப்படாதவனை நாணற்
கழியினாலே கொல்லப்படுமென்றாற் போலவும்அநாதியிலே
அஞ்ஞானதற்காரியங்க ளெல்லாங் கூடிக்கொல்லப்படாத
போதமேதானாகிய திடஞானத்தினாலேகொல்லப்பட்டிரு
க்கிற அஞ்ஞான தற்காரியங்கள் திரும்பவும் பந்தப்படுத்து
மென்கிறது உன்னுடைய புத்தித் தாழ்வேயொழிய வேறல்
லவென் றுத்தரம்.

(௧௧௰) அஞ்ஞானதற்காரியந் துடைபட்டுப் போனாலும்
சகத்துத் தோற்றுகிறதைக்கண்டு சொன்னே னென்கிறசங்
கைக்கு,

தோற்றினாலென்ன இத்தனையு நாமல்லவோ கொன்
றோமென்று படுகளம்பார்க்கிற போதராசாவுக்கதனாற் திரு
ப்தியே யொழியப் பீதியில்லை இப்படிக்கொத்த போதசூர
னுக்குத் தேகாதிகளிடமாய் வருகிற பிரவிருத்தியினாற்றான்
நிவிருத்தியினாற்றான் பிரயோசனமேதென் றுத்தரம்.

(௧௧௧) பிரவிருத்தியாகாது நிவிருத்தியாமென்கிற தா
ருக்கென்கிற சங்கைக்கு,

சுவர்க்க மோக்ஷத்தைக்குறித் தெத்தனம் பண்ணுகிற
அஞ்ஞானிக்கென் றுத்தரம்.

(௧௧௨) அப்படிக்கொத்த அஞ்ஞானிகளோடு ஞானி கூ
டியிருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குழந்தைகள் தகப்பனையடித்தாலும் வைதாலும் மன
திலே கிலேசமில்லாமற் சீராடுகிறாற்போல அஞ்ஞானிகள்
தூஷித்தாலும் பூஜித்தாலுந் திரும்பத் தானப்படிச்செய்யா
மல் அவர்களுக்குச்சம்மதமாகத் திரிவித கரணத்தினாலுங்

கர்மத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு அவர்களுக்கு ஞானமேற்று
விக்கிறதே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(௧௧௩) ஞானிக்கு ஞானாப்பியாசம் பண்ணுகிறபேர்க
ளுடனே கூடியிருக்கும்போது செய்காரியமேதென்கிற சங்
கைக்கு,

ஞானங்களைப் போதித்துக் கர்மாதிகளைத் தூஷித்துக்
கர்மாதிகளைத்துறந்து காட்டவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௧௧௪) ஞானி தனித்திருக்கும்போது செய்காரிய மே
தென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய கிருதகிருத்தி யாநந்தத்தைக்கண்டு களித்
து மகிழ்ந்து பிரமமே நாமென்றறிய வென்ன பாக்கியம் ப
ண்ணினோமோ நம்முடைய அஞ்ஞானம் எந்தவழி போயிற்
றோ நாம் பண்ணின அதிஷ்ட வெத்தனத்தினாலே நமக்கொ
ரு சம்சாரமுமில்லாமற் போயிற்றே நமக்குப் பிரமானந்த
நிலை வெட்டவெளியாகத் தோற்றக்கிடைத்ததே உலகத்தி
லே யெல்லாரையும்பிடித்த கர்த்தவ்வியங்களிலே நமக்கொ
ன்றுந் தேவையற்றுப்போன பாக்கியமேதோ எல்லாராலு
மடையவேண்டுமென்கிற பிரமநாமானோமே நமக்கித்தனை
பாக்கியத்தையுங் கொண்டுவந்துவிட்ட சாஸ்திரத்தைப் புக
ழ்வோமோ இந்தசாஸ்திரத்தை யநுபவத்திற்கு வரப்பயிற்
றுவித்த குருவைப் புகழ்வோமோ என்ன புண்ணியத்தினா
லிப்படிப் பலித்ததோ நம்முடைய புண்ணியத்திற்கும் நம்மு
டைய ஞானத்திற்கும் நம்முடைய ஆநந்தத்திற்கும் ஒப்புக்
காணோமென்று எந்நேரமும் தன் சுபாவாநந்தத்திலே யநு
பவமா யநுபவிக்கிறதே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

இந்தத் திருப்திதீபிகையை அநுசந்தானம் பண்ணிவரு
கிறவன் பிரமாநந்தத்திலழுந்தி நித்தியதிருப்தனாயிருப்பன்.

திருப்திதீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-௨௪௰.

மூன்றாவது - கூடஸ்ததீபம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவி லே விசாரிக்கமாட்டாதபேருக்குக் கூடஸ்த தீபிகையினாலே துவம்பதார்த்த விவேகம்பண்ணும்படி.

(க) துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தமார் லக்ஷியார்த்த மார் இந்த விருவகையும் பொருந்தியிருக்கிறதற்குத் திருஷ் டாந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

துவம்பதத்திற்கு வாச்சியார்த்தம் சிதாபாசன் லக்ஷியா ர்த்தங் கூடஸ்தர் திருஷ்டாந்தமேதென்றால் கண்ணாடியிற் பிரதிவிம்பவெய்யிலும், சுபாவவெய்யிலும் ஒருமைப்பாடா ய் ஒருசுவரை விளக்குவிக்கிறாற்போலக் கூடஸ்தருஞ் சிதா பாசனும் ஒருமைப்பாடாய் ஒருதேகத்தை யறிகிறார்களென் றுத்தரம்.

(உ) இவர்களிருவரும் எதனால் ஒருமைப்பாடாய்த் தோற்றுகிறார்கள் இவர்களைப் பகுத்தறியும் வழி யெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

அவிவேகத்தினா லொருவனாகத் தோற்றுகின்றது. ஓர வஸ்தையில், ஏகதேசமாகத்தோற்றி மறைகிற சிதாபாசனை யும் நித்தியப்பிரகாசமா யிருக்கிற கூடஸ்தரையும் ஏகதே சத்திலே உபாதியினாலுலேகின்ற வெய்யிலையும் அகண்ட வெ ய்யிலையும்போலக் குறிப்பினா லறிகவென் றுத்தரம்.

(ங) சரீரத்திற்குப்புறம்பே விஷயக்ஞானம்வரும்போ து கூடஸதரையுஞ்சிதாபாசனையும் பகுத்தறியும்வழி யெப் படியென்கிற சங்கைக்கு,

* கடக்ஞானம்வருகிறது சிதாபாசனாகவிருக்கிற தன க்கு கடோவிருத்திக்ஞானம்வருகிறது கூடஸ்தராயிருக்கிற

* கடோவிருத்திக்ஞானமென்றது கடமறியப்பட்டதெ ன்ற தன்மை.

தனக்கு கடமென்றறிந்தவுடனே அணைந்தவன் சிதாபாசன் அதனைக்கண்டவன் கூடஸ்தனென் றுத்தரம்.

(ச) கடக்ஞானம் வருகிறதற்கு முன்னும்பின்னுங்கடத்தி லேகூடஸ்தரிருந்ததற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடக்ஞானம்வருகிறதற்குமுன் அறியப்படாததாகவும் பின் அறியப்பட்டதாகவுங் காண்கிற தன்னநுபவமே அடை யாளமென் றுத்தரம்.

(ரு) கடம் ஒருகாலத்தி லறியப்பட்டதாகவும் ஒருகால த்தி லறியப்படாததாகவுஞ்சாக்ஷியிடத்தி லிருவகையுந்தோ ற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

எக்காலத்தினும் எங்குமிருக்கின்றசுபாவசைதன்னியத் தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்டகடம் அஞ்ஞானத்துடனே கூ டியிருந்தபோதறியப்படாததாகவும் ஞானத்துடனே கூடி யிருந்தபோதறியப்பட்டதாகவுந் தோற்றிற்றென் றுத்தரம்.

(சு) ஞானமாவதேது அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிறசங் கைக்கு,

லோகாந்த குந்தம்போலச்சிதாபாசாந்தபுத்திவிருத்தி யேஞானம் * தோற்றரவற்றதே யஞ்ஞானமென் றுத்தரம்.

(எ) விருத்திக்குமுன் சிதாபாச னில்லாதபடியினால்அறி யப்படாத கடம் சாக்ஷிதானே அறியவேண்டும் விருத்திக்கு ப் பின்னறியப்பட்டது. கடமென்கிறது சிதாபாசனாலறியலா ம். சாக்ஷியறிவொன்கிறது வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

* தோற்றரவற்றதென்றது சாட்டியமென்று மூலபா டம் - சாட்டியம் - என்றது - தனக்கெனத்தோற்றமில்லா மை.

கடமென்றறிந்தவுடனே சிதாபாசன் விருத்தியிலேநஷ்டமாய்ப்போனபடியினாலும் அந்தவவசரத்திற்கூடஸ்தரைத் தவிர வேறு சைதன்னிய மில்லாதபடியினாலும் விருத்திக்கு முன்னறியப்படாததையறிந்திருந்தகூடஸ்தர்தானே விருத்திக்குப்பின்னறியப்பட்டதென்கிறதையுந் தோற்றுவிக்கிறதற்குச் சந்தேகந்தேவையில்லை ஆகையாலிரண்டுகாலத்திலுங் கடத்தையறிகின்றவர் கூடஸ்தர்தானேயென் றுத்தரம்.

(அ) கடக்ஞானம் வந்தவுடனே சிதாபாசன் நஷ்டமாய்ப்போனாலும் அவனோடுகூட நஷ்டமாகாமலிருக்கின்றவிருத்தியினாற் கடமறியப்பட்டதென்கிறதுதோற்றலாம்சாக்ஷியினாலென்கிறது தேவையில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாதவிருத்தி பிரகாசத்திரவியமானாலும் வெள்ளைமண்போலச்சடமானபடியினால் அறியப்பட்டதைத் தோற்றுவிக்கமாட்டாது.சாக்ஷிதானே தோற்றுவிக்கிறானென் றுத்தரம்.

(கூ) சாக்ஷியினிடத்திற்கற்பிக்கப்பட்டகடம் அஞ்ஞானத்துடனே கூடினாலும் விருத்தியுடனே கூடினாலும் அறியப்பட்ட தென்னக்கூடாமற்போனால் அறியப்பட்ட தென்கிற பேரொதனால்வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசன் பிரதிவிம்பித்ததைத்தொட்டே கடமறியப்பட்டதாயிற்றென் றுத்தரம்.

(க0) சைதன்னியத் தொடக்குத்தானே அறியப்பட்டதற்கு மூலமானால் முன்சாக்ஷி சைதன்னியத்துடனே கூடினதுகொண்டு அறியப்பட்டதாக வொண்ணாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்திக்குப்பின் பிரதிபலின சைதன்னியத்திற்கேபிரயோசனமாகவேண்டுமே யல்லாமல் முன்னிருந்த கூடஸ்தருக்குப் பிரயோசனமென்னக்கூடாதென் றுத்தரம்.

[இவை மூலசுலோகப்படி.]

[அ] அறியப்படாததைச் சனிப்பிக்குநிமித்தம் அஞ்ஞானமிருப்பதுபோல அறியப்பட்டதைச் சனிப்பிக்குநிமித்தம் புத்திபோதும் சிதாபாசனால் என்ன பிரயோசனமென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சிதாபாசனில்லாத விருத்தி வெள்ளைமண்போலே சடமாவதால் அறியப்பட்டதைச் சனிப்பித்தற்குக் காரணமாகாதென் றுத்தரம்.

[கூ] சித்தாந்தமேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

கடத்திலே சிதாபாசரூப பலவுற்பத்தியினாலே அறியப்பட்டதென்னு ஞாததை பிரசித்தமாயுள்ளதென் றுத்தரம்.

[க0] ஆயினுஞ் சிதாபாசனைக் கற்பிக்கிறது யோக்கியமல்ல எதனாலெனில் பிரமசைதன்னியரூபமாகவே பலமிருத்தலாலென்னுஞ் சங்கைக்கு,

பிரமசைதன்னியம் - பிரமாணத்தின் பிரவிர்த்திக்குமுன்னே யிருப்பதாலும் பலமோ பிரமாணத்தின் பிரவிர்த்திக்குப் பின்னே உண்டாவதாலும் பிரமசைதன்னியம் * பலமல்லவென் றுத்தரம்.

{பிரமசைதன்னியத்தைக் கூடஸ்தரொன்று விவகரித்தற்கு விபரம்.}

மொழிபெயர்த்தவாசிரியர் கூடஸ்தபிரமங்கட்குப் பேதமில்லாமை பற்றி மூலசுலோகத்தில் கடத்தில் பிரமசைதன்னியம் முன்னும் பின்னும் உள்ளது என்பதை கூடஸ்தரொன்றே விவகரித்தனர்.

(கக) இப்படியானாற் சாக்ஷிக்கும் சிதாபாசனுக்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

---

* பலம் - என்றது - இது கடமென்னும் ஸ்பூர்த்தி.

கடமாத்திரத்தைக் காண்கிறவன் சிதாபாசனென்றும். சிதாபாசன், விருத்தி, கடம், இம்மூன்றையுங் காண்கிறவர் கூடஸ்தரென்று முத்தரம்.

(௧௨) இப்படியானால் எல்லாச் சாஸ்திர கர்த்தாக்களும் விஷயக்ஞானத்தி லிரண்டு சைதன்னியத்தையும் ஏன்பகுத்தறியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்தரென்று சொல்லாமல் * அநுவியவசாயக்ஞானமென்று பேரிட்டுப் பகுத்தறிவரென்றுத்தரம்.

(௧௩) தேகத்திற்குப்புறம்பே ஆபாசனையும் கூடஸ்தனையும் பிரித்தறிந்தாற்போலத் தேகத்திற் குள்ளாகவும், இவர்களிருவரையும் பகுத்தறியும்வழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வெளியிலே ஈதென்கிறவிருத்தியும் கடபடாதிகளதற்கு விஷயமும் அவைகளின் அந்வய வெதிரேகத்தையும் அறிகிறவரோ சாக்ஷியென்று மறிகிறதுபோலத் தேகத்திற்குள்ளும் அகமென்கிறவிருத்தியும் காமக்குரோதாதிகளதற்கு விஷயமும் இவைகளின் அந்வய வெதிரேகத்தையு மறிகிறவர் சாக்ஷியென்றுத்தரம்.

(௧௪) உள்ளே சிதாபாசத்தோற்றர வெப்படி சாக்ஷித்தோற்றர வெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

காய்ச்சினவிரும்பிலிருக்கிற வக்கினி யந்த விரும்பைமாத்திரந் தோற்றுவிக்கிறதே யல்லாமல் மற்றொன்றையுந் தோற்றுவியாததுபோலக் காமக்குரோதாதியாகிற அகவிருத்தியிற் கலந்திருக்கிற சிதாபாசனுந் தான்மாத்திரந் தோற்றுகிறதேயல்லாமல் அன்னியமாயிருக்கிறதைத் தோற்றுவிக்கமாட்டான். சாக்கிரசொப்பனத்தில் விருத்திகளையும்

* அநுவியவசாயக்ஞானம் என்றது ஞானத்தின் ஞானம்.

விருத்திகளினிடை தண்டியையும் சுழுத்தி மூர்ச்சை சமாதிகளி லிவைகளில்லாததையுந் தோற்றுவிக்கிற நிர்விகார சைதன்னியமே கூடஸ்தனென்றுத்தரம்.

(௧௫) வெளியில் விருத்தியிலறியப்பட்டதையும் அறியப்படாததையுங் காண்கிறவழியாகக் கூடஸ்தனைக் காண்பித்தால் உள்ளில் விருத்தியிலும் அந்தவழியாகக் காண்பியாமல் வேறொருவழியாகக் காண்பித்ததேதென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளில் விஷயமான விருத்தியானது கடம்போல ஞான மஞ்ஞான மிரண்டோடுங் கூடாததுகொண்டு அந்தவழி தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௬) விருத்தியில் அஞ்ஞானவியாப்தி ஞானவியாப்தி யிரண்டுமேனில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியானது கடம்போலத்தனக்கன்னியமாகாதபடியினால் ஒருக்கால் ஞானவியாப்தி வந்ததென்னக்கூடாது அன்னியபதார்த்தத்திலே யஞ்ஞானத்தைப் போக்குகிறபடியினாலிந்த விருத்தியி லஞ்ஞானவியாப்திவரக் கணக்கில்லையென்றுத்தரம்.

(௧௭) இப்படி உள்ளிலும் புறம்பிலும் நானென்றுதோற்றுகிற சைதன்னியம் இருவகையென்று சாதித்ததற்குப் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தச் சைதன்னிய மிரண்டிற்குள்ளே கற்பிதமாகவிருக்கிறவன் செனன மரண சம்சாரியென்றும் கூடஸ்தராய்ச் சுபாவமாயிருக்கிற தனக்கு ஒருக்காலுஞ் சம்சாரமில்லையென்கிறதும் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(௧௮) புத்தியிலே வளைபட்ட கூடஸ்தசைதன்னியஞ் சம்சாரியாகட்டுஞ் சிதாபாசன் வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

அசங்கசைதன்னியத்திற் கோருபாதியிலே வளைபட்ட
துகொண்டு சம்சாரம் வருமேயானாற் குடங்குதிர்களிலே
வளைபட்ட சைதன்னியத்திற்குச்சம்சாரம் வரக்காணாமே
யென் றுத்தரம்.

(கக) கடம்போல அந்தக்கரணம்மலினமல்லவே சொச்
சத்திரவியத்திலே வளைபட்டாற் சம்சாரம்வருமென்கிற
சங்கைக்கு,

வெண்கல மரக்காலா லளந்ததுகொண்டு ஒட்டி யிரட்
டி ஒன்று மூன்று காணாததுபோலச் சொச்சத்தினா லதிசய
மில்லையென் றுத்தரம்.

(உ௦) மரக்காலும் வெண்கலக்காலுஞ் சரியானாலும்
வெண்கலத்திலே பிரதிபிம்பங் கண்டாற்போலக் கடத்தி
லும் புத்தியிலே பிரதிபிம்பம் அதிசயமல்லவோ வென்கிற
சங்கைக்கு,

அப்படியானா லிந்தப் பிரதிவிம்பந்தான் சிதாபாச னிவ
னுக்கே சம்சாரம் ஆத்மாவிற் கில்லையென் றுத்தரம்.

(உக) உபாதியைத்தவிர ஆபாசனுக்கு வேறுசொரூபமி
ல்லாதபடியினா லந்தக்கரணத்திற்கேசம்சாரமாகட்டுஞ்சிதா
பாசனுக்குச் சம்சாரம் வேண்டாமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானாற் சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணத்தைப்
புறம்பாகக் காணப்படாதபடியினாற் சரீரத்திற்கே சம்சார
மாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(உஉ) சரீரமரித்தாலும் புத்திமரியாதென்கிற சாஸ்தி
ரத்தினாலே சரீரத்தைத்தவிர அந்தக்கரணம் வேறாகவேண்
டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படியானாற் புத்தியைவிடச் சிதாபாசனும் வேறேயு
ண்டென்று பிரவேசவுபநிஷத்திலே சொன்னபடியினாற்

சிதாபாசனுக்கேசம்சாரம் அந்தக்கரணத்திற்குத் தேவையி
ல்லையென் றுத்தரம்.

(உ௩) பிரவேச வுபநிஷத்திலே புத்தியோடே கூடின
வனுக்கே சரீரப்பிரவேசஞ்சொல்லுகிறது புத்திக்கப்பாற்ப
ட்டவனுக்கு சொல்லவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

சடந் தேகமென்கிறவாக்கியம் நாமில்லாவிட்டாற் சரீ
ரங்களும் இந்திரியங்களும் ஜீவிக்கமாட்டாதென்றும் ஆத்
மாப் பிரவேசித்தா ரென்கிறபடியினால் அந்தக்கரணத்திற்
கன்னியனா யிருந்தவனுக்கே பிரவேசஞ் சொல்லுகிறதென்
றுத்தரம்.

(உ௪) அந்தக்கரணத்திற் கப்பாற்பட்டவன் அசங்கன
ல்லவோ அவனுக்கெப்படிப் பிரவேசங் கூடுமென்கிற
சங்கைக்கு,

இவருக்குப் பிரபஞ்சசிருஷ்டி யெப்படிக் கூடுமென்
றுத்தரம்.

(உரு) அசங்கனுக்குப் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி யில்லையே
மாயாகற்பிதனுக் கல்லவோ சிருஷ்டியென்கிற சங்கைக்கு,

பிரவேசந்தானும் அவித்தையா கற்பிதனுக்கேயல்லாம
ல் அசங்கனுக்கில்லையென் றுத்தரம்.

(உ௬) சிருஷ்டித்தவரும் பிரவேசித்தவருங் கற்பிதமெ
ன்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையவித்தையென்கிற விரண்டுஞ்சீவேசுரரென்கிற
ஆபாசரைக் கற்பித்ததென்கிற வேதமும் இவர்களை யுற்று
விசாரித்தா லில்லாமல் நஷ்டமாய்ப்போகிற அநுபவமுமே
பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(உ௭) இப்படிச் சீவேசுரர் மாயாகற்பிதமென்றும் இவ
ர்கட்கப்பாற்பட்டவ ராத்மாவென்றும் வேதத்திலே பகுத்
துச்சொல்லுகிறதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சீவேசுரர் பூதபௌதிகப் பிரகிருதிகளோடே கூடத் தோற்றிக் கூடவழிவார்களென்றும் அப்பாற்பட்டிருக்கிற கூடஸ்தர் அவிநாசியென்றும் மயித்திரிக்கு யாக்கியவல்கியர் சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(௨௮) இப்படியானாற் சரீரமரிக்குஞ் சீவன் மரியானென்கிற வேதத்திற்கு விரோதமல்லவோவென்கிறசங்கைக்கு,

இந்தவேதம் பூதபௌதிக மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறதல்ல அஞ்ஞானவஸ்தையில் லோகாந்தரகமனத்தைச்சொல்லுகிறது ஆகையால் ஆத்மாவிற் கன்னியமெல்லாம் அநித்தியமென்றே யுத்தரம்.

(௨௯) இப்படிச்சீவனே அநித்தியனானால் நித்தியமாயிருக்கிற பிரமத்தோடே அகம்பிரமமென்கிற சமானாதிகரணமெப்படிக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

முக்யசமானாதி கரணங் கூடாவிட்டாலுந் தாணுப் புருஷக்ஞானம்போல வாதசமானாதிகரணங் கூடுமென் றுத்தரம்.

(௩௦) இப்படியானால் விவரணாசாரியர் வாதசமானாதிகரணத்தைக் கண்டிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற சத்தத்திற்குக் கூடஸ்தனை யர்த்தமாகப் பண்ணிக்கொண்டு கண்டித்தாரென் றுத்தரம்.

(௩௧) இப்படிக்கூடஸ்தரே தானாய்க்கண்டாற்றற்பதத்திற்குந் தொம்பதத்திற்கும் அர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகேந்திரியாதிகளையுடைய சீவப்பிராந்திக்கதிஷ்டானப் பிரத்தியக்ஷமுஞ் சகசரீரம்படைத்த ஈசுரப்பிராந்திக்கதிஷ்டானப் பிரத்தியக்ஷமும் அர்த்தமென் றுத்தரம்.

(௩௨) தற்பதத்தினுந் தொம்பதத்தினும் ஒருபிரமத்தைத்தானே யேகதேசங்களாகச் சொன்னா லிரண்டுபதங்களுக்கும் அர்த்தபேதமுண்டோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஆரோபமானசரீரத்தையுஞ் சகத்தையுந் தொட்டுப்பேதமேயல்லாமல் அதிஷ்டானசைதன்னிய மொன்றேயொழிய விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௩) பிரத்தியக்ஷமாய் நிர்ணயப்பட்டிருக்கிற சீவேசுரர்களைப் பிராந்தியென்னக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சைதன்னியம்போல ஏகலக்ஷணமாய்நிர்ணயமாகாதபடியினாலும் சித்தாகவுஞ் சடமாகவும் நித்தியமாகவும் அநித்தியமாகவுங் குழம்பிக்கிடக்கிறபடியினாலும் பிராந்தியென்கிறதற்குத் தப்பில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௪) பிரபஞ்சத்தில் ஏகரீதியாய்த்தோற்றுகிற பிராந்தனுக்கும்விவேகிக்குந்தாரதன்மியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

புத்தியாவதேது சிதாபாசனாகின்றவனார் ஆத்மாவாவதார் சகத்தாவதெப்படித் தோற்றுமென்கிற கலக்கமுடையவனே பிராந்தன் இவனுக்கே சம்சாரம் இவைகளைத் தன்றன்சுபாவத்துடன் பகுத்தறிந்து தான் சச்சிதானந்தமென்று நிச்சயிக்கின்றவனே முத்தனென்கிறதற் கடையாளமென்று வேதாந்தஞ் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௩௫) தான் எப்போதுஞ் சச்சிதானந்தமாயிருக்கிறதற் கடையாளமேதென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாவிருத்திகள் மனோவிருத்திகள் உண்டாகிறதற்கும் இருக்கிறதற்கும் அழிகிறதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கிற ஆத்மா சத்தென்பதுகூடும் எல்லாவற்றையும் அறிகையினாலே

சித்தென்பதுகூடும். பஞ்சகோசங்களைக்கைவிட்டாலுந்தான் கைவிடப்படாத வஸ்துவானபடியினாலே ஆநந்தமென்பது கூடும். ஆகையினாலே இவரேபரமசிவனென்கிற புராணவசனமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௩௬) இந்தக்கூடஸ்தருக் கன்னியமாயிருக்கின்றசீவேசுரர் மாயாகற்பிதமான பூதபௌதிகங்கள்போலச் சடமாயிருக்கவில்லையே சைதன்னியமாயிருக்கின்ற இவர்களை மாயாகற்பிதமென்று சொல்லக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சகலமான பாண்டங்களெல்லா மண்ணிலே பிறந்தாலுங் காசகும்பங்கள் நிர்மலமாயிருக்கிறாற்போலமாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே சீவேசுரர்களுஞ் சொச்சத் திரவியமென் றுத்தரம்.

(௩௭) காசகும்பங்கள் பிரகாசமானாலுஞ் சடமாயிருக்கிறாற்போலச்சீவேசுரர்களுஞ் சடமாயிருக்கக்காணோமென்கிற சங்கைக்கு,

அசனத்திற்பிறந்த சரீரவிந்திரியாதிகளுக்குள்ளே மனது போதரூபமாயிருக்கிறாற்போல மாயாகற்பிதங்களுக்குள்ளே சீவேசுரர்களும் போதரூபமா யிருப்பார்களென் றுத்தரம்.

(௩௮) மாயை சடத்தைக் கற்பிக்கிறதேயல்லாமற் சைதன்னியத்தையுங் கற்பிக்குமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருசீவனிடத்திலே யிருக்கிற நித்திராமோகம் அநேகஞ் சேதநா சேதனங்களைக் கற்பிக்கக்கண்டாற் சீவேசுரர்களை மஹாமாயை கற்பிக்குமென்றதிலே ஆச்சரியமேதென் றுத்தரம்.

(௩௯) கிஞ்சிக்ஞத்துவமுதலான சீவகுணங்களை மாயை கற்பிக்குமல்லாமற் சர்வக்ஞத்துவ சர்வேசுரத்துவம் பஞ்சகிருத்தியத்துவ முதலான கல்யாணகுணங்களை மாயை கற்பிக்கமாட்டுமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

பிள்ளைபெற்றவன் பேரிடுகிறாற்போல ஈசுரனைக்கற்பித்த மாயை அவற்கேற்ற தொழிற் கற்பிக்கிறதில் எது பாரமென் றுத்தரம்.

(௪௦) இத்தனை வல்லபமா யிருக்கிறமாயைக்கு ஒருகூடஸ்தரைக் கற்பிக்கச் சத்தியில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவேசுரர்கள் கற்பிதமென்று வேதப்பிரமாணங் கண்டாற்போல கூடஸ்தரு மாயாகற்பிதரென்று ஒருவேதப்பிரமாணமுமில்லை. இவரே உண்மைப்பொருள் ஆதிவஸ்துவென்று சகலவேதங்களுங் கொண்டாடுகிறது. ஆகையினால், உன்னுடைய சங்கைக் கிடமில்லையென் றுத்தரம்.

(௪௧) இப்படி மாயாகற்பிதமான ஜீவேசுரர்களா லென்ன காரிய முடியுமென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையை விரியப்பார்க்கிற பார்வைமுதல் சிருஷ்டி பிரவேசாந்தபரியந்தம் ஈசுரகிருத்தியஞ் சாக்கிரசொப்பன சுழுத்தி முத்திபரியந்தமுள்ள சம்சாரமெல்லாம் ஜீவகிருத்தியமென் றுத்தரம்.

(௪௨) கூடஸ்தருக்குக் கிருத்தியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அவர் அசங்கரேயல்லாமல் அவரிடத்தில் ஒரு கிருத்தியமு மில்லையென் றுத்தரம்.

(௪௩) இப்படிப்பகுத்தறிந்தவ னெப்படி யிருப்பானென்கிற சங்கைக்கு,

பெத்தன் முத்தன் பெந்தமோக்ஷம் உற்பத்திநாசஞ் சகலமு மாயாகற்பிதமேயல்லாமற் றனக்குச் சுபாவமாகவொன்றுமில்லையென்று கலக்கமறத் தெளிந்திருப்பனென் றுத்தரம்.

(சச) இப்படியொன்று மில்லாவிட்டாற் சீவேசுரர் ஜகத்து மரியாதையெல்லாம் வேதத்திற் சொல்லியிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அதிசூக்ஷ்ம்மா யிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் காட்டும்பொருட்டுத் தூலாருந்ததி நியாயமாகச் சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(சரு) இப்படியறிந்த விவேகிபிராரத்தத் தோற்றரவையெப்படிக் காண்பனென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரமறியாதவன் கலங்குகின்றாற்போலக் கலங்காமல் மாயையாகிற மேகம் பிரபஞ்சமாகிற மழையை வேண்டியபடிபெய்தாலுஞ் சிதாகாசமா யிருக்கிற நமக்கானியேது லாபமேதென்று கவலைகெட்டிருப்பனென் றுத்தரம்.

இந்தக்கூடஸ்த தீபிகையை நித்தியம் அநுசந்தானம் பண்ணினவன்றானே கூடஸ்தருமாய் விளங்குவன்.

மூன்றாவது கூடஸ்ததீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - உஅரு.

நான்காவது - தியானதீபம்.

(க) சாதனசதுஷ்டயமுள்ள அதிகாரிக்குச்சிரவணமுதலான அநுஷ்டானக்ஞானத்தினாலேவருகிற வாக்கியார்த்தக்ஞானத்தையுஞ் சீவன் முத்தி நிலையையுங் கீழ்க்கிரந்தத்திலே சொல்லிப் பிரக்ஞாமந்தமுதலான பிரதிபெந்தங்களினாற் கெதஞ் சொன்ன நிலை திடப்படாதபேருக்குமோக்ஷார்த்தமாய்ச் செய்யவேண்டிய அநுஷ்டான மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமோபாசனையே பண்ணவேண்டியது சகுணோபாசனைபோல இதற்குக்கிரியையுண்டோவென்னில் இந்தத்தியான தீபிகையிலே சொன்னபடி பிரமத்தைத் தியானம்பண்ணுகிறதேயல்லாமல் வேறொருகிரியையு மில்லையென் றுத்தரம்,

(உ) இதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தாபநீயமென்கிற வுபநிஷத்தே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(ங) தானாயிருக்கிற வஸ்துவை அன்னியமாயிருக்கிற வஸ்துவைப்போல வுபாசிக்கக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சம்வாதிப் பிரமைபோலக் கண்டுங் காணும லிருந்தபடியினால் உபாசனை கூடுமென் றுத்தரம்.

(ச) சம்வாதிப் பிரமையாவதேது விசம்வாதிப் பிரமையாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

மணிப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்று நாடுதல் சம்வாதிப்பிரமை தீபப்பிரபையைக்கண்டு மணியென்று நாடுதல் விசம்வாதிப் பிரமையென் றுத்தரம்.

(ரு) பிராந்தியாய் நாடினவனுக்குப்பலன்கொடாதென்கிற சங்கைக்கு,

விசம்வாதிப்பிரமை பலன்கொடாது சம்வாதிப்பிரமை நாடின பொருளைக்கொடுக்கும் ஆகையினாற் பிரமோபாசனையுஞ் சம்வாதிப்பிரமைபோல முத்தியாகிற பலன்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௬) இந்தப் பிரமத்துவ வுபாசனைக்கு அதிகாரியாரென்கிற சங்கைக்கு,

பரோக்ஷக்ஞானியே அதிகாரியென் றுத்தரம்.

(௭) உபாசனை பண்ணுகிற கிரமமெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

அகண்டாகாச போதமே தானென்கிறதே கிரமமென் றுத்தரம்.

(௮) இந்த வுபாசனைக்குத் திருஷ்டாந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாரக் காணவிட்டாலுஞ் சாஸ்திரஞ்சொன்னபடி பாவிக்கின்ற மூர்த்தித் தியானமே திருஷ்டாந்த மென் றுத்தரம்.

(௯) பரோக்ஷக் ஞானத்திற்கு லக்ஷண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமம் தானென்றறியாமற் பிரமமொன் றுண்டென்று நிச்சயித்ததே பரோக்ஷக்ஞானமென் றுத்தரம்.

(௰) பரோக்ஷக்ஞானஞ் சந்தேகமானபடியினாற் பலனெப்படிக் கொடுக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித்தியான வுபாசனைபோலப் பரோக்ஷக்ஞானத்திலே ஒருவருக்குஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையால் சம்வாதிப்பிரமைபோலப் பலன்கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௧) பிரமத்தைத் தானாகச்சொல்லுகிற வேதாந்தத்தைப்படித்தும் இவனுக் கந்தஞானம் பரோக்ஷமாகக் காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகமேதானென்கிற விபரீதபாவனை பிரமத்தைத் தானாகத் தோற்றவொட்டாதென் றுத்தரம்.

(௧௨) பரோக்ஷமாயிருக்கிற அத்தொய்த புத்தியைப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற தொய்தபுத்தி யேன்கெடாதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற சிலாபுத்தி பரோக்ஷமாயிருக்கிற ஈசுரபுத்தியைத் தள்ளாததுபோலப் பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற தொய்தபுத்தியும் பரோக்ஷமாயிருக்கிற அத்வைத புத்தியைக் கெடுக்கமாட்டாதென் றுத்தரம்.

(௧௩) சிரத்தையில்லாதவனுக்குச் சிலையிலே ஈசுரபுத்தி வரக்காணோமென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தையுள்ளவனே யதிகாரியல்லாமற் சிரத்தையில்லாதவனைச் சாஸ்திரத்தி லெடுத்துக்காட்டத் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௪) வேதாந்தம் படித்தாலல்லாமற் பரோக்ஷக்ஞானம் வாராதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தி யுபதேசம்போலப் பிரமத்தை யுபதேசம் பண்ணிக்கொண் டறியலாமென் றுத்தரம்.

(௧௫) சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணாமற் பிரமத்தையுபதேசமாகக் கேட்டறிகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மசூத்திரத்தைப் படியாமற் கர்மாநுஷ்டானஞ் சித்தித்தாற்போலவும் ஆகமபுராணம் படியாமல் உபாசனை யநுஷ்டிக்கிறாற்போலவும் சாஸ்திரவிசாரம் பண்ணச் சத்தியில்லாதவன் மஹாத்மாக்களிடத்திலே பிரமம் இன்னபடியிருக்குமென்கிறதைக் கேட்டுக்கொண் டுபாசிக்கலாமென் றுத்தரம்.

(கசு) சாக்ஷாத்காரம் உபதேசங்கொண்டு வர்ராதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சாஸ்திரவிசார மில்லாதவனுக்குச் சாக்ஷாத்காரம் வாராதென் றுத்தரம்.

(கஎ) பரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்த மேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரத்தையில்லாததே பரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(கஅ) அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரமில்லாததோஷமே அபரோக்ஷக்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(க௯) சாஸ்திரவிசாரம்பண்ணினாலுஞ்சிலர்க்குச்சாக்ஷாத்காரம் ஏன்வரவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விபரீதபாவனையினாலே சாஸ்திரம்படித்தும் சாக்ஷாத்காரம் வாராவிருக்குமென் றுத்தரம்.

(உ0) சாஸ்திரம்படித்தும்சாக்ஷாத்காரம்வாராதவனுக்குச் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரபலமான சாக்ஷாத்காரம் வருமளவுஞ்சாஸ்திரத்தைத்திரும்பத்திரும்ப விசாரிக்கப்பயிர் செயல்வகையினாற் கெர்ப்பநாளிலே பரிபக்குவமாகிறாற்போல ஞானமுந்தீர்க்க கால விசாரத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(உக) மரணபரியந்தம் விசாரம்பண்ணினவாமதேவர் சடபரதர் இவர்களிருவருக்கும் அந்தசென்மத்திலே ஏன் ஞானமுதயமாகவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதிபந்தத்தினாலென் றுத்தரம்.

(உஉ) பிரதிபந்தமாவதேது அஃதெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம் பௌஷியப்பிரதிபந்தம் வர்த்தமானப்பிரதிபந்தமென்று திரிவிதமாகவிருக்கும் இதிற்பூதப்பிரதிபந்தம், கைவிட்ட எருமையிற்பற்றுஞ் சந்நியாசியாரிடத்திற் கண்டகதை. * பௌஷியப் பிரதிபந்தமாவது, சங்கற்பத்துடனே கூடியிருந்து வேதாந்தவிசாரம்பண்ணின வாமதேவருக்கொரு சென்னமும் சடபரதருக்கு மூன்றுசென்னமாகவும் காணப்பட்டது. வர்த்தமானப் பிரதிபந்தமாவது, விஷயாசக்தி பிரக்ஞாமந்தம் குதர்க்கம் விபரீதபாவனை துராக்ராகந்தையென் றுத்தரம்.

(உ௩) இந்தப் பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளுமுபாய மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பூதப்பிரதிபந்தம் அவனவன்புத்தியை யநுசரித்துப் போதிக்கத்தீரும், பௌஷியப் பிரதிபந்தம் சென்னமெடுத்துத் தீரும். வர்த்தமான பிரதிபந்தத்திற்கு விஷயாசக்தி சாதன சதுஷ்டயத்திற்றீரும். பிரக்ஞாமந்தம் பலகாலுஞ் சிரவணம்பண்ணத்தீரும். குதர்க்கம் மனனத்தினாற் றீரும். விபரீதபாவனை நிதித்தியாசனத்தினாற் றீரும். துராக்ராகந்தை சமாதியினாற்றீருமென் றுத்தரம்.

(உச) வேதாந்தவிசாரம்பண்ணியும் பௌஷியப் பிரதிபந்தத்தினாற்சென்னம்வருமென்றால் விசாரக்ஞானமும்வியர்த்தமாமோ பிரதிபந்தத்தினாற் சென்னம்வருமென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு;

விசாரத்தினாற் பிறந்த ஞானம் பிரதிபந்தந் தொலைந்தவுடனே மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையினாற் சாஸ்திரவிசார

---

* பௌஷியப் பிரதிபந்தம் என்றது - சென்மாந்திரவேதுவான பிராரத்தசேஷம் - இஃது வாமதேவர் - சடபரதரிடத்திற் காண்க.

ம் ஒருக்காலும் பாழாய்ப்போகாது யோகப் பிரஷ்டனும் இரண்டொரு சென்மத்திலே கிருதார்த்த னாவானென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௨௫) பிரதிபந்தந் தீரத்தக்கதாக வுபாசிக்கச்சொன்னது சகுணமோ நிர்க்குணமோவென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்க்குணமென் றுத்தரம்.

(௨௬) சகுணமானால் உபாசிக்கலாம்நிர்க்குணத்தையெப்படித் தியானம்பண்ணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

கேட்டவண்ணந் தியானிக்கின்ற திருவகைக்குஞ்சரியென் றுத்தரம்.

(௨௭) வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டாத நிர்க்குணத்தையெப்படித் தியானம்பண்ணலாமென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்குக்கு மனதுக்கு மெட்டினதைக்கேட்டுச் சாக்ஷாத்காரம் பண்ணுகிறாற்போல இதுவுங்கேட்டுச்சிந்திக்கலாமென் றுத்தரம்.

(௨௮) யாதொன் றன்னியமா யுபாசிக்கப்பட்டதோ அதுவெல்லாம் பிரமமல்ல பிரமந்தானேயென் றறியவேண்டுமென்று ஒருவேதஞ் சொன்னபடியினாற் பிரமோபாசனை நிஷித்தமென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்பட்டதற்கும் அறியப்படாததற்கும் அன்னியமாயிருக்கும் பிரமமென்று ஒருவேதத்திலே ஞானத்தைநிஷேதிக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௨௯) பிரமோபாசனையிலே யுமக்கித்தனைபத்தி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

உனக்குத்தா னித்தனை த்வேஷமேதென் றுத்தரம்.

(௩௦) நிர்க்குணத்தை யுபாசிக்கின்றதற்குப் பிரமாணமேது விதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

தாபநீயம் சயிப்பியம் காடகம் மாண்டுக்கியம் என்கிற உபநிஷத்து நாலும் பிரமாணம் பஞ்சீகரண மஹாவாக்கியமே அநுஷ்டானவிதியென் றுத்தரம்.

(௩௧) பஞ்சீகரணம் ஞானசாதனமல்லவோ எல்லாரும் அநுஷ்டிக்கவில்லையேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானசாதனமென்கிறது நமக்கும் சம்மதம் அநுஷ்டியாதவன்றானே கெட்டான். அதனாலே பிரமோபாசனைக்குத் தூஷணமில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௨) எல்லாரு மநுஷ்டியாத வுபாசனையை நீரேன் சொல்லவந்தீரென்கிற சங்கைக்கு,

சிலமூடன் இதனிலும் அதிகமென்று வசியமந்திரத்தை செபிக்கக்கடவன் இதனிலும் அதிகமூடன் கிருஷியாதியை பண்ணக்கடவன் அந்த மூடரைக்குறித்துச் சொல்லவில்லை முமுக்ஷுக்களின் பொருட்டு நிர்க்குண வுபாசனை சொன்னோமென் றுத்தரம்.

(௩௩) இப்படி யுபாசிக்கப்படுகிறது நிர்க்குணமானால் இந்தவஸ்துவிற்கு ஆநந்தாதிகுணங்களும் அதூலாதிகுணங் களுமுண்டென்னக் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

சுருதிசம்மதமாக இந்த லக்ஷணசூத்திரஞ் சொன்ன வியாசரைக்கேளென் றுத்தரம்.

(௩௪) சச்சிதாநந்தமே நானென்கிறதே யுபாசனையானால் ஞானத்திற்குந் தியானத்திற்கும் பேதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வஸ்து தந்திரம் ஞானமென்றுங் கர்த்ததந்திரம் உபாசனையென்றும் பேதமென் றுத்தரம்.

(௩௫) வஸ்துதந்திரமாயிருக்கிற ஞான மெதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியை அக்கினியென்கிறாற்போலச் சுபாவஞ்சொல்லுகிறது வஸ்துதந்திரக்ஞானம் விசாரத்தினால் வருமென்றுத்தரம்.

(௩௬) இந்த ஞானம் வந்தால் ஏது செய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

சகல சம்சாரத்தையுஞ் சுடுமென் றுத்தரம்.

(௩௭) அந்த ஞானத்தை மறந்தால் ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

மறந்தாலுஞ் சம்சாரதைக் கொடாதென் றுத்தரம்.

(௩௮) அந்த ஞானமுள்ளவன் எப்படி யிருப்பானென்கிற சங்கைக்கு,

ஜீவன் முத்தனாய்த் திருப்தியடைந்து பிராரத்த க்ஷயத்தைப் பார்த்திருப்பனென் றுத்தரம்.

(௩௯) கர்த்ததந்திரமென்கிற வுபாசனை யெதனால் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

உபசாரமாக ஸ்திரீயை அக்கினியென்றதுபோலக் கர்த்ததந்திரமாயிருக்கிற வுபாசனை குருபதேசத்தினால் வருமென் றுத்தரம்.

(௪௦) அந்தவுபாசனை வந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

தியானித்தபோது நாம் பிரமமாவோமென்கிற புத்தியைக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௪௧) அந்த உபாசனையை மறந்தா லென்னசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

விக்ஷேபத்தின் கையிலே காட்டிக் கொடுக்குமென் றுத்தரம்.

(௪௨) அந்த வுபாசனுக் ஞானமுள்ளவ னெப்படியிருக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

நித்திரை வருமளவும் மரணம்வருமளவும் தியானம் விடாமற் பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௪௩) இந்த வுபாசனை முதிர்ந்ததற்குப் பிரத்தியக்ஷமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிக்ஷையெடுக்கிறவன் சொப்பனத்திலும் பிக்ஷையெடுக்கக் காண்கிறாற்போலவும், வேதமோதுகிறவன் வேதமோதக் காண்கிறாற்போலவும், இந்தவுபாசகன் றினந்தோறுஞ் சொப்பனத்திலுந் தியானம்பண்ணக் கண்டானானால் உபாசனைக்கு முடிவென் றுத்தரம்.

(௪௪) ஞானம் வஸ்து தந்திரமென்கிறதில் யுத்தியேதென்கிற சங்கைக்கு,

கூடஸ்த சைதன்னியத்தை வேதஞ்சொன்னபடி யிருக்கிறதோ இல்லையோவென்று லக்ஷணவிருத்தியினாலே ஒரு பிரகாரம் சோதித்துப் பார்த்துக்கொள்ளுகிறதே யல்லாமற் றான்வேண்டியபடி சிந்திக்கப்படாததே யுத்தியென் றுத்தரம்.

(௪௫) தியானங் கர்த்த தந்திரமென்கிறதில் யுத்தியேதெனகிற சங்கைக்கு,

தான்வேண்டியபடி தியானிக்க தியானிக்காமலிருக்க மாறுபாடாய்த் தியானிக்கப்படுகிறதே யுத்தி ஆகையினால் எந்நேரமுந் தியானஞ் சாவதானமாகப் பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௪௬) எந்நேரமுந் தியானத்திலே மனதாயிருக்கிறவனுக்குச் செய்காரிய மெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

பரபுருஷனையடைகிற நாரி எந்நேரமும் அவனிடத்திலே ஆரூடமனதாகவிருந்தாலும், மேலெழுந்தவாரி செய்காரியஞ் செய்தொப்புவிக்கிறாற்போலச்செய்வனென் றுத்தரம்.

(௪௭) சாக்ஷாத்கார ஞானிக்குச் செய்காரிய மெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூத்தாடி பாசாங்கடிக்கிறாற்போலச் சீவன்முத்தனுஞ் செய்காரியம் ஒன்றுந்தப்பாமற் செய்வனென் றுத்தரம்.

(சஅ) உபாசனை லோகவிவகாரத்திற்கு விரோதமென்கிற தெதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

மனதிலே தியானமுந் தேகேந்திரியாதிகளிலே செய்தொழிலுமாக விருக்கின்றபடியினாலே விவகாரம் விரோதமென் றுத்தரம்.

(சகூ) ஞானத்திற்கு விவகார விரோதமில்லையென்கிற தெதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

ஆத்மாமாத்திரஞ் சின்மாத்திரம் மற்றுள்ள வெல்லாம், மாயாமயமென்கிற ஞானத்திற்கு விவகாரசாதனமான திரிவிதகரணத்தில் ஒன்றும் வேண்டாதபடியினால் விவகார விரோதமில்லையென் றுத்தரம்.

(ரு0) சாக்ஷாத்காரம் உள்ளவனுக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

கடத்தைப் பார்க்கிறவன் புத்தியைத் தண்டியாததுபோலத் தத்துவம் உள்ளபடி கண்டு களித்துக் கவலை கெட்டிருப்பனென் றுத்தரம்.

(ருக) தியானம் பண்ணுகிறவனுக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சத்தை நினைத்தாற் றியானங் கலைந்து கெட்டுப்போமென்கிற விவேகத்துடனே புத்தியை மறித்துத் தண்டித்துக்கொண்டிருப்பனென் றுத்தரம.

(ருஉ) ஒருக்காலறியப்பட்ட கடத்தை வேண்டிய போதறிகிறதற்குஞ் சிந்திக்கிறதற்கும் இப்படியிருக்கு மென்று சொல்லுகைக்கும் யத்தனமில்லையே இப்படிகூடுமோ பிரமக்ஞானிக்கென்கிற சங்கைக்கு,

அப்பிரகாசமாயிருக்கிற கடமே ஒருக்காற் கண்டது உடனே யிப்படித் தெரிந்தாற் சொப்பிரகாச சைதன்னியத்திற்குக் கேட்கவேண்டுமோ வென் றுத்தரம்.

(ருங) நான் பிரமமென்கிற விருத்திக்ஞானம், க்ஷணப்போதிலே நஷ்டமாய்ப்போமென்கிற சங்கைக்கு,

அது கடக்ஞானத்திலுஞ் சரியல்லவோவென் றுத்தரம்.

(ருச) இப்படித்தத்துவக்ஞானிக் கொருசிந்தனையு மில்லாவிட்டால் எந்நேரமும் மனது வெளியிலே நாடுமென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பிதவஸ்துப் பிரவிருத்தித்ததுகொண்டு ஆனியேதென் றுத்தரம்.

(ருரு) இப்படியானால் உம்முடைய சித்தாந்தம் அவமரியாதையாமென்கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திரமரியாதை தத்துவக்ஞானியின் பொருட்டுச் சொன்னதல்லவென் றுத்தரம்.

(ருசு) விதிநிஷேத சாஸ்திரம் ஆரைக்குறித் துண்டாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணாச்சிரமம் வயதவஸ்தையென்கிற அபிமானியின் பொருட்டுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்.

(ருஎ) ஞானிக்கு வர்ணாச்சிரமாதிகள் தேவையில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

வர்ணாச்சிரமாதிகள் மாயாகற்பித வுபாதி மாத்திரத்திலே கண்டதல்லாமல் ஆத்மாவினிடத்திலே யில்லையென் றுத்தரம்.

(ருஅ) முன்னக்ஞானாவஸ்தையிலநுசரித்தவிதிகள் மற்றோரவஸ்தையிற் கைவிட்டாற் றோஷமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

கர்மிகளுக்குப் பால்யாவஸ்தையில் விதி நிஷேதந்தேவையற்றதுபோல ஞானவஸ்தைக்குந் தேவையில்லை யென்றுத்தரம்.

(௫௯) குழந்தை ஒன்றுமறியாத அஞ்ஞானியல்லவோ ஞானியும் அப்படித்தானேயோ வென்கிற சங்கைக்கு,

ஒன்று மறியாதவனுக்கும் எல்லாமறிந்து சர்வேஸ்வரனாயிருக்கிற ஞானிக்கும் விதி நிஷேதபேதந் தேவையில்லை யென்றுத்தரம்.

(௬௰) பின்னை யாருக்கு விதிநிஷேதபேதமென்கிற சங்கைக்கு,

சொற்பமறிந்தும் அறியாமலுமாகவிருக்கிற நடுநாடனுக்கென்றுத்தரம்.

(௬௧) ஞானியாயிருக்கிறவன் ஜெகதீசுரனானற்சாபானுக்கிரகம் பண்ணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

சாபானுக்கிரக சாமார்த்தியந் தபோபலமேயல்லாமல் ஞானபலமல்லவென் றுத்தரம்.

(௬௨) தபோமூலமாகப் பிரமத்தை யறியவேண்டுமென்று தைத்திரிய வுபநிஷத்திலே சொன்னபடியினாற் றபோபலமல்லவோ க்ஞானமென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானகாரணமான தபசு சாபானுக்கிரகத்திற்குக் காரணமல்லவென் றுத்தரம்.

(௬௩) பூர்வாசாரிகளாயிருக்கிற வியாசர் முதலானபேருக்கு இருவகையுங் காணப்பட்டிருக்கிறதே அப்படியிருக்கவேண்டாமோ ஞானமுள்ளபேர்களுக் கெல்லாமென்கிற சங்கைக்கு,

மந்திரவாதசித்தியும் ஞானமும், ஒருவரிடத்திலேயிருக்கக்கண்டாற்போலவும், சோதிரிஷமும் ஞானமும் ஒருவரிடத்திலேயிருக்கக்கண்டாற்போலவும், ரசவாதமும் ஞானமும் ஒருவரிடத்திலே யிருக்கக்கண்டாற் போலவும், சாபானுக்கிரகசாமார்த்தியமும் ஞானமும்வியாசாதிகளிடத்திலே காணப்பட்டது. இந்தச் சாபானுக்கிரக சாமார்த்திய மெல்லாம்ஞானமல்ல ஞானமாத்திர மப்பியாசித்தவனிடத்திலே சிவன்முத்தி யனுபவமாத்திரமிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௬௪) சாபானுக்கிரக சாமார்த்தியமில்லா திருந்தால் இவனென்ன ஞானியென் றேல்லாரும் நிந்திப்பார்களென்கிற சங்கைக்கு,

விதிநிஷேத சாஸ்திரத்தைக் கைவிட்ட சந்நியாசிகளை யெல்லாரும் பூஜிக்கின்றதேயல்லாமல் நிந்திக்கக் காணோமென் றுத்தரம்.

(௬௫) போகலம்படராயிருக்கிற தூர்த்தர்களெல்லாம் நிந்திக்கிறார்களென்கிற சங்!கைக்கு,

இந்தப் பிரகாரத்தில் வர்ணாச்சிரம முடைய பேர்கள் தேகாபிமானிகள் ஞானியை நிந்திக்கட்டும். மாடுகள், புலிகள், ஞானியைப் பாயட்டும், அதனாலே ஞானிக் கானியேது. ஆனபடியினாலே இப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்கலாமென்றபடியினாலே ஞானிக்கு இராச்சியபாரம் பண்ண இச்சையுண்டாயினும் பண்ணலாமென் றுத்தரம்.

(௬௬) மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற சகத்து மித்தையென்கிற புத்திவந்தபின் இராச்சியபாரம்பண்ண இச்சைவந்தால் ஞானம் அப்பிரயோசனமாமென்கிற சங்கைக்கு,

மித்தியாபுத்தியினா லாசையற்றுப்போனால் கர்மந்தான் உபாசனைதான் றியானந்தான் இராச்சியந்தான் பிரார்த்தமுள்ளபடி பண்ணிவருவன் ஞானியென் றுத்தரம்.

(௬௭) தியானிக்கு மிப்படி வேண்டியவண்ண மிருக்கலாகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மூர்த்தித் தியானம்போலத் தியானத்தினுல் நான் பிரமமென்கிற நிலை தியானம்விட்டா யில்லாமற் போகிறபடியினுல் நிரந்தரஞ் சாவதானமாய்த் தியானம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் ஞானியைப்போல வேண்டியவண்ணமிருக்சக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(சுஅ) ஞானிக்கு ஞானத்தைமறந்திருக்கிறவேளையிலே பிரமத்துவமில்லாமை சரியல்லவோ வென்கிறசங்கைக்கு,

பிராமணனுக்கு நான் பிராமணனென்கிறது நினையாவிட்டாலுஞ் சுபாவசித்தமா யிருக்கிறுற்போல லக்ஷணவிருத்தியினுலே ஆத்மாவைச் சோதித்திருக்கிற ஞானிக்கு நான் பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலுஞ் சுபாவசித்தமாயிருக்குமேயல்லாமற் தியானம்பண்ணுகிறவனைப்போலமறந்துகெட்டோமென்கிற பீதியில்லையென் றுத்தரம்.

(சுகூ) இந்தப்பிரகாரத்திற்கு உபாசகனுக்கும் நான்பிரமமென்கிறது மறந்திருந்தாலும் சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவமுண்டோ இல்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

இந்த வுபாசகன்மாத்திரமல்ல பாமரர் நாற்கான்மிருகங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கெல்லாம் பிரமத்துவஞ் சுபாவசித்தந்தானேயென் றுத்தரம்.

(எ0) பாமரர் மிருகங்கண் முதலான செந்துக்களுக்கு நான் பிரமமென்கிற அறிவில்லாதபடியினுலே சுபாவசித்தமாயிருக்கிற பிரமத்துவத்தினுற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அப்படி யறிவில்லாதது இந்த வுபாசகனுக்குஞ் சரியானபடியினுல் சுபாவசித்தப் பிரமத்துவத்தினுற் பிரயோசனமற்றுப்போனது இவனுக்குஞ் சரியென் றுத்தரம்.

(எக) ஆனுல் பிரமத்தியானமும் இப்படிப் பிரயோசனமற்றதோவென்கிற சங்கைக்கு,

பட்டினியே கிடக்கிறவனினும் பிக்ஷைபுகுந்தாகிலும் புசிக்கின்றது தாழ்வில்லையென்றுற்போல விருதாவியாபாரத்திலே கிடந்து விக்ஷேபப்படுகிறதிலும் பிரமத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எஉ) எந்தெந்தச் சாதனங்களிற் பிரமத்தியானம் அதிகமென்கிற சங்கைக்கு,

பாமர வியாபாரத்திலுங் கர்மாநுஷ்டான மதிகம் அதனிலுஞ் சகுணேபாசனை யதிகம் அதனிலும் நிர்க்குணத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(எங) இவைகளெல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று தாரதன்மியமா யிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இராஜாவைக் கிட்டக்கிட்டப் பௌஷ்திகமும் பிரயாசங் கொஞ்சமு மாகிறுற்போல பிரமத்தைக் கிட்டக்கிட்ட ஆதிக்கமதிகமென் றுத்தரம்.

(எச) பிரமத்தியானத்திற்குமேல் ஞானக்கிரமம் எப்படி யடையப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சம்வாதிப்பிராந்தி முடிந்தவிடத்திலே ரத்தினத்தைக் கொடுக்கிறுற்போல நிர்க்குணத்தியான முதிர்ந்தவிடத்திற் பிர்மக்ஞான சமாதியாகிறதேயல்லாமல் வேறுசாதனமில்லை ஆகையால் அறிந்தவர்கள் அறியாதவர்கள் எல்லாருக்குங் குறுக்குவழியாக மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையினுல் நிர்க்குணத்தியானத்தைச் சொல்லவந்தோம் சித்தநிரோதமேசமாதியென்றும் அதுவே சாத்தியமென்றும் அமுதவிந்துபநிஷத்துச்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௭௫) இது ஒன்று மறியாதவனுக்குத் தியானத்தினாலெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

தியானமாத்திரங்கொண்டு நான் பிரமமென்கிற புத்தி திடப்பட்டவுடனே நிர்விகாரத்தினுடைய லக்ஷணமும் புத்தியி லெளிதாயேறும் இது காரியத்தினாற் சமாதியென்று சொல்லப்படும் ஆகையினாற் சகலசாதனங்களிலும் பிரமத்தியான மதிகமென் றுத்தரம்.

(௭௬) இப்படி மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன செபங்களும் மோக்ஷசாதனங்க ளாகாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்தியானத்தை யுபேக்ஷித்து மூர்த்தித்தியான தீர்த்தாடன செபங்களைச்செய்கிறது உள்ளங்கையிலிருக்கிற பாற்றிரளையை யெறிந்து போட்டு எட்டப்படாத முழங்கையை நக்குகிறதற்குச் சரியாகையால் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியானசாதனம் ஒன்றுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௭௭) இந்தக்கிரமம் சாக்ஷாத்கார விசாரத்தைவிட்டுத் தியானம்பண்ணுகிறவனுக்குஞ் சரியல்லவோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நீசொன்னது உண்மைதானே இந்தப்படி * யோகமானது † சாக்ஷாத்கார விசாரானுசந்தானம் பண்ணமாட்டாதவனுக்கு விதியென் றுத்தரம்.

(௭௮) சாக்ஷாத்கார விசாரம்போல யோகஞ் சாக்ஷாத்காரத்திற்குக் கிட்டின பூமியென்கிற தெதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினால் விக்ஷேபமெல்லாந் துடைபட்டுச் சித்தநிரோதம்வரும் அந்தச் சித்தத்திலே சாக்ஷாத்கார விசாரம்

* யோகம்-என்றது-உபாசனை.
† சாட்சாத்காரம் - என்றது - அபரோட்சக்ஞானம்.

எளிதாக வேறும் ஆகையினால் யோகம் முக்கியமென் றுத்தரம்.

(௭௯) இப்படியானால் சாங்கியத்திற்கும் யோகத்திற்கும் விரோதமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசனையும் ஆத்மாவையும் பகுத்துக்காண்கிறதும் ஒருமையாய்க்காண்கிறதுமே விரோதமென் றுத்தரம்.

{ இவை மூலசுலோகப்படி இரண்டாம் சமாதானம். }

[௭௯] யோகம் சாங்கியம் என்னும் இரண்டும் தத்துவஞான வாயிலாக மோட்சத்திற்கு சாதனமாமென்பதிற் பிரமாணமேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சாங்கியர்களா லியாதொருபதம் அடையப்படுகிறதோ அந்தப்பதமே யோகிகளாலும் அடையப்படுகிறது. இப்படி யாதொரு புருஷன் சாங்கியயோகங்கள் இரண்டிற்கும் பலன் ஒன்றென்று பார்க்கிறானோ அவன் சாஸ்திரார்த்தத்தை நன்றாகப் பார்த்தவனாமென்னும் கீதாவாக்கியமும் சாங்கியமும் யோகமும் தத்துவஞானத்திற்குக் காரணமாமென்னுங் கீதைக்குமூலசுருதியும் பிரமாணமாமென் றுத்தரம்.

[௮௦] சாங்கியயோகமிரண்டையுந்தத்துவஞானவாயிலாக மோக்ஷசாதனமாக ஒப்பினால் சாங்கியயோக சாஸ்திரங்களிற் சொல்லிய தத்துவங்களையும் அங்கீகரிக்கவேண்டுமே என்னுஞ் சங்கைக்கு,

சாங்கியயோக சாஸ்திரங்களில் சுருதி விருத்தங்களான யாதொரு அம்சங்களுண்டோ அவை * ஆபாசங்களாதலால் அவை அங்கீகரிக்கத்தக்கனவல்லவென் றுத்தரம்.

(௮௦) பிரமத்தியானத்தினாலே சாக்ஷாத்கார விசாரமல்லாமலும் மோக்ஷமுண்டென்கிறதற்கு யுத்தியேது பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குளவியை நினைத்தபுழு குளவியாகிறாற்போல வென்கிறது யுத்தி மரணகாலத்தில் எதைநினைத்தான் அதுவாய்ப்போவனென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௮௧) தியானந் திடப்பட்டல்லவோ சரீரபதனகாலத்தி லுதவவேண்டும் மத்தியிலே சரீரம்விழுந்தாற் கெதியேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமலோகத்திலேபோய்ப் பிரமாவிடத்திலுந் தத்துவக்ஞானத்தை யடைந்து மோக்ஷத்தை யடைவனென்று தாபநீய வுபநிஷத்துச்சொல்லுகிறது இதைத்தவிர மோக்ஷத்திற்கு வழியில்லையென்று யசுர்வேதத்திற் சொல்லுகிறது நாசிகேதுவிற்கும் இயமன் இதுவே வழியாகச் சொன்னார் சத்தியகாமருக்கும் † பிப்பலாதர் இப்படியே சொன்னார்

* ஆபாசம் என்றது-வாதிக்கப்படுவது. அவை கேவலம்-பிரகிருதியே சகத்திற்குக் காரணம். ஈசுரன் அல்ல-அந்தப்பிரகிருதி.நித்தியம்.ஆத்மா நானா. இவ்வள வம்சம் சாங்கிய சாஸ்திரத்தில் சுருதிவிருத்தம்.

ஈசுரன் - தடஸ்தம் - பிரதானம் - நித்தியம்-சீவர்கள்-வாஸ்தவம் - நானா - இவ்வளவம்சம் யோகசாஸ்திரத்தில் சுருதிவிருத்தம்.

† பிப்பலாதர் - என்றவர் - ஒருமுனிவர்.

கிருஷ்ணனும் ஆத்மகீதையிலே பூமியிற்குள்ளே யிருக்கிற புதையலை யெடுக்கிறதற்கு வெட்டுகிறதேயல்லாமல் வேறு வழியில்லாததுபோலப் பிரமத்தையடைகிறதற்குத் தியானமேயல்லாமல் வேறுவழியில்லையென்றும் தேகமாகின்ற கல்லை புத்தியாகிற குந்தாலியாலே பொளிந்துதள்ளி நாம் பிரமமென்கிற தியானத்தினாற் பிரமமாகின்ற புதையலை யடையலாமென்றார் ஆகையாற் பிரமத்தியானத்திற்குச் சரியான சாதனமொன்றுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௮௨) சாக்ஷாத்கரித் தறியவேண்டிய பிரமத்தை யப்படியடையாமற் றியானத்தினா லெப்படி யடையலாமென்கிற சங்கைக்கு,

அநுபவமில்லாவிட்டாலும் அசத்தாயிருக்கிற வஸ்துவையுந் தியானத்தினா லடையலாயிருக்கையினாலே யுற்று விசாரித்தாற் றானா யுண்மைபொருளாயிருக்கிற பிரமம், நாம் பிரமமென்கிற தியானத்தினாலே அடையலாமோவென்றொருவனையுங் கேட்கத்தேவையில்லை பூதமாயிருக்கிற காசியை யுபாசிக்கையினாற் றாரகப்பிரமஞ்சித்திக்கிறாற்போலவும் சம்வாதிப் பிராந்தியிலே பிரவிருத்திக்க, ரத்தினமகப்படுகிறாற்போலவுந் தேகாபிமானத்தைத் தவிர்ந்து தியானத்தினால் அத்துவிதமாயிருக்கின்ற ஆத்மாவே தானென்று தியானிக்கிறவன் இங்கேதானே மோக்ஷத்தையடைவனென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்தத் தியானதீபிகையை அநுசந்தானம்பண்ணி வருகிறவன் பிரமத்தியானத்தை யடைந்து மோட்சத்தை யடைவன்,

நான்காவது தியானதீபம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௬௯௭.

ஐந்தாவது - நாடகதீபம்.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் வேதாந்தார்த்தம் விரிவிலே பார்க்கமாட்டாதவருக்கு ஆத்மஞானம் வருகிறவழியை நாடகதீபிகையிலே சங்கிரகித்துச் சொல்லும்படி.

ஆத்மாவாவதாரென்கிற சங்கைக்கு,

மாயாசத்திக் காதாரமாயிருக்கின்ற அத்துவிதானந்த சைதன்னியமே ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(௨) இவருக்குச் சிருஷ்டி யெதனால் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்விகார சைதன்னியமாயிருக்கிற இவர்க்குத் தம்முடைய மாயா வுபாதியினால் வந்ததென் றுத்தரம்.

(௩) சீவனாவதாரென்கிற சங்கைக்கு,

உபாதிகளிலே பிரதிவிம்பித்துச் சரீரங்களிலே பிரவேசித்து விவகரிக்கிற சிதாபாசன் சீவனென் றுத்தரம்.

(௪) சம்சாரபந்த மாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிதாபாசத் தோற்றரவான துவிதமே பந்தமென் றுத்தரம்.

(௫) இந்தப்பந்தம் விடுகிற முத்தி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினால் மாயை நஷ்டமானபின்சித்திக்கிற அத்துவிதமே முத்தியென் றுத்தரம்.

(௬) முத்திக்குச் சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரத்தினாற் பிறந்தஞானமே முத்திக்குச் சாதனமென றுத்தரம்.

(௭) இந்தவிசாரம் எதனால்வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அநேகசென்மம் ஈசுரனை யுபாசித்தபேருக்கு வருமென் றுத்தரம்.

(௮) குருவைவழிபட்டு விசாரம்பண்ணுகிறவ னாரென்கிற சங்கைக்கு,

தேகாபிமானியாயிருக்கிற சைதன்னியமே விசாரகர்த்தனென் றுத்தரம்.

(௯) குருமுன்னிலையாய் ஞானங்கொடுக்கிறவ ராரென்கிற சங்கைக்கு,

செகதீசுரனே குருமூர்த்தமாகவந்து ஞானங்கொடுக்கிறவரென் றுத்தரம்.

(௧௦) அந்த ஈசுரன் எதுசெய்தால் ஞானங்கொடுப்பாரென்கிற சங்கைக்கு,

நிஷ்காம அநுஷ்டானபத்தியினால் ஞானங்கொடுப்பாரென் றுத்தரம்.

(௧௧) ஈசுரனாவதாரென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீகவுபாதியிலே பிரதிபிம்பித்துத் திரிமூர்த்திரூபமாய்த் தோற்றின சைதன்னியமே ஈசுரனென் றுத்தரம்.

(௧௨) ஒரு சைதன்னியத்திற்கு இருவகைத் தாரதன்மிய மெதனால் வந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

மாயையவித்தையென்கிற வுபாதியினாலே வந்ததேயல்லாமற் சைதன்னியத்தைத்தொட்டு வரவில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௩) இவர் மாயையினாற் சிருஷ்டிபண்ணுகிற வடைவெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீகவுபாதியினால் ஈசுரனையும், இராசத வுபாதியினாற் சீவர்களையும், தாமதவுபாதியினால் மனது முதலான பூதபௌதிகப் பிரபஞ்சத்தையுஞ் சிருஷ்டித்தார் பிரகிருதி குணத்திரயம், மனமென் றுத்தரம்.

(௧௪) சிருஷ்டிக்குச் சாதனபாரம்பரா யேதென்கிற சங்கைக்கு,

நான் என்னதென்கிறவிருத்தியேசாதனமென்றுத்தரம்.

(௧௫) எத்தனைவகுப்பிலே சிருஷ்டியடங்கிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிறவிருத்தியிலும், இதுவென்கிற விருத்தியிலும், கர்த்தாவும் விஷயமுமாயிருக்கிற சிருஷ்டி யடங்கிற்றென் றுத்தரம்.

(௧௬) இந்த வகுப்பெல்லாந் தோற்றுவிக்கிறவ ராரொன்கிற சங்கைக்கு,

இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கிறவ ராத்மாத்தானேயென்றுத்தரம்.

(௧௭) நானென்கிற விருத்தி கர்த்தா வொருவனைக் கற்பிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிறவிருத்தி ஏகாகாரமானபடியினாற் கர்த்தா வொருவனைக் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(௧௮) இதுவென்கிறவிருத்தி சத்தாதிகளனந்தையுங்கற்பிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

இதுவென்கிற விருத்தி இந்திரியபேதங்களினால் ஐந்தாகாரமாய்ப் பிரிந்தபடியினாற் பஞ்சவிஷயங்களையுங் கற்பித்ததென் றுத்தரம்.

(௧௯) கர்த்தா ஒன்றென்கிறதிலும் விருத்தி இரண்டென்கிறதிலும் விருத்தி கற்பிதமாமென்கிறதிலும் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

நாடகசாலையின் விளக்கு, இராசா, பரிசாரகர், ஆடுகின்றவர்கள், தாளமத்தளக்காரர், இவர்களைத் தாரதன்மிய மறத்தோற்றுவித்து அவர்க ளில்லாதவேளையிலும் விளக்குத் தானேவிளங்குகிறாற்போலக் கர்த்தாமுதலானவை யுள்ளவேளையினும் இல்லாதவேளையினுங் கண்டிருக்கின்ற சாக்ஷியே தானென்கிற அநுபவமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௨0) நாடகசாலையின் விளக்கு இராசா முதலானதிருஷ்டாந்தத்தைச் சரீரத்திலே ஈதின்னதென்று பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அகங்காரமே பிரபு, விஷயங்களே பரிசாரகர், புத்தியேகூத்தாடிச்சி, இந்திரியங்களே தாளமத்தளக்காரர், இத்தனையுந் தோற்றுவிக்கின்ற சாக்ஷியே தீபமென்றுத்தரம்.

(௨௧) அசைவற்றிருக்கின்ற சாக்ஷிக்குத் தீவட்டிதிருஷ்டாந்தமாகாதென்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல் நாட்டிவைத்த பகல்வத்தி இருந்தவிருப்பிலே நாலுபுறமுந் தோற்றுவிக்கிறாற்போல அகண்டபரிபூரணமாய் அசைவற்றிருக்கிற ஆத்மாவே உள்ளும் புறம்புந்தோற்றுவிக்கிறானொன் றுத்தரம்.

(௨௨) உள்ளாவதெதைக்குறித்து வெளியாவதெதைக்குறித்தென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும் புறம்புமென்கிறது சரீரத்தைக் குறித்தல்லாமற் சாட்சியைக் குறித்தல்லவென் றுத்தரம்.

(௨௩) உள்ளேயிருக்கிறவனெவன் வெளியேயிருக்கின்றவை யெவையென்கிற சங்கைக்கு,

நானென்கிற அகங்காரி உள்ளே யிருக்கிறவன் வெளியேயிருக்கின்றவை விஷயங்களென் றுத்தரம்.

(௨௪) உள்ளும் புரம்புஞ் சஞ்சரிக்கிற தாரொன்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரித்துக் கூத்தாடுகிறது புத்தியென றுத்தரம்.

(௨௫) உள்ளும்புறம்பு மசையாமலிருக்கிறவ ராரொன்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளும்புறம்பு மசையாமனின்று தோற்றுவிக்கிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(உசு) உள்ளும்புறம்புஞ் சஞ்சரிக்கிறதே புத்தியானால் அப்படியொருவருஞ் சொல்லக்காணோம் நான்போனேன் வந்தேனென்று சொல்லுகிறார்கள், இதிலே காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பலகணிவழியாயுள்ளே விழுந்த வெய்யிலிலே கையசைகிறதை வெய்யிலசைகிற தென்றாற்போல உள்ளேயிருக்கிற புத்தியும் இந்திரியதுவாரத்தின்வழியே வெளியிலே புறப்பட்டுலைந்த தன்னுடைய வுலைச்சலைத் தன்னைத்தோற்றுவித்த சாக்ஷியின்பேரிலே ஆரோபிக்கிறதாகையால் ஆத்மாவுக் கலைச்சலில்லையென் றுத்தரம்.

(உஎ) இப்போதின்னதத்துவம் இன்ன இன்னவிடத்திலேயிருக்கிறதென்று பகுத்துக்காட்டினாற்போல சாக்ஷியிருக்கிறவிடமும் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

புத்திமுதலானதெல்லா மொழிந்திருக்கிற அவஸ்தையிலே சாக்ஷியிருக்கிறவிடத்தைக் காண்பாயென் றுத்தரம்.

(உஅ) அப்போதெனக்கொரு தேசமுங் காணப்படவில்லை சாக்ஷியிருக்கிறவிடம், நீர்தாமே சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிலத்திலே யிருக்கின்றார் நீரிலேயிருக்கின்றா ரென்கிறதுபோலப் புத்திமுதலானவை யொழிந்தவேளையிலே காணப்படாததுகொண்டு ஒருதேசத்தையும் பற்றியிருக்கிறவரல்ல சகல சககற்பனைக்கும் அதிஷ்டானமாயிருக்கிற படியினாற் சர்வபரிபூரணரென் றுத்தரம்.

(உகூ) சகல சககற்பனையுங் கற்பிக்கிறதேதென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே யுட்பிரபஞ்சத்தையுஞ், சாக்கிரத்திலே வெளிப்பிரபஞ்சத்தையுங் கற்பித்தது புத்தியென் றுத்தரம்.

(ங௦) சாக்ஷியெப்படிக் காண்கிறாரென்கிற சங்கைக்கு,

இத்தனையும் அறிவாயிருந்தறிகிறவர் சாக்ஷியென் றுத்தரம்.

(ஙக) அவரை நாமெப்படியறிகிறதென்கிற சங்கைக்கு,

அவருன்னாலறியப்படுகிறவரல்ல நீ தானாகவே மிஞ்சுகிறவஸ்துவென் றுத்தரம்,

(ஙஉ) இப்படிக்கொத்த அறிவு வருகிறதற்குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

குருமுகமாய் வேதாந்தவிசாரம் பண்ணுகிறதே யுபாயமென் றுத்தரம்,

(ஙங) தானாயிருக்கிற அறிவை யறியவொட்டாதபிரதிபந்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகாதிகளே நாம், பிரபஞ்சமே சத்தியமென்கிற விருவகையும் பிரதிபந்தமென் றுத்தரம்.

(ஙச) இந்தப் பிரதிபந்தத்தைத் தள்ளுகிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புத்தியைத் தள்ளுகிற யுக்தியையும் புத்திகற்பித்த பிரபஞ்சத்தையுங் காண்கிற அறிவாயிருக்கிறதே தள்ளுகிறதென் றுத்தரம்.

இந்த நாடகதீபிகையை யநுசந்தானம் பண்ணச்சாக்ஷியே தானாகவிளங்கும்.

ஐந்தாவது நாடகதீபம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ச௦க.

ஆறுவது - தத்துவவிவேகம்.

குருஸ்துதி.

வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், லோகாநுக்கிரகார்த்தமாகச் சகலவேதாந்த சித்தாந்தமாகிய தத்துவவிவேகத்தை வெளிபண்ணத்தக்கதாக ஆதியிலே சிஷ்டாசாரமான குருவுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணும்படி,

அநேகவிதலக்ஷணவிஸ்தாரத்துடனேகூடியிருக்காநின்ற மஹாமாயாமோஹத்தை எந்நேரமும் எடுத்து விழுங்குகிறதே வேலையாயிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரிய குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப்பொருட்டு நமஸ்காரம்,

அந்தக் குருமூர்த்திகளினது பாதாரவிந்தப் பொருட்டினால் நிர்மலாந்தக் கரணனுக்குப் பரமாத்மாவை யெளிதாய்க் கண்டறியும் வழி தத்துவ விவேகஞ் சொல்லும்படி சொல்லுகிறோம்,

(௧) தத்துவமாவதேது அதத்துவமாவதேது விவேகமாவதேதென்கிற சங்கைக்கு,

தத்துவமாவது. பரமாத்மா, அதத்துவமாவது, மாயாதற்காரியம். இதனைப்பகுத்தறிகிறதேவிவேகமென்றுத்தரம்.

(௨) பகுத்தறிகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிற தின்னது அறியப்படுகிறதின்னதென்று காண்கிறதே பகுத்தறிகிறதென் றுத்தரம்.

(௩) அறிவெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிறசங்கைக்கு,

அறிவாயிருக்கிற ஆத்மா, ஒன்றேயென் றுத்தரம்.

(௪) அறியப்படுகிறதெத்தனை விதமாயிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

அறியப்படுகிறது, ஸ்திரமென்றும், அஸ்திரமென்றும், மூலாக்ஞான விருளென்றும், திரிவிதமாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௫) அறிவு ஒன்றென்கிறதையும், அறியப்படுகிறது மூன்றென்கிறதையும், தெரியச்சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்கிரத்தினிடத்திலே ஸ்திரமாயிருக்கும்விஷயங்கள் சொப்பனத்திலே அஸ்திரமாயிருக்கும் விஷயங்கள். சுழுத்தியிலே அந்தகாரமாக மூன்றாகவிருக்கும். இவைகளைத் தினந்தோறும், மாதந்தோறும், வருஷந்தோறும், கற்பந்தோறும், அறிந்துகொண்டிருக்கிற அறிவு, அந்த விஷயங்களைப்போல, வொருக்காலுந் தோன்றி யழியாதபடியினால், ஆத்மா, ஒன்றேயொழிய இரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(௬) இவைகளில் ஆநந்தமாய் நாடவேண்டிய பொருளேது தள்ளவேண்டிய பொருளேதென்கிற சங்கைக்கு,

மூன்றவஸ்தையினுங் காணப்பட்ட பொருளெல்லாந் தனக்கன்னியமானபடியினாலே, தள்ளவேண்டியது, அறிவாயிருக்கிற தன்னைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே, ஆநந்தமாக நாடவேண்டியதென் றுத்தரம்.

(௭) இப்படி அறிவாகயிருக்கிற பொருள் எக்காலத்திலுந் தானாக யிருக்குமானால், அஞ்ஞானகாலத்தில் அறியப்படாம லிருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

சகாபாடிகளுடனேகூடி ஓதுகின்ற தன்பிள்ளைக் குரல் தெரியாததுபோல, அநாதிசித்த அஞ்ஞானத்துடனேகூடிக் குழம்பித்தோற்றுகையால்; தோற்றாமலிருந்ததென் றுத்தரம்.

(௮) அநாதிசித்த அஞ்ஞானமாவ தேதென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிற் சூடுபோலவும், சலத்திற் சயித்தியம்போலவும், பிரமத்தினிடத்திலே, சீவன், சகத்து, ஈசுரனை, உண்டாக்குகிற மூலப்பிரகிருதியே அநாதிசித்த வஞ்ஞானமென்றுத்தரம்.

(கூ) இந்த அஞ்ஞானம் எதிலுண்டாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

ரச்சுவினிடத்திற் சர்ப்பந்தோன்றினாற்போல, பிரமத்தினிடத்திலுண்டாயிற்றென் றுத்தரம்.

(க0) இதற்குலக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துமல்ல, அசத்துமல்ல, சதசத்துமல்ல, ஒன்றுமல்ல, பலவுமல்ல, சாவயவமுமல்ல, நிரவயவமுமல்ல, சாவயவ நிரவயவமுமல்ல, பிரமாணமாகியுமிருக்கும், அப்பிரமாணமாகியு மிருக்கும், நிரூபித்துப்பார்க்குமிடத்தில், லக்ஷண சூன்யமாய்ப் போமென்று வேதஞ்சொல்லுகிறது இதுவே, லக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(கக) இப்படி யுண்டாகிய பிரகிருதி, ஏதுசெய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

தன்னுடைய முக்குணத்தினாலே, சீவன், சகத்து, ஈசுரனை, உண்டாக்கிற்றென் றுத்தரம்.

(கஉ) இது, எதனாற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமமே நாமென்கிற அத்துவிதக்ஞானத்தினாற் போமென் றுத்தரம்.

(கங) முக்குணத்தினால், சீவன், சகத்து, ஈசுரனை, உண்டாக்கின விதம். எப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

மூலப் பிரகிருதியினுடைய சாத்வீககுணமான சுத்த மாயையினிடத்திலே பிரதிபலித்தவன் ஈசுரன். பஞ்சகிருத்தியபராயிருக்கிற இந்த அந்தரியாமியை யுண்டாக்கின

மாயைதானே அவருக்குக் காரணசரீரம். இராசதகுணமெ
ன்னும் அசுத்தமாயையான அவித்தையிலே பிரதிபலித்த
சைதன்னியம், சீவன். இந்தப்பிராக்ஞனுக்குக் காரண சரீர
மான அவித்தை தாரதன்மியமாய் வெகுவிதமானபடியினாற்
சிதாபாசர்களும் அநந்தம். தாமதகுணப் பிரகிருதியிலே யி
ருந்தும் இந்தச்சீவர்களுக்குப் போக்கிய போகவிதிகளை
யுண்டாக்க ஈசுராக்கினையினால் ஆகாசம் வாயு அக்கினிஅப்பு
பிருதிவிஎன்னப்பட்ட முக்குணத்துடனே கூடிச்சூக்ஷமபூத
மைந்தும் உண்டாயின இந்தப் பூதங்களினுடைய சாத்வீ
காம்ஸத்திலே பூதத்திற் கோரொருமாத்திரை யெடுத்து
ஒன்றாகக் கூட்டிவைத்தது அந்தக்கரணம். இது சஞ்சல வி
யாபாரத்தினால் மனமென்றும், நிச்சயவியாபாரத்தினாற்புத்
தியென்றும், இரண்டுவிதமாகவிருக்கும் மற்றும், சாத்வீகா
ம்ஸத்தில், பூதத்திற்கோ ரொருமாத்திரை யெடுத்துத் தனி
த்தனியே வைத்தது சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம். பூதங்
களினுடைய ராசதாம்ஸத்திலே பூதத்திற்கோரொருமாத்
திரையெடுத்து ஒன்றாகக்கூட்டிவைத்தது வியானாதி பஞ்ச
வாயுக்கள். மற்றும் இராசதாம்ஸத்திலே பூதத்திற்கோ
ரொருமாத்திரை யெடுத்துத் தனித்தனியே வைத்தது வாக்
காதி கர்மேந்திரியம். ஆக இந்தப்பதினேழு தத்துவமும்,
லிங்கசரீரமென்றும், சூக்ஷமசரீரமென்றும், போகசாதன
மென்றுஞ், சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷமசரீரத்துடனே
கூடின் அவித்தையாப் பிரதிவிம்பருக்குப் பிராக்ஞனென்கிற
பேர்மாறித் தைசதனென்கிற பேருண்டாயின. சகலசீவர்களு
டைய சூக்ஷமசரீரமுஞ் சூக்ஷமபூதமுங்கூடினசமஷ்டிபுத்
தியினால், இரண்யகர்ப்பமென்றும், ஈசுரசூக்ஷம சரீரமென்
றும் சொல்லப்படும். இந்தச் சூக்ஷமசரீரத்துடனே கூடின

மாயாப்பிரதிவிம்பருக்கு அந்தரியாமியென்கிற பெயர்மாறிச்
சூத்திராத்மாவென்கிற பெயர் வந்தது. எங்குந் தாதான்மி
யமாயிருந்தபடியினா லிவனைச்சமஷ்டியென்பது. அவனவன்
சரீரமாத்திரந் தாதாத்மியமாக விருந்தபடியினாற் சீவர்களை
வியஷ்டியென்பது. சீவர்களுக்குப்போகமும் போகத்துக்கி
டமான ஸ்தூலசரீரமு முண்டாக்கும்பொருட்டு தாமதகுண
மாயிருக்கிற வாகாசாதிகளைப் பஞ்சீகரணம் பண்ணினார்
அதெங்ஙனென்னில், பஞ்சபூதம் ஒவ்வொன்றை ஈரிரண்டாக்கி
முதற்பாதியைந்தையும், ஒவ்வொன்றை நன்னான்காக்கிப்
பூதங்களினுடைய விரண்டாம்பாதியைந்திற் றன்னம்ஸத்து
டனே கூட்டாமல் மற்ற நாலுபூதங்களினுடனுங் கூட்டுகிற
து பஞ்சீகரணம். இப்படிப்பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூல
பஞ்சபூதங்களிலே அண்டங்களும் புவனங்களும் நால்வகை
த்தூலசரீரங்களும் போகமுதலான வஸ்துக்களும் உண்டா
யின. இந்தத்தூலபூத பௌதிகங்களெல்லாம் ஒருமைப்பா
டாய் ஈசுரஸ்தூல சரீரமென்றும் விராட்டென்றுஞ் சொல்
லப்படும் இதனுடனே கூடின ஈசுரனுக்குச் சூத்திராத்மா
வென்கிற பேர் மாறி வைஸ்வாநரனென்கிற பேர்வந்தது
தைசதர்களெல்லாந் தூலசரீரங்களுடனேகூடி விஸ்வர்களா
ய்த் தேவதைகளென்றும், மநுடர்களென்றும், திரியக்கெ
ன்றும், பேரையுடையரானார்கள். ஈசுரவாக்கியமான கர்
மம், பத்தி, ஞானம், என்கிற காண்டத்திரயாநுஷ்டானம்
பண்ணி அந்தர்முகமாகாமற் பகிர்முகமானார்கள். எல்லாரு
மிப்படி ராகத்துவேஷபரராய்ப் பண்ணின கர்மத்தின் வசத்
தினாற் சென்மபந்தங்களிலே ஆற்றிற் சுழிவழியே சுற்றுகி
ன்ற புழுப்போலச் சுழன்றார்கள். தயாளுவா யிருக்கிறவன்
அந்தப்புழுக்களைக் கரையேற்றினவுடனே மரத்தினிழலிலே

யிருந்து சுகமடைந்தாற்போல, சற்கர்மபரிபாகத்தினாற்குரு
ரூபமாகவந்த ஈசுரனுடைய ஞானோபதேசத்தினால் அபூர்வ
மாக ஒருவன், பஞ்சகோச விவேகத்தைப்பண்ணி முத்தியு
மடைவானென் றுத்தரம்.

(கச) பஞ்சகோசங்கள் யாவையென்கிற சங்கைக்கு,
ஸ்தூலசரீரமே அன்னமயகோசமென்றும். கர்மேந்திரியமு
ம்பிராணவாயுவுங்கூடிப் பிராணமயகோசமென்றும், மனமு
ம்ஞானேந்திரியமுங் கூடிமனோமயகோசமென்றும், புத்தியு
ம்ஞானேந்திரியமுங்கூடி விக்ஞானமயகோசமென்றும், இந்
தக்கோசத்திரயமே, சூக்ஷ்மசரீரமென்று சொல்லப்படும்.
இனிக்காரணசரீரமே, ஆநந்தமயகோசமென் றுத்தரம்.

(கரு) இந்தப் பஞ்சகோசங்களுடனே ஆத்மாவுக்குத்
தாதான்மிய மெப்படியென்கின்ற சங்கைக்கு,
நீலாதிவஸ்துக்களுடனேகூடி அவ்வண்ணமாய்த் தோ
ற்றினபடிகம்போல, ஆத்மாவாக விருக்கின்றதானும்பஞ்ச
கோசங்களுடனேகூடி அவைகளேதானாகத் தோற்றுகிறது
தாதான்மியமென் றுத்தரம்.

(கசா) இந்தப் பஞ்சகோசங்களைத் தானல்லவென்று
தள்ளுகிற விவேக மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,
அந்வயவெதிரேகமே அதனைத்தள்ளுகிற விவேகமெ
ன் றுத்தரம்.

(கள) அந்வயமாவதெது; வெதிரேகமாவதெது, விவே
கத்தினாலே பஞ்சகோசத்தைத்தள்ளி யப்பாற்பட்டிருக்கிற
பிரமமே நாமென்றறியும் வாறெங்ஙனமென்கிற சங்கைக்கு,
தானாகவழங்கின ஸ்தூலசரீரந்தோற்றாத சொப்பனாவ
ஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்று
கினுந் தூலசரீரந் தோற்றாததே வெதிரேகம் சூக்ஷ்மசரீரந்

தோற்றாத சுழுத்தியவஸ்தையிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்றுகினும் லிங்கசரீரந்தோற்றாததே வெதிரேகம். இந்தச்சூக்ஷமசரீரந்தள்ளப்பட்டதே மூன்றுகோசமுந்தள்ளப்பட்டது. சுழுத்திதோற்றாத சமாதியிலே, தான்தோற்றுகிறதே அந்வயம். தான்தோற்றுகினுஞ் சுழுத்திதோற்றாததேவெதிரேகம். முஞ்சிப்புல்லிலே பக்கத்துமட்டைகளைத்தள்ளித்தள்ளி நடுவிலாணியெடுக்கிறாற்போல அந்வயவெதிரேக யுத்தியினாலே தானாய்விளங்கின பஞ்சகோசங்களைத்தள்ளி அப்பாற்பட்டிருக்கிற பிரமமே நாமென்கிற அறுதிபுத்தியுள்ளவர்களே பேரறிவாளரொன்றுத்தரம்.

(கஅ) சீவனுக்கும், பரமாத்மாவிற்கும், இப்படியேகத்துவஞ் சாதித்ததற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சாமவேத மஹாவாக்கியமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(கக) அந்த மஹாவாக்கியத்திற் கர்த்தமே தென்கிற சங்கைக்கு,

முன் சுயம்பாகியாக விருந்தவனுக்குக் காலாந்தரத்திலே துரைத்தனம்வந்து தண்டிகையிலே வரக்கண்ட விடத்திலே அவனென்கிற சொல்லிலே சட்டுவமுதலான வுபாதிலக்ஷணமும், இவனென்கிற சொல்லிலே தண்டிகைமுதலானவுபாதி லக்ஷணமும், விட்டு இரண்டு சொல்லினுஞ் சரீரமாத்திரம் அர்த்தமாகக்கொண்டு இவனே அவன் அவனே இவனென்று ஒருவனைப்புரையறக் காட்டுகிறாற்போலச் சகத்திற்கு உபாதானகாரணமான பிரமம், மாயாசபளிதமான ஈசுரன், தாமதபரிணாமமான அவருடைய சரீரம், இம்மூன்றையுக் காட்டும் தற்பதம். மலினத்துவமான அவித்தையாப் பிரதிவிம்பன், அவனுடைய சரீரஉபாதி, இவைகட்கு அதிஷ்டானங் கூடஸ்தர், இம்மூன்றையுங் காட்டுந் துவம்பதம்

இவர்களிருவரையும் ஒருவனென்றே மஹாவாக்கியம் இரண்டிடத்திலுமுள்ள வுபாதியும் உபாதியுடனே கூடின சைதன்னியங்களையும் விட்டு அகண்டமாயிருக்கிறசச்சிதாநந்தம் ஒன்றைத்தானே புரையறக்காட்டும் பாகத்தியாக லக்ஷணையான விட்டுவிடாதலக்ஷணையென் றுத்தரம்.

(௨௦) இப்படிக்கொத்த ஞானம் வரத்தக்கதாகக் குருசந்நிதானத்திலே செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணாதிகளே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(௨க) சிரவணாதி செய்காரிய மெத்தனைவிதம், அவைகட்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சிரவணாதி நாலுவிதம், அதெங்ஙனென்னிற் சகலவேதங்கட்கும் ஆறுலிங்கத்தினா லர்த்த விசாரம்பண்ணிப் பிரமதாற்பரியமாய்க் காண்கிறதே சிரவணம். அந்த யுத்தியினால் அனவரதஞ்சிந்திக்கிறதே மனனம். இப்படி யிருவகையினாந் தெளிந்தபொருளிலே, மனம், ஏகாக்கிரமாகிறதே நிதித்தியாசனம். தியானம்பண்ணுகிறவனையும், தியானத்தையும், இழந்து தியானிக்கப்படுகிற வஸ்துமாத்திரமாக விருக்கிற சித்தமே, சமாதியென் றுத்தரம்,

(௨௨) இப்படிக்கொத்த சமாதிக்குப் பலனேதென்கிற சங்கைக்கு,

அநாதி காலசஞ்சிதகர்மநாசமும், தன்னை நிர்மலம்பண்ணுகிற தர்மமும், வாசனாக்ஷயமும், அபரோக்ஷக்ஞானமும், தனக்குப் பிரயோசனமென் றுத்தரம்.

(௨௩) இந்த அதித சுகசமாதியிலே யிருக்கிறவன் அப்படியேயிராமல் பிரபஞ்சத்திலே விழிப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

பிராரத்தசேஷத்தினாலென் றுத்தரம்.

இப்படித்தத்துவவிவேகத்தைப் பலபட விசாரம்பண்ணி மனதைச் சமாதியிலே லயம்பண்ணிச் சகலசம்சாரத்தையும் விட்டுப்பரப்பிரமமாகலாமென்று இந்தப்படித்தத்துவவிவேகஞ்சொல்லுகிறது,

ஆறாவது - தத்துவவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௪௨௪.

ஏழாவது-பஞ்சபூதவிவேகம்.

சிருஷ்டிக்குமுன் சத்தாகவே இத்தனையு மிருந்ததென்னும் சாமவேதார்த்தத்தைப் பஞ்சபூத விவேகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி.

(௧) சத்தென்று சொல்லப்பட்டதேது இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்ட தேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றுசொல்லப்பட்டது அத்துவிதப்பிரமம், இத்தனையுமென்று சொல்லப்பட்டது பஞ்சபூதமும், அவைகளின் குணங்களைந்தும், அவைகளையறிகிற இந்திரியங்களைந்தும், இவைக்குச் சகாயமாயிருக்கிற இந்திரியங்களைந்தும், அந்தக்கரணமொன்றும், நானென்கிறவனொருவனும், இத்தனையுங்கூடினதற்கு, இத்தனையென் றுத்தரம்.

(௨) இந்தப்பூதமைந்திற்குள்ளே ஒவ்வொரு பூதங்களுக்கு எத்தனையெத்தனைகுணங்க ளுண்டென்னுஞ் சங்கைக்கு,

ஆகாசத்திற்குக் குணம், ஒன்று. வாயுவிற்குக் குணம், இரண்டு. அக்கினிக்குக்குணம், மூன்று. அப்புவிற்குக்குணம், நான்கு. பிருதிவிக்குக்குணம் ஐந்தென் றுத்தரம்.

(௩) இந்தப்பூதங்களிலே இந்தக்குணங்களைப் பகுத்துக்காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிரதித்தொனியொன்றுமே, ஆகாசத்தின் குணம். சிறுசிறென்கிற சத்தமும், சீதோஷ்ணகடினங்கட்கு விலட்சணமான பரிசமும், வாயுவின் குணம். புகுபுகென்றொலிக்கிறசத்தமும், உஷ்ணபரிசமும், பிரகாசமென்கிற ரூபமும், அக்கினியின்குணம். குளுகுளுவென்கிற சத்தமும், சயித்திய பரிசமும், சுக்கிலரூபமும், மதுரரசமும், அப்புவின்குணம். கடகடவென்னும் சத்தமும், கடின பரிசமும், பஞ்சவர்ணரூபமும், அறுசுவைரசமும், நற்கந்த துர்க்கந்தமும், பிருதிவியின்குணமென் றுத்தரம்.

(௪) இதற்குப்பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களா லநுபவிக்கிறதே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௫) இந்திரியங்களுக் கிப்படி வெளிநாட்டந்தானேயோ உண்ணாட்டமு முண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

செவியை அங்குலியினால் மூடினால் உள்ளிரைச்சல் கேட்கையினாலும், குடிக்கையிற் புசிக்கையிற் சீதோஷ்ணபரிசம் அறிகையினாலுங், கண்ணைமூடினவிடத்து உள்ளிருட்டுரூபந்தோற்றுகையினாலும், வாந்திபண்ணுகிறபோது ரசங்களை அறிகையினாலும், ஏப்பம்விடும்போது நற்கந்தந் துர்க்கந்தங்களை யறிகையினாலும், உண்ணாட்டமு முண்டென் றுத்தரம்.

(௬) இதற்குச்சகாய விந்திரியமேது அதற்குத்தொழிலேதென்கிற சங்கைக்கு,

வாக்காதிசகாய விந்திரியமும் வசனாதிதொழிலுமென் றுத்தரம்.

(௭) அந்தரிந்திரியமான மனதும் அதன்றொழிலு மேதென்கிற சங்கைக்கு,

பத்திந்திரியத்திற்கு மிராசாவாய் இந்திரியத்தின் வழி யே குணதோஷம் விசாரிக்கிறதாய், இருதயகமலத்தி னடு வேயிருக்கிறது மனது, வைராக்கியம் சமைமுதலான சாத் வீகப் பிரவிருத்தியும் காமக்குரோதமுதலான ராசதப்பிரவி ருத்தியும் சோம்பல் நித்திரைமுதலான தாமதப்பிரவிருத்தி யும் இதன் தொழிலென் றுத்தரம்.

(அ) இந்தமூன் றுவகைப் பிரவிருத்திக்கும் பலனேதெ ன்கிற சங்கைக்கு,

சாத்வீகத்தி லுண்டாம் புண்ணியம். ராசதத்தி லுண் டாம் பாவம். தாமதத்தி லிருவகையுமற்று வீண்காலம்போ மென் றுத்தரம்.

(கூ) இப்படிப் பதினே ரிந்திரியத்தினுலும், யுத்தியினு லும், சாஸ்திரத்தினுலும், அறியப்படுகிற சகலசகத்துஞ் சத் துத்தானே யென்பது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதம், இம்மூன் று மற்றது சத்துத்தானேயென் றுத்தரம்.

(க0) விஜாதீயம், ஸஜாதீயம், ஸ்வகதபேதமாவதேது இந்தச் சகத்து, இந்த மூன் றுமல்லவென்கிற தெப்படியென் கிற சங்கைக்கு,

மரத்திற்குக் கல்லுவிஜாதீயம், மறுமரம், ஸஜாதீயம், இலை, பூ, காய், ஸ்வகதபேதம், இந்தப்படி சத்திற்குச் சகத் து விஜாதீயமென்னவுங்கூடாது அசத்தில்லாத படியினுல் சத்திற்குச் சகத்து, ஸஜாதீயமென்னவுங்கூடாது மறுசத் தில்லாதபடியினுல். ஸ்வகதபேதமென்னவுங்கூடாது நிரவ யவமானபடியினுல். ஆகையாலிவையெல்லாம், சத்துத்தா னே யென் றுத்தரம்.

(கக) அதுகூடாது. எல்லாம், அசத்தாகவே முன்னிரு ந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சூரியன் அந்தகாரத்துடனே கூடியுமிரான் அவன், அந்தகாரமு மல்லவென்கிறதுபோல சகத்துமுன் அசத்தா யிருந்ததானுற் சத்துடனே கூடியுமிராது சத்தாகவுமாட்டா தென் றுத்தரம்.

(கஉ) சத்தைத்தவிர வொன் றுமில்லாவிட்டாற் சிருஷ் டிக்கு முன்னெல்லாஞ் சத்தாயிருந்ததென் று வேதவாக்கி யஞ் சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

காலவாசனையுடனே கூடியிருக்கிற சிஷ்யனைக்குறித் துச் சொன்னதேயல்லாம லுண்மையல்ல ஆகையினுற் சங் கையும், உத்தரமும், துவிதத்திலேயல்லாம லத்துவிதத்தி லே யில்லையென் றுத்தரம்.

(கங) அறியாமையினுற் சங்கித்தேன் உண்மையேதெ ன்கிற சங்கைக்கு,

அசையாமல் கெம்பீரமாய்ப் பிரபையுமல்லாமல் அந்த காரமுமல்லாமல் அவாங்மானச கோசரமாயிருக்கிற பிரம மேசத்தென் றுத்தரம்.

(கச) பிருதிவிமுதலானவை பரமாணுவாய்ப் போன படியினுல் இல்லையென்கிறது சம்மதித்தேன்பிரளயத்திலே ஆகாசமுமில்லாமற் போமென்கிறது கூடாதென்கிற சங் கைக்கு,

அத்தியந்தம் நிர்ச்சகத்தாயிருக்கிற வாகாசம் உன்புத் தியிலே பட்டாற்போல நிராகாசமாயிருக்கிற சத்து நம்மு டைய புத்தியிலே படுமென் றுத்தரம்.

(கரு) சத்தாயிருக்கிற சுத்தசைதன்னியத்தை எப்போ தநுபவித்தீரென்கிற சங்கைக்கு,

* நிச்சிந்தமாயிருக்கிற வேளையிலே யநுபவித்தோமெ ன்றுத்தரம்.

(கசூ) அப்போது சத்தென்கிற புத்தியுமில்லையென்கிற சங்கைச்கு,

அதுநமக்குச் சம்மதந்தான் நிர்ப்புத்தியாயிருக்கிறவவஸ்தைக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாக விருந்தோமென்கிறவநுபவமேபோதும் ஆகையினால் மனோவிகாரமற்ற வேளையிலே சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கின்றாற்போல மாயாவிருத்திக்கு முன்னுஞ் சத்திருக்குமென்றறியென் றுத்தரம்.

(கஎ) இந்தமாயைக்கு, லக்ஷணமேதென்கிறசங்கைக்கு,

சத்துமல்லாமல், அசத்துமல்லாமல், உற்றுப்பார்த்தாலில்லாமற்போகிறதே, லக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(கஅ) சத்தைவிட மாயாசத்தியில்லாவிட்டா லசத்தென்கிற லக்ஷணமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்து மாயாகாரியமல்லாமற் சொரூபமல்ல ஆகையினால், கடசத்திமண்ணிலேயென்றாலும், ஏகதேசமாக விருக்கின்றாற்போல மாயாசத்தியும் பிரமத்தினிடத்திலேகதேசமாகவிருக்குமென் றுத்தரம்.

(ககூ) பிரமத்தினிடத்திலே யிருக்கின்ற மாயை யேது செய்யுமென்கிற சங்கைக்கு,

சுவரைப்பற்றி யிருக்கிற வர்ணம் சுவரினிடத்திலே பலவித சித்திரங்களைக் கற்பித்தாற்போல பிரமத்தைப்பற்றியிருக்கிற மாயையும் நிருவிகாரத்தினிடத்திலே விகாரத்தைக் கற்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(உ௦) மாயையினாற் கற்பிக்கப்பட்ட விகாரங்களேதென்கிற சங்கைக்கு,

---

* நிச்சிந்தம்-என்றது-தூஷ்ணீம்பூதாவத்தை.

மூர்தினவிகாரம் ஆகாசம், அதற்குலக்ஷணம், அவகாசமென் றுத்தரம்.

(உக) சத்திற்குச் சுபாவமெத்தனை, ஆகாசத்திற்குச்சுபாவமெத்தனையென்கிற சங்கைக்கு,

உண்டென்கிறதுமாத்திரமே, சத்தின்சுபாவம். உண்டென்கிறதும், சத்தமு மாகாசத்தின் சுபாவம். சத்திலேசத்தமில்லை. சத்துஞ் சத்தமு மாகாசத்தின் சுபாவமென் றுத்தரம்.

(உஉ) சத்துத்தானே ஆகாசமானால், சத்தின்குணமாகாசமென்று சொல்லவேண்டுமே யல்லாமல், ஆகாசத்தின்குணம், சத்தென்று வாதிகள் சொல்வானேனென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமத்தினிடத்திலே ஆகாசத்தைக்கற்பித்த மாயை குணகுணிகளையுந் தாறுமாறாகத்திருப்பிவைத்தது அப்படிப் பிரமிப்பிக்கிறது மாயைக்குச் சுபாவமென் றுத்தரம்.

(உங) இதுதெளியும்வழியேதென்கிற சங்கைக்கு,

வேதாந்தவிசாரம்பண்ணினால், சத்தினிடத்திலே ஆகாசங்கற்பிதமானபடியினாற் சத்தைப் பிரதானமாகவும், ஆகாசத்தையப்பிரதானமாகவு மறியப்படுமென் றுத்தரம்.

(உச) சத்தைத்தவிரப் புறம்பாயிருக்கிற வாகாசத்தையசத்தென்றறிகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாசமுண்டென்னுமிடத்தில், உண்டென்கிற சொல்லினாலும், விவேகித்துப்பார்த்தாற் காட்டப்பட்ட பொருளைத் தவிர வாகாசமில்லாதபடியினாலும், ஆகாசமசத்துத்தானேயென்றறியென் றுத்தரம்.

{ இவை மூலசுலோகப்படி
இரண்டாம் சமாதானம். }

[உச] விசாரமாவதேதென்னுஞ் சங்கைக்கு,

சத்தென்னுஞ் சத்தமும் ஆகாசமென்னுஞ் சத்தமும் பரியாயமல்ல வாயுவாதிகளில் சத்தானது அநுவிர்த்தித்திருக்கிறது ஆகாசமப்படி யநுவிர்த்தித்திருக்கவில்லை ஆதலாலாகாசமித்தையென்பதே விசாரமென் றுத்தரம்.

(உரு) ஆகாசந்தோற்றுகிறபடியினு லில்லையென்பதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

யாதொன்று சத்தைத்தவிர வசத்தாகவிருந்து தோற்றுகிறதோ அதெல்லாஞ் சொப்பனகஜமுதலியவைபோல மித்தையென்றறியென் றுத்தரம்.

(உசு) இப்படி ஆகாசத்திலே சத்தையுஞ், சத்தத்தையும், பிரித்துக் காண்கிறபோது ஆகாச மித்தை யாவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

கற்பித மாயாகாரியமானபடியினுற் காரணம்போல மித்தையாக வகுப்பற்றதென் றுத்தரம்.

(உஎ) பொய்யாயிருக்கிற வாகாசமும், மெய்யாயிருக்கிறசத்தும், ஏகமாகப் பொருந்திச் சகலர்க்குந் தோற்றுகையாற்பிரித்துக் காண்கிறவழி யெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாதிவியக்திபோலவும், குணத்திரவியம்போலவும், உடலுமுயிரும்போலவும், சத்து, மாகாசமும், வேறென்றறியென் றுத்தரம்.

(உஅ) இப்படியறிந்தாலும், சத்து,மாகாசமும், வேறென்றறியப்படவில்லை அதேதனுலென்கிற சங்கைக்கு,

பூர்வம்புத்தி யேகாக்கிர மாகாதபடியினுலும், சந்தேகத்தினுலு, மேறவில்லை, சாவதானமாய்ப் பிரமாணமூலமாய் விசாரித்தாலேறுமென் றுத்தரம்.

(உக) விசாரித்தவனுக்குப் புத்தியிலெப்படியிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தாயிருக்கிற வஸ்து, அகண்டமென்றும், ஆகாசம்பரிச்சின்னமானபடியினுல் மித்தையென்றும், புத்தியிலேதிடப்பட்டிருக்குமென் றுத்தரம்.

(ஙo) இப்படியறிந்தவன் லோகத்தாருடனே யெப்படிப்பேசுவானென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தைத்தானே ஆகாசமென்று பேசுகிறவனையும் ஆகாசஞ் சின்மாத்திரமென்று பேசாதவனையுங் கண்டவுடனேயாச்சரியப்படுவானென் றுத்தரம்.

(ஙக) இப்படி, ஆகாசம் மித்தையென்றும், சின்மாத்திரமே சத்தியமென்றும், பிரித்தறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தஞானத்தின்படியே வாயுமுதலான பூதங்களினும், சத்துப் பரிபூரணமானபடியினு லெங்குங் காணப்படுமென்றும், ஆகாசாதிபரிச்சின்னமான படியினு லெங்குங் காணப்படவில்லையென்றும், பூதங்களெல்லா மித்தையென்றுந், திடப்படுத்தவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(ஙஉ) பூதங்கள் பரிச்சின்னமா யெப்படிக் காணப்படுகின்றன. பூதங்கட்குச் சுபாவகுணமென்ன அன்னியகுணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தினிடத்திலே. யேகதேசகற்பிதம் மாயை. மாயையினிடத்திலே, யேகதேசகற்பிதம், ஆகாசம். ஆகாசனிடத்தி

லேகதேசகற்பிதம், வாயு. வாயுவுண்டென்கிறது, சத்தினுடைய வம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால், வாயு காணுமற் போகிறது, மாயையினம்ஸம். சத்தமாகாசாம்ஸம். ஆக இம்மூன்றும் வாயுவிற்குக் காரணகுணம். சுபாவகுணம், பரிசம். இத்தனைகளினுஞ் சத்தைப்பகுத்தாற் காணுமற் போகிறபடியினுல் வாயுமித்தையென் றுத்தரம்.

(௩௩) இப்படி வாயுமித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வாயுவிற்பத்திலொன்றுய்க் கற்பிக்கப்பட்ட வக்கினியு மித்தையென்றே காணவேண்டும். அக்கினியுண்டென்கிறது சத்தினுடைய வம்ஸம். சத்தைவிட்டுப்பார்த்தா லில்லாமற் போகிறது மாயையினம்ஸம். சத்தமாகாசத்தினம்ஸம். பரிசம், வாயுவினம்ஸம். ஆகக் காரணகுணம், நாலு. சுபாவகுணம், ரூபம். இத்தனையுஞ் சத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று காண்கிற வாசனை பண்ணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௩௪) இப்படி யக்கினியு மித்தையென்றறிந்தபின் செய்காரியமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினிக்குப் பத்திலொன்று கற்பிதம், அப்பு. அப்புவிற்கு ரசத்துடனே கூட ஆறுகுணம். அப்புவிற் பத்திலொன்று கற்பிதம் பிருதிவி. பிருதிவிக்குக் கந்தத்துடனே கூட ஏழுகுணமென்றும். பிருதிவியிற் பத்திலொன்று கற்பிதம் பிரமாண்டம் பிரமாண்டத்திற் கற்பிதம் புவனங்கள் புவனத்திற் கற்பிதம் சரீரங்களென்றறிந்து இத்தனைகளினுஞ் சத்தைவிட்டுப்பார்த்தால் இவைகட்கு சொரூபமில்லாதபடியினுலுஞ் சின்மாத்திரமென்று காண்கிறதே செய்காரியமென் றுத்தரம்.

(௩௫) இப்படித் துவிதமெல்லாம் மாயாகற்பிதமென்றனுதரவுபண்ணினுற் றோஷமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

சகத்பேதத்தை நித்தியமென்று நிச்சய புத்திபண்ணி அத்துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணின சாங்கியன் கணநாதன் பௌத்தன் முதலானபேருக்குப் பிரத்தியபாயமில்லையென்ருல் மாயாகற்பிதமாயிருக்கிற, துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணிப்போட்டிருக்கிற நமக்குப் பிரத்தியபாயம், லேசமுமில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௬) இப்படித்துவிதத்தை யனுதரவுபண்ணினுற் பிரயோசனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

துவிதத்திலே யனுதரவுபண்ணினு லத்துவிதத்திலே புத்தி திடப்பட்டுச் சீவன் முத்தனுகலாமென் றுத்தரம்.

(௩௭) இப்படிச் சத்தையும், அசத்தையும், பகுத்தறிந்தால் சீவன் முத்தியெப்போது வருமென்கிற சங்கைக்கு,

திடப்படவறிந்தவன்றே முத்தியென் றுத்தரம்.

(௩௮) பிராணன்விடும்போ தந்தநிலைமை வரவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றுடகங்கற்றபோதம் சொப்பனசுழுத்தி யவஸ்தையிலே மறந்திருந்தாலும் சாக்கிரோதயத்திலே தன்னிலே முன்னிற்கிருற்போலப் பிராணன்போகிற மூர்ச்சையிலே மறந்திருந்தாலும் ஞானம்போகாதென் றுத்தரம்.

(௩௯) கற்றபோதம் பின்னையெதனுற் போமென்கிற சங்கைக்கு,

வேதாந்தத்திற்கு மேற்பட்ட பிரமாண மொன்றுண்டானு லதனுற்போகிறதேயல்லாமற் சுழுத்திமூர்ச்சையிலே போகிறதல்ல ஆகையினு லத்துவிதக்ஞானத்திற் கொன்றினுலும் வாதையில்லையென் றுத்தரம்.

ஆகையினால் இந்தப்பஞ்சபூத விவேகத்தை விசாரம் பண்ணிச் சகலபிரபஞ்சத்தையுஞ் சின்மாத்திரமாய்க் கண்டத்துவிதநிலை பெற்றவனே சீவன் முத்தன். இந்தப்பிரமாகார நிலைபெற்றவனை யொருமோகங்களுங் கிட்டாதென்று பகவானுங் கீதையிலே சொல்லியிருக்கிறார்.

ஏழாவது பஞ்சபூதவிவேகம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-ச௰ரு.

எட்டாவது-பஞ்சகோசவிவேகம்,

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், ஏழைகளிடத்திற்கிருபையினாலே பஞ்சகோசவிவேகத்தினா லெளிதாய்ப் பிரமத்தை யறிவிக்கும்படி.

(க) தைத்திரியமென்கிற உபநிஷத்திலே குகையிற் குள்ளிருக்கிற பிரமத்தை யறிந்தால் முத்தியுண்டென்று சொன்னதற்கர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தேகத்திற்குட்பட்டது பிராணன், பிராணனுக்குட்பட்டது மனம். மனதிற் குட்பட்டது விக்ஞானம். விக்ஞானத்திற் குட்பட்டது ஆநந்தம். இந்தவைந்துங் குகை இதற்கன்னியமா யிருக்கிறவர் ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(உ) இந்தவைந்தையுந் தானே யாத்மாவென்று சகலவாதிகளும் லௌகீகருஞ் சொல்லுகையால், இவைகளைத் தள்ளுவதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

பிதாபுசித்த அன்னவீரியத்தினா லுண்டாகையாலும், அன்னத்தினால் வர்த்திக்கையாலும் அன்னமயமாகிற சரீர

த்தைத் தானென்னக்கூடாது. தேகத்திற்குள்ளிருக்கின்றவி
ந்திரியங்களை யேவுகின்றவனாய்ப் பலதாரதன்மியத்தினாற்
நிரிசயமாக விருக்கின்ற பிராணமயனையுந் தானென்னக்கூ
டாது. தேகத்திலே நானென்கிறபுத்தியும் வீடுமாடுகளிலே
எனதென்கிற வபிமானத்தையும் பண்ணிக்கொண்டுகாமக்கு
ரோதமுதலான வவஸ்தைகளி லுழலக்கண்ட மனோமயனை
யுந்தானென்னக்கூடாது. காய்ச்சின விரும்பினுண்டைபோ
லச் சாக்கிரத்தில் நகசிகைபரியந்தங் கலந்துநின்று சுழுத்
தியிலணைந்துபோகின்ற விக்ஞானமயனையுந் தானென்னக்
கூடாது. புண்ணியபோகத்திலுஞ் சுழுத்தியிலும் அந்தர்
முகமாயானந்தப் பிரதிவிம்பத்துடனே கூடிச் சணப்போதி
லே நஷ்டமாய்ப்போகின்ற வானந்தமயனையுந் தானென
னக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(ங) இப்படி யிந்த வைந்துமே யாத்மாவல்லவென்று
போனால் இதற்கன்னியமாக ஆத்மாவை வேறேகாணோமெ
ன்கிறசங்கைக்கு,

பஞ்சகோசங்களை யதற்குச்சொன்ன லக்ஷணத்துடனே
தோற்றுவித்து அப்பாலினி, யொன்றுங் காணோமென்றிரு
க்கிற விம்பசைதன்னியமே ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(ச) இந்தப் பஞ்சகோசங்களை யாத்மாகண்டாலாத்மா
வைக்காண்கிறவராரென்கிற சங்கைக்கு,

சுதசித்த சைதன்னியமாயிருக்கிறவாத்மா, சடங்களை
யெல்லாமறிவர். தாம், சடமாகாதபடியினால் ஒன்றினாலுமறி
யப்படாரென் றுத்தரம்.

(ரு) அறிவாயிருந்தும், ஒன்றினாலு மறியப்படாதபோ
தே ஆத்மாவறிவென்ப தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

* வெல்லத்திற்குத்தன்னுடைய ரசந் தன்னாலநுபவிக்கப்படாதிருந்தாலும் அன்னியமாயிருக்கிற விந்திரியங்களினாலநுபவிக்கப்பட்டது கொண்டு மதுரஞ் சுபாவமென்றது போலச் சகலத்தையு மறிகின்ற வாத்மாவிற்குத் தானறிவென்பதற்குச் சந்தேகந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(சு) அறியப்பட்டது பிரமமோ அறியப்படாதது பிரமமோவென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தவிருவகையுமல்ல. இதற்கப்பாற்பட்டது பிரமமென்றுத்தரம்.

(எ) இப்படியிருந்தா லவனை யறிவதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

எனக்கு நாக்குண்டோ இல்லையோவென்கிற சொற்போல அறிவாயிருந்தும், அறிவெப்படி யிருக்குமென்றுகேட்டவுனக்கு லச்சையில்லையோவென் றுத்தரம்.

(அ) அஞ்ஞானியா யிருக்கிறவனுக்குப் பிரமநிச்சயம் வர வழிபாடேதென்கிற சங்கைக்கு,

அறிவினாற் காண்பித்தவெல்லாஞ் சடமாய்ப்போனாலும் நித்தியபோதமாயிருக்கின்றவறிவே, பிரமமென்றுகாணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

இந்த, அறிவாயிருக்கிற வாத்மாவே பிரமமானால் சச்சிதானந்தமெனகிற லக்ஷணத்திலே சித்தில்லாதலக்ஷணத்தை யேன்சொல்லவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

---

[இவை மூலபாடம்.]

* மதுரசுபாவமா யன்னியங்கட்கு மதுரங்கொடுக்கும் வெல்லத்திற்கு அன்னியங்களால் மதுரஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சையின்றும் அன்றியும் தனக்கு மதுரங் கொடுக்கும் மற்றோர் பொருளுமின்றும். ஆயினும் வெல்லத்திற்கு மதுரம் சுபாவம்போல என்று மூலபாடம்.

இப்படி யறிவாயிருக்கிறதானெப்போது முண்டென்றிருக்கையினாலும், ஒருகாலத்தினுமில்லையென்று போகாதபடியினாலும், ஆத்மா, சத்தென்பதுகூடும். மாயாகற்பிதமாயிருக்கின்ற காலதேசவஸ்துக்களை யாத்மா, கடந்தபொருளானபடியினா லிந்தமூன்றினாலும் வாதையற்றது ஆநந்தமென்பது கூடுமென் றுத்தரம்,

(க௦) இப்படிக்கொத்தவாத்மா வெப்படிக்கொத்தவனென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரியங்கட்கு விஷயமாகாதபடியினாலே இப்படிக்கொத்தவனென்று சொல்லக்கூடாது. தானாகவிருக்கிறபடியினாலே அப்படிக்கொத்தவனென்று பரோக்ஷமாகவுஞ் சொல்லக்கூடாது. இப்படி யிருவகையினாலுஞ் சொல்லப்படாதவனோ ஆத்மாவென் றுத்தரம்.

(கக) இப்படியே நிர்ணயமானால் இவன்சீவனென்றும், இவன் ஈசுரனென்றும், மஹாவாக்கியத்தினா லிருவகைக்குமைக்கியம்வந்தால் மோக்ஷமென்றுசொன்ன வேதவாக்கியமெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு;

ஒருபுருஷனுக்குப் புத்திரபவுத்திராதிகளைக்குறித்துத் தகப்பன் பாட்டனென்றுவந்த இரண்டுநாமமும், அந்தவுபாதிகளில்லாவிட்டா லில்லாமற்போகின்றாற்போல மாயையவித்தை யென்னப்பட்ட இரண்டுபாதியினாலும், ஈசுரனென்றுஞ், சீவனென்றுஞ், சொல்லப்பட்டது ஒருபிரமத்தைத் தானே உபாதிமித்தையென் றறிந்தவுடனே சீவனுமல்ல, ஈசுரனுமல்ல, நாம் பிரமந்தானே யென்கிறவைக்கியம் வருமென் றுத்தரம்.

(க௨) இப்படிக்கொத்த ஞானத்திற்குப் பலனேதென்கிற சங்கைக்கு;

இப்படி யாத்மாவே பிரமமென்று பஞ்சகோச விவேகத்தினாற் பகுத்தறிகிறவன் தானாகவிருக்கின்ற பிரமத்திற்குச் சம்சாரமில்லையென்கிற வேதவாக்கியப்படிக்கு முத்தனாய்ப் பிரமமாகவே யிருப்பன். இவனைக் காலத்திரயத்திலும் சம்சாரந்தொடராது. இதுவே பலனென்றுத்தரம்.

எட்டாவது பஞ்சகோசவிவேகம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை; ௪௭௫.

ஒன்பதாவது-துவிதவிவேகம்,

ஸ்ரீ வித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள் லோகானுக்கிரக நிமித்தமாய்த் துவிதவிவேகஞ் சொல்லும்படி.

(௧) துவிதமெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்னில்.

ஈசுரனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், ஜீவனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட துவிதமென்றும், இரண்டுவிதமாக விருக்கும். இதனிற் பஞ்சீகரணம் பண்ணின ஸ்தூலபூத பௌதிகபரியந்த முண்டான தத்துவமெல்லாம் ஈசுரசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும். அதற்குமேற்பட்ட சாக்கிரமுதல், ஜீவன் முத்திபரியந்தமுள்ள அவஸ்தைகளுடைய கற்பனையும், அந்தந்த அவஸ்தையிலே யுள்ளஜாதி வர்ணாச்சிரம லௌகீகமுறைமைமுதலான சகலகற்பனைகளுஞ் ஜீவசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்.

இவைகளும் ஈசுர கற்பனையாலும் பிதாவினாலுண்டாக்கப்பட்ட பெண், அன்னியனாய்வந்த போகபற்தாவுக்குப் போககற்பனைக் கிடமானாற்போல நல்லது பொல்லாதென்று போககற்பனைக்கே யிடமாயின ஆகையா லிவையெல்லாஞ் ஜீவசிருஷ்டியென்று சொல்லப்படும்.

(௨) ஈசுரகாரியமுஞ் ஜீவனுடைய போகமும், ஈசுரசிருஷ்டியென்றும். ஜீவசிருஷ்டியென்றும், சொல்வதெப்படியென்னில்.

ஈசுரனாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட மண், பொன், பெண், முதலானவைகளில் இவை யெனக்ககப்பட்டதென்று ஒருவன் சந்தோஷிக்கிறான். இது நமக்ககப்படாமற்போயிற்றென்று ஒருவன் கிலேசிக்கிறான். விரத்திவந்தவன் உபேக்ஷையாயிருக்கிறான் இப்படிப்பிரியம், அப்பிரியம், உபேக்ஷையென்று மண்முதலானவைகளிலே காணப்படுகிற மூன்றகங்காரங்களும், மனோகற்பிதமான ஜீவசிருஷ்டியேயல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டியல்ல. இந்த மூன்றகங்காரங்களு மற்றுத்தன் சுபாவத்திலிருந்ததே ஈசுரசிருஷ்டி. மாதா உடன்பிறந்தாள் பாரியென்று வெகு விதாகாரமாகத் தோற்றுகிற ஒரு பிண்டந்தானே ஈசுரசிருஷ்டி அதைக்குறித்துண்டான அநேகாகாரங்களும் அந்த வாகாரத்திற்கேற்க அவனவன் மனதிலே சங்கற்பித்த சமுசாரமுஞ் ஜீவசிருஷ்டியென்றறிக.

(௩) பிராந்தியினாலுஞ் சொப்பனத்தினாலும் மனோராச்சியமாகவுங் கற்பிக்கப்பட்ட அந்தக் கரணகற்பனை யெல்லாஞ் ஜீவசிருஷ்டியாகட்டும் சாக்கிறத்தில் பிரமாணத்தினாற் பிரமாண்யமாக வறியப்பட்ட பிரமேயங்களெல்லாஞ் ஜீவசிருஷ்டியென்பது கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

லோகத்திலே சகலபதார்த்தங்களையுந் தோற்றுவிக்கின்ற வெய்யில் அந்தப் பதார்த்தத்தின் பேரிலே விழுந்து அவைகளை யாவரித்து அந்தப் பதார்த்தத்தை யடைந்து அவைகளைத்தோற்றுவிக்கிறாற்போலச் சாக்கிரத்தில் * பிர

---

* பிரமாதா என்றது-ஜீவன்-பிரமாணம் என்றது-அந்தக்கரணத்தின் விருத்தி-பிரமேயம் என்றது - கடாதி.

மாதாவிடத்தி னின்று முண்டான பிரமாணம் பிரமேயத்தையடைந்து அவைகளினுகாரமாய் அவைகளினஞ்ஞானத்தைத்தள்ளி அவைகளைத் தோற்றுவிக்கையினு லிப்படிச் சங்கற்பிக்கப்பட்ட சித்தவிருத்திப் பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியே யல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டியென்று சொல்லக்கூடாது. இப்படிச் சித்தாந்தமா யுள்ளளவில் பார்க்கின்ற பார்க்கின்ற விஷயமெல்லாம் ஈசுரசிருஷ்டியும் சீவசிருஷ்டியுமாகக்கூடி இரண்டிரண்டாக விருக்கும். அதில் ஈசுரசிருஷ்டியானவிஷயம்,சிதாபாசனுலறியப்படும். சீவசிருஷ்டியான விஷயம், சாக்ஷிக்ஞானத்தினுற் பிரகாசிக்கப்படும். இப்படி ஈசுரசிருஷ்டியும், சீவசிருஷ்டியும், பிரிபட்டுத் தோற்றினவுடனே சீவசிருஷ்டியைத்துடைத்தடக்கவேண்டும். அதுவே மனோநாசமென்றும், வாசனக்ஷயமென்றும், சீவன் முத்திவருகிறதற்குச் சாதனமாகவும், சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(ச) ஈசுரசிருஷ்டி சீவன் முத்திவந்தாலுந் துடைபடாமலிருக்கிறுற்போலச் சீவசிருஷ்டியுமிருந்ததனுற் சாக்ஷியாயிருக்கிற நமக்கு ஆனியேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுகதுக்காதி சம்சாரமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டி மூலமேயல்லாமல் ஈசுரசிருஷ்டியினுற் சம்சாரம் அற்பமும் வருவதில்லையே இந்தவர்த்தத்திலே சம்சயமுண்டானுல் அன்வயவெதிரேகயுத்தியினுல் விளக்குவிக்கிறேம். அதெங்ஙனென்னில் ஈசுரசிருஷ்டியுண்டோ சம்சாரமுண்டென்கிறது அன்வயயுத்தி. ஈசுரசிருஷ்டி யில்லையோ சம்சாரமில்லையென்கிறது வெதிரேக யுத்தி. இரண்டும் ஒத்துவரவேண்டும். ஒத்துவாராமல் எங்கே தடைபட்டதென்றுல், சமாதி, சுழுத்தி, முதலானவேளையிலே ஈசுரசிருஷ்டி யுண்டாயிருக்கையிலும்,

ஒருவருக்குஞ் சுகதுக்காதிசம்சாரமில்லை. ஆகையால் அன்வயயுத்தி தட்டுப்பட்டது. பிரளயத்தில் ஈசுரசிருஷ்டி யடங்கலும் வெதிரேகித்துப்போயிருக்கையிலும் ஒருத்தருக்குஞ் சீவன் முத்திவாராதபடியினுல் வெதிரேகயுத்தி தட்டுப்பட்டது. ஆகையால் ஈசுரசிருஷ்டி சம்சாரத்திற்கு மூலமென்னக்கூடாது. சீவசிருஷ்டியே சம்சாரத்திற்கு மூலமென்கிறது அன்வயம். சீவசிருஷ்டி யொழிந்தவிடத்திலே சம்சாரமில்லையென்கிறது வெதிரேகம். இந்த விரண்டும் ஒத்துவந்ததே பிரமாணம். அதெங்ஙனென்னில், ஈசுரசிருஷ்டியான வெளிப்பிரபஞ்ச மொழிந்திருக்கையிலும் சொப்பனத்தில் சீவசிருஷ்டி அன்வயித்ததுகொண்டு சுகதுக்காதிசம்சாரமும் அவிடத்திலே அன்வயிக்கக்கண்டோம். சமாதிசுழுத்தி முதலானவேளையில் ஈசுரசிருஷ்டியான பிரபஞ்சமிருக்கையிலுஞ் சீவசிருஷ்டியான வந்தக்கரண கற்பனை வெதிரேகித்ததுகொண்டு சுகதுக்காதி சம்சாரமும் வெதிரேகித்துக் காணப்பட்டது. ஆகையால் சீவசிருஷ்டியே சகலசம்சாரத்திற்கு மூலமென் றுத்தரம்.

(ரு) இரண்டு சிருஷ்டியுங்கூடி விளங்குகிற சாக்கிராவஸ்தையில் சீவசிருஷ்டி யொழிந்தவனே சீவன் முத்தன். இன்னமொருயுத்தி யேதெனில்,

தன்கண்ணிற் காணுமற் றூரதேசத்திலே நெடுங்காலந் தன் பிள்ளை யிறந்துபோயிருக்கையிலும், நம்முடைய பிள்ளையிருக்கிறுனென்கிற சீவசிருஷ்டி யிருந்து சுகத்தைக் கொடுத்தது. அந்தக்காலத்தில் ஒருவன்வந்து உன்பிள்ளை செத்தானென்று சொல்லக்கேட்டு நம்முடைய பிள்ளையை யிழந்தோமென்று சீவசிருஷ்டி மாறினவுடனே துக்கத்தைக் கொடுத்தது. அவன் செத்துப்போயிருக்கையிலும் அந்த

வார்த்தையைக்கேளாம லிருந்தகாலமெல்லாஞ் சீவசிருஷ்டியிருந்து சுகத்தைக்கொடுத்தது. ஆகையினாற் சகலபிராணிகளுக்கும் பந்தப்படுத்துகிறது. அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமே யல்லாமல் ஈசுரப்பிரபஞ்சமல்ல. ஆகையால் அந்தக்கரணப்பிரஞ்சமாகிய சீவசிருஷ்டியைத்துடைத்தடக்கவேண்டுமென்றுத்தரம்.

(சு) ஆனால், அந்தக் கரணப்பிரபஞ்சத்திற்கு முன்னிலேயான மூலம், ஈசுரசிருஷ்டி யானபடியினால் ஈசுரசிருஷ்டியொழிந்தபின்பே அத்துவிதம் வரவேண்டுமென்கிற பரவாதி சங்கைக்கு,

சீவர்களுடையயுத்தியோகத்தினாலே ஈசுரப்பிரபஞ்சம் அழிப்பதுமல்ல, சிருஷ்டிப்பதுமல்ல, ஈசுரசங்கற்பத்தின்படியே உண்டாகிறது. அவருடைய சங்கற்பத்தின்படியே பிரளயத்திலே ஈசுரசிருஷ்டியெல்லாமொழிந்தவிடத்திலேயும் அத்துவிதமே ஒருவருக்குங் கூடாதபடியினாலே சாஸ்திரமுதலான மோக்ஷசாதனங்களைக்கொண்டு ஈசுரசிருஷ்டி நடக்கிறகாலத்திலேதானே அத்வைதஞானத்திற்குவிரோதியாயிருக்கிறசீவசிருஷ்டியைமாற்றி அத்துவிதம்பெறலாம் ஆனபடியினாலே அதுநமக்குச்சாதனமுமாம், அதுநம்மாலே துடைபடுகிறதுமல்ல. இப்படி ஈசுரத் துவிதத்திற்குஞ்சீவத்துவிதத்திற்கும் பிரித்தல் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ஈசுர சிருஷ்டி நம்மாற் றுடைபடாதென் றுத்தரம்.

(எ) சீவத்துவிதம் பந்தப்படுத்துமென்றபடியினாற் சீவத்துவித மின்னபடியென்றும், அதனையழிப்ப தின்னபடியென்றும், பிரமாணமாகச்சொல்லவேண்டுமென்கிறசங்கைக்கு,

சாஸ்திரீயமென்றும் அசாஸ்திரீயமென்றும்சீவத்துவிதம் இரண்டுவிதமாகவிருக்கும், அதிலே சாஸ்திரீயமாவது,

வேதாந்தசாஸ்திரஞ் சொன்னபடிகேட்டு மனதிலே நிர்ணயித்த தத்துவசித்தாந்தயுத்திக்கிரமமுதலான அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சம். அசாஸ்திரீயமாவது, சாஸ்திரத்தைக்கடந்து பிரபஞ்சத்தைப் பிரமாணமாக வெண்ணி அந்தக்கட்டின்படியே நிர்ணயிக்கின்ற அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சம். இது தீவிரமென்றும் மந்தமென்றும் இருவகையாக விருக்கும் இதனிற் காரியபரியந்த நடக்கிற காமக்குரோதாதிப் பிரபஞ்சந் தீவிரமென்று சொல்லப்படும். பிரவிருத்தியற்றுப் பிரபஞ்சத்தைக்குறித்துச் சங்கற்பிக்கிற மனோராச்சியப் பிரபஞ்சமெல்லாம் மந்தமென்று சொல்லப்படும். இந்த விருவகையும் ஞானம் வேண்டுமென்கிறவன் சிரவணத்திற்கு வருமுன்பே சாதனமப்பியாசிக்கிற காலத்திலேதானே தவிரவேண்டும். இல்லையோ கேள்வியில் ஒருமியாது சித்தம். ஆனாற் கேள்விமுடியுமட்டுந்தவிர்ந்து திடமானபிற்பாடுதான் அசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சம் வரலாமோவென்னில், வரலாகாது. வந்தால் சீவன்முத்திகூடாது. ஆதியிலே தவிர்ந்தது ஞானம் வேண்டுமென்றும், அறிந்தபின் றவிருகிறது சீவன்முத்திக்காகவும், ஆகையால், ஞானம்வந்தபின் அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சத்தைத் தவிராதிருந்தால் காமாதிப் பிரவிருத்தியிலே முயன்று சுகதுக்காதிகளிலே பந்தப்படுகிறவனுக்கு நிரந்தரம், நித்தியமுத்தனாய் நிரதிசயானந்தமா யிருக்கிறவன் நானென்றுநில்லாமல் மறைபடுகையினாலே சீவன்முத்திகூடாது. சீவன் முத்தி வேண்டாம் பிரமசொரூபமான அவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியே நாமென்று பிறித்தறிந்ததே முத்தியென்கிற சாஸ்திரமே போதுமென்னில், இப்படிவந்ததுகொண்டு சந்தோஷிக்கிறவனானல்குருசந்நிதானத்திலே வேதாந்தசாஸ்திர சிரவணமாத்திரம் பண்ணினதுகொண்டு

சுவர்க்கமுண்டென்கிற சாஸ்திரமே உனக்குப்போதுமென்
றுத்தரம்.

(அ) அசுராதி பீடைகளும் புண்ணியக்ஷயம்வந்தெரிந்து
விழுகிறபேரையுங்கண்டு சுவர்க்கத்தி லிச்சை யில்லையென்கி
றசங்கைக்கு,

எழுபத்தொரு சதுர்யுகம் ஆநந்தபோகம்புசிக்கிற சுவ
ர்க்கத்தி லொவ்வொரு காலத்திலே வருகிற அசுர பீடை
கண் டதிலே வெறுப்புவந்து சுவர்க்கம் வேண்டாமென்கிற
உனக்கு அநந்தகோடி செனனமரணாதி சம்சாரத்திற்கு மூ
லமான அந்தக்கரணப்பிரபஞ்சமுந் தவிர்ந்து சீவன் முத்தி
யப்பியாசிக்கவேண்டும். இற்றைவரைக்குங் கேட்ட வேதா
ந்த சாஸ்திரங்களுக்கெல்லாந் தாற்பரியம், சாக்ஷியே நா
னென்று பற்றினபுத்தி வாங்காம லிருக்கவேண்டுமென்றும்
சரீராதிகளிலே நானென்கிற புத்தி வாராமல் மறிக்கவேண்
டுமென்றும் அதைத்தொட் டபிமானத்திற் கிடமான அகில
ப்பிரஞ்சமும் மெய்யென்றுபாராமற் பொய்யென்று திடம்
பண்ணவேண்டுமென்றுங்குவிந்தபடியினால்,இப்படிக்கேட்ட
வர்த்தத்தைவிட்டுப்போட்டு இதற்கு விபரீதமான அசுத்தபு
த்தியைப் பண்ணிக்கொண்டு அசாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சந்தவிர
மாட்டேனென்றால் அப்பியாசித்த சாஸ்திரம் வாக்கிலேமா
த்திரங் கிளிப்பிள்ளைக்குச் சரியாய் அசுத்தப்பிரவிர்த்தியினா
லே தத்துவக்ஞானியும் நாயுஞ் சரியென்றுவரும். இம்மாத்
திரமுமல்ல முன்னாளிற்றைவரையுஞ் சம்சாரத்திலே பந்தப்
படுத்தினது. தன்னந்தக்கரணதோஷமென்றே யுள்ளுவது
இப்போது தத்துவக்ஞான மப்பியாசித்துஞ் சீவன் முத்தி
வேண்டாம். அந்தக்கரணப் பிரபஞ்சமே கைவிடப்படாதெ
ன்றால் இவன் கற்றஞானமென்ன இவன்செய்கிற அக்கிரம

மென்னவென் றெல்லாருடைய வந்தக்கரணதோஷத்தினா
லும் பந்தப்படுவன் ஆகையால், அந்தக்கரண கற்பனையை
நன்றாய்த்தவிர்ந்து சாக்ஷியே நானென்று நின்று அந்தக்கர
ணத்தைச் சாக்ஷியிடத்தி லூன்றிக்கொண்டு சரீராதி சகலச
ம்சாரத்தையுமறந்து சகலலோகத்திலும் பட்டணத்துப்பிள்
ளையைப்போலப் பூசையடைந்து ஆநந்தாவரணத்தைத் தள்
ளிச் சீவன் முத்தியான பரப்பிரம மாகலாமென் றுத்தரம்.

(க) இப்படிச் சீவசிருஷ்டி பந்தப்படுத்துமானாற் றீவி
ரப்பிரபஞ்சத்தைக் கைவிடுகிறோம் காரியத்திற்குவாராத
மந்தமிருந்ததுகொண் டானியேதென்கிற சங்கைக்கு,

மனோராச்சியம் சகலபிரபஞ்சவிருத்திக்குந் திடப்பட்ட
வநுசந்தானமான பீசமானபடியினாற் செனனமரணத்திற்கு
மூலமென்றறிந்து மனோராச்சியத்தை முந்தித் தவிரவேண்
டும் இப்படி இரும்பைக்கொண் டிரும்பை ராவுகிறாற்போ
லச் சாஸ்திரீயப் பிரபஞ்சத்தைக்கொண் டசாஸ்திரீயப் பிரப
ஞ்ச மிரண்டையுந் தள்ளிப் பின்பு, பிணஞ்சுடுதடிபோலச்
சாஸ்திரியப் பிரபஞ்சத்தையுந் தவிர்ந்து தானே தானாய்த்
திடப்பட்டதே சீவன் முத்தியென் றுத்தரம்.

இப்படிச் சாஸ்திரீய மசாஸ்திரீய மிரண்டையுந் தவிர்
ந்து தானேதானாய் அலைச்சலற நின்றவிடஞ் சீவன்முத்தி
ஆதலா லிந்தப் பிரகரணத்தில் சீவசிருட்டியை ஈசுரசிருட்
டியினின்றும் விவேசனம்பண்ணிக்காட்டப்பட்டதென்றறிக.

ஒன்பதாவது துவிதவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௪௮௪.

பத்தாவது - மஹாவாக்கியவிவேகம்.

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், லோகோபகாரமாய் மஹாவாக்கிய விவேகஞ்சொல்லும்படி.

(க) மஹாவாக்கியமென்பதெத்தனையென்கிறசங்கைக்கு;

நாலுவேதங்களினும், முடிந்தபொருளையே சொல்லுகிற நாலு மஹாவாக்கியமென்று சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(உ) அதற்கர்த்த மெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானவடிவாயிருக்கிறதே பிரமமென் றிருக்குவேதஞ் சொல்லாநின்றது. நானே யந்தப்பிரமமென்று யசுர்வேதஞ் சொல்லாநின்றது. நீயதுவாகின்றாயென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது. இந்தவாத்மாவே பிரமமென் றதர்வண வேதஞ் சொல்லாநின்றதென் றுத்தரம்.

(ங) இருக்குவேதத்திற்சொன்ன வர்த்தமெங்கேயிருக்கிறதென்கிற சங்கைக்கு,

யாதோரறிவினாற்சத்தமுதலானவிஷயங்களையுமறியப்படுகிற தந்தப்போதமே பிரமமென் றுத்தரம்.

(ச) இப்படிக்கொத்த பிரமமெத்தனை யுண்டென்கிற சங்கைக்கு,

மும்மூர்த்திகண்முதலான தேவதைகளிடத்திலும் மநுடர் மிருகமுதலான விடங்களிலுஞ், சைதன்னிய மொன்றேயொழிய விரண்டில்லையென் றுத்தரம்.

(ரு) இப்படி முந்திய வாக்கியத்தினல் ஞானநிர்ணயமானல் மற்ற மூன்றுவாக்கியத்திற்கு மர்த்தமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பரிபூரணமாயிருக்கிற பரமாத்மாவே, இந்தத்தேகத்திலே புத்திக்குச் சாக்ஷியாயிருக்கிற சைதன்னியம். இப்படித்தானாக விருக்கிற பிரமமே அஹமென்று யசுர்வேதஞ் சொல்லாநின்றது. சீவனுடையதேகேந்திரியாதிகட் கப்பாற்பட்டிருக்கிறவஸ்து, இந்தப்பிரமமானபடியினாலே, நீயே, சகத்காரணப் பிரமமென்று சாமவேதஞ் சொல்லாநின்றது இப்படிச் சுயம்பிரகாசமாக விருக்கிற வாத்மாத்தானே பிரம மல்லாமல் வேறொன் றுமல்லவென் றதர்வணவேதஞ் சொல்லாநின்றதென் றுத்தரம்.

பத்தாவது - மஹாவாக்கியவிவேகம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - சஅக

பதினோராவது - யோகாநந்தம்.

ஸ்ரீவித்தியாரண்ணியஸ்வாமிகள், தீபிகாபஞ்சகம், விவேகாபஞ்சகம்ஆகப் பத்துஞ்சொல்லி இந்தப்பத்திலுஞ்சொன்னபடி பிரமத்தைப்பகுத்தறிந்தவன்சகலதுக்கமும்போய்த் தடையற்றவானந்தத்தை யடைவனென்கிறதை ஆநந்தபஞ்சகத்தினாலே வெளிபண்ணும்படி.

(க) பிரமக்ஞானத்தி லிந்த விருவகைப் பிரயோசனமுமுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேது? அந்தக்ஞானனந்தமெத்தனைவிதம்? கெதமித்தையடைந்தவரார்? எப்படியடைந்தார்கள்? அந்தவடைகிறபிரமமெதனலாநந்தமாயிருக்கும்? என்கிற வைந்து சங்கைக்கு,

---

(க) பிரமவித்துப் பரத்தையடைவன். ஆத்மக்ஞானி சகல சோகமுங்கடப்பன். பிரமரசம் புசித்தவனுக்கேயாநந்தம். மற்றவனுக்கில்லை. சகலத்தையுந் தானய்க்கண்டவனுக்கே பயம்போம். தொய்தமாய்க் கண்டவனுக்கே பயம். பிரமாநந்தத்தை யறிந்தால், ஒருக்காலு மொன்று நிமித்தமாயும்

பயமில்லை. ஞானியைக் கர்மாக்கினி கிட்டாது. பிரமத்தை யறிந்தவுடனே சகலபாசமு நசிக்கும். பரத்தையறிந்தால், இருதயக்கிரந்தியும் சகல சந்தேகங்களும் வெந்துபோம். ஞானிக்கொருக்காலும், ஜெனன மரணாதிகளில்லை. பிரமத்தை யறிந்தவன் பிரமமே யாவனென்றிப்படி முழங்குகிற வேதபுராணங்களெல்லாம் பிரமாணம்.

(௨) பிரமாநந்தம் வித்தியாநந்தம் விஷயாநந்தமென்று ஞானாநந்த மூன்றுவிதமாயிருக்கும்.

(௩) முன் வருணனிடத்தில் பிருகுகேட்டுப் பெற்றார். சனற்குமாரரிடத்திலும் நாரதர்பெற்றார்.

(௪) சகலமும்.ஆனந்தத்திலே பிறந்து ஆனந்தத்திலே யிருந்து ஆனந்தமாத்திரமாய் மிஞ்சுகையினாலே, நாமே, அத்துவிதானந்த மென்கிறவழியாக வடைந்தார்கள்.

(௫) திரிபுடியில்லாதபடியினால்,பிரமமேயானந்தமென்பதென் றுத்தரம்.

---

(௨) திரிபுடியாவதெது, திரிபுடியிலேயெப்படிச்சுகமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விஞ்ஞான மயனென்கிற ஞாதுருவும், மனோமயனென்கிறஞானமும், விஷயங்களென்கிற ஞேயமும், திரிபுடியென்பது. விஷங்கலந்த தேன்போல இந்தத்திரிபுடியிலே வருகிற விஷயசுகம், ஆயிரந்துக்கத்தோடே கூடினதுகொண்டு சுகமல்லவென் றுத்தரம்.

(௩) அத்துவிதத்திலே யெப்படித் திரிபுடை யில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

பூதோற்பத்திக்கு முன்னகண்டாநந்தமானது சமாதி சுழுத்தி மூர்ச்சைபோலத்திரிபுடியற்றிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௪) இப்படியானாற் றுய்தத்திலே யாநந்தமில்லாததுபோல அத்துவிதத்திலும், ஆநந்தமில்லை உண்டானாலநுபவிக்கவேண்டும் அதற்கங்கே திரிபுடியு மில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

திரிபுடியற்றவிடத்திலே அத்தொய்தமென்றும், அதிலானந்தமென்றும், இரண்டில்லை அத்தொய்தந்தானே ஆநந்தசொரூபமென் றுத்தரம்.

(௫) அப்படிக்கொத்த வாநந்த முண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

தானாகத்தோற்றின வஸ்துவிற்குப் பிரமாணந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௬) அத்தொய்தாநந்தந் தானாய்த் தோற்றுமென்கிறது சொல்லுமாத்திரமே யொழியக் காணப்படாதோ வென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்திபோலே அறிகவென் றுத்தரம்.

(௭) சுழுத்தியிலே யத்துவிதாநந்தந் தானாக விளங்குகிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே யிந்திரியமும் * திருஷ்டாந்தமும் இல்லாம லிருக்கையிலும் நான் சுகமாயிருந்தேனென்கிற வுன்னுடைய வநுபவமே பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௮) சுழுத்தியாநந்தமல்ல, விக்ஷேப துக்கமில்லாதது கொண்டு சுகமென் றாரோபிக்கிறீரென்கிற சங்கைக்கு,

சுழுத்தியிலே சுகமேயில்லாவிட்டால், பாய்தலையணை முதலான சாதனமேன் தேடுகிறார்களென் றுத்தரம்.

(௯) துக்கம்போகத்தக்கனவாகப் பாய் தலையணைதேடுகிறதே யல்லாமற் சுழுத்தியிலே சுகமில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

---

* திருஷ்டாந்தம்-என்றது-அன்னியன் சுழுத்தி.

அப்படியானால் வியாதிக்காரருக்கும் பாய் தலையணையைக் கண்டவுடனே துக்கம்போகவேண்டும் அப்படியுங் காணோமே ஆகையினாலே நித்திரைக்குச்சாதனமேயல்லாமலாநந்தத்திற்குச் சாதனமல்லவென் றுத்தரம்.

(கo) ஆனால் சுழுத்தி யானந்தத்திற்குச் சாதனமேதென்கிற சங்கைக்கு,

ஜாக்கிரத்து முதலான விக்ஷேபத்திலே நொந்தமனது சுழுத்தியிலே ஆத்மாவை நாடின வுடனே அதிலே ஆநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கும் அந்த வாநந்தத்தை யநுபவிக்கையினாலே ஒருதுக்கமுந் தோன்றாது. ஆகையினாலே, சுழுத்தி யாநந்தமாகவேண்டும். இல்லாதிருந்தாற்சகலருக்கு நாட்டமாகாது வேதத்திலே ஐந்து திருஷ்டாந்தமுஞ் சொல்லாதென் றுத்தரம்.

(கக) சுழுத்தி யாநந்தமென்கிறதற்குச் சுருதியிற்சொன்ன திருஷ்டாந்தமைந்து மேதென்கிற சங்கைக்கு,

வல்லூறு, பருந்து, குழந்தை, மஹாராஜா மஹாப்பிராமணனென் றுத்தரம்.

(கஉ) இந்த வைந்து மெந்தவிதத்திலே திருஷ்டாந்தமென்கிற சங்கைக்கு,

கயிற்றிலே கட்டுப்பட்ட வல்லூறு, எந்தத்திக்கிலோடினாலுந் தன்னிலையிலேவந் திளைப்பாறுமதுபோல, சீவவுபாதியான மனதும் புண்ணிய பாவங்களைப் புசிக்க சாக்கிரத்திலுஞ் சொப்பனத்திலுஞ் சுழன்று சுழுத்தியிலே வந்து சுகமடையவேண்டும் பருந்தானது கூட்டிலே விழுகிறபோததிவேகமாய் விழுகிறாற்போலச் சீவனும், ஒன்றினாலு மறிபடாமற் சுழுத்திச்சுகத்தை நாடுகையினாலே சுழுத்தி, ஆநந்தமாகவேண்டும். முலையுண்டு மஞ்சத்திற்கிடக்கிற குழந்தை

ராகத்துவேஷ மில்லாதபடியினால் ஆநந்தமாயிருப்பதுபோல ராகத்துவேஷ மில்லாத சுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டும். சகல பூமியுந் தன் வசம்பண்ணிக்கொண்ட விராஜா, பின்பு திருப்தனாயிருக்கிறாற்போல திருப்தியாயிருக்கிற சுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டும். ஜீவன்முத்தனாயிருக்கிற மஹாப்பிராமணன், இனி கற்கவேண்டியதில்லையென்று கவலை கெட்டிருக்கிறாற் போலக் கவலையில்லாத சுழுத்தியும் ஆநந்தமாகவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(கரு) இப்படிச் சீவன்முத்தியடைந்து பெந்தம்போனவனுக்குச் சுகமேயல்லாமல் மற்றப்பேருக்குச் சுகமில்லையோவென்கிற சங்கைக்கு,

நன்றாக விடுபட்டவனுக்கும் நன்றாகப் பெந்தப்பட்டவனுக்குஞ் சுகமுண்டு, நடுநாடனுக்குச் சுகமில்லையென் றுத்தரம்.

(கச) சுழுத்தியிலே யிதர வியாபாரமேன் றெரியவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

ஸ்திரீயாலே தழுவப்பட்டவனுக்கு வீட்டுக்குட்காரியமும் வெளியிற்காரியமுந் தெரியாததுபோலச் சுழுத்தியாநந்தத்திலழுந்தினவனுக்கு நாடியிற்குட் சொப்பனமும் வெளியிற் சாக்கிரத்தும் இருவகையுந் தெரியாது. எழுந்திருந்தபின் சுகமாய்த் தூங்கினேன் ஒன்று மறியேனென்கிறதனாலே அந்த வஞ்ஞானமும் ஆநந்தமயமுங்காணப்படுகிறது. மனோமயனும் விக்ஞானமயனும் அஞ்ஞானத்திலே யழுந்தினவேளை ஆநந்தமயனென்று சொல்லப்படும் இப்படி அஞ்ஞானவிருத்தி சூக்ஷமமென்றும் மனோவிருத்தி ஸ்தூலமென்றும் வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௧௫) இப்படிப் பிரமானந்தத்தி லேகமாயழுந்தியிருந்த ஜீவன் விக்ஷேபத்தி லேன் விழிக்கிறானென்கிற சங்கைக்கு,

சென்மாந்தர கர்மத்தினாலே விழிக்கிறான் விழித்தும் அவிடத்துப் பக்ஷபாதம்விடாமற் சற்றுப்போது நிர்விஷயமாயிருக்கிறான் பின்பு கர்மங்க ளதை மறக்கடித்திழுத்துப் போகிறது ஆகையினால், நித்திரைக்கு முன்னும் பின்னும் பக்ஷபாத மிருக்கிறபடியினாலே ஆநந்தமே பிரமமாக வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௧௬) சும்மாவிருக்கிறதும் பிரமாநந்தமானால் சோம்பலும் பிரமாநந்தமாகவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வேதமறிந்தவனுக்குத் தானங் கொடுக்கிறார்களென்கிறதைக் கேட்டு வேதம் நாலென்றறிவேன் எனக்குத்தானந்தா வென்கிறவன்போல நீயும் பரியாசஞ் சொல்லுகிறாய் குருவையுஞ் சாஸ்திரத்தையுமன்றி யாராலே பிரம மறியப்படுமென் றுத்தரம்.

(௧௭) வேதாந்தமெல்லாம் படித்தாற் போதுமோவென்கிற சங்கைக்கு,

அர்த்தமறிந்தா லொழியப்போதாதென் றுத்தரம்.

(௧௮) வித்பத்தியினாலே அர்த்தம் பார்த்துக்கொண்டாற் போதாதோவென்கிற சங்கைக்கு,

சாக்ஷாத்காரம் வந்தாலொழியப் போதாதென் றுத்தரம்.

(௧௯) இனி, எப்போது சாக்ஷாத்காரம் வருமென்கிற சங்கைக்கு,

கிருதார்த்தனாகுமளவுங் குருவையுபாசித்தால் வருமென் றுத்தரம்.

(௨௦) குருவையுபாசித்தா லெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு,

அவர் விஷயநிமித்தமன்றியிலே வருகிற வாசனானந்
தத்தையும், விஷயம் லபித்து விஷயவாசை யொழிந்தபின்,
அந்தர்முக மனோவிருத்தியிலே பிரதிபலிக்கிறவாநந்தங்களை
யும், உன்னுடைய சுபாவாநந்த வாசனையல்லாமல் வேறல்
லவென்று காணச்சொல்லி யுபதேசிப்பானென் றுத்தரம்.

(௨௧) சுபாவாநந்தமானது பிரதிவிம்பாநந்தத்தையும்,
வாசனாநந்தத்தையும், எப்படிச் செனிப்பிக்கிறதென்கிற சங்
கைக்கு,
சுருதியுத்தி யநுபவத்தினாலே சுழுத்திகாலத்திலே தா
ன் பிரமாநந்தமென்கிறது சுபாவசித்தமாயிருந்தாலு மவிட
த்திலே பிரதிவிம்பாநந்தமாகிய வாநந்தம் இருதயத்தைவிட்
டுக் கண்டத்திலேவந்து சொப்பனத்திலே விக்ஞானமயரா
வர். நேத்திரத்திலேவந்து சாக்கிரத்திலே காய்ச்சின விரும்
பினுண்டைபோலத் தேகமெல்லாங் கலந்துநின்று உதாசீ
னன், சுகி, துக்கி, என்று மூவகையாகவிருப்பன். இதிற்சுகி,
துக்கி, இரண்டும், கர்மகாரியம். உதாசீனம், தன்சுபாவமா
யிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௨௨) சுகதுக்க மெத்தனைவிதம் இரண்டுமல்லாமற்
சும்மாவிருக்கிற வேளையிலே யெது தோற்றுமென்கிற சங்
கைக்கு,
வாகியபோகமென்றும், மனோராச்சியமென்றும், சுக
துக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும் இவைகளின், இடை தண்டி
களி லெனக்கொரு சிந்தனையுமில்லை சுகமாயிருக்கிறேனெ
ன்றெல்லாருஞ் சொல்லுகையினால், ஆத்மாச் சுபாவாநந்த
மென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(௨௩) தன்னுடைய சுபாவாநந்த மிதுதானோவெ
ன்கிற சங்கைக்கு,

நீரிருக்கிறகுடத்தைத் தொட்டவுடனே காணப்படுகிற குளிர்மை தண்ணீராகாவிட்டாலும், அதுகொண்டு குடத்திலே தண்ணீருண்டென் றறிகிறாற்போல, உதாசீனவேளையிலே காணப்படுகிற சுகமும், உள்ளே, அகங்காரத்தினாலே மறைபட்டிருக்கிற சுபாவாநந்தத்தின் வாசனையென்றேயுத்தரம்.

(௨௪) இப்படியானாற் சுபாவாநந்த மெப்போதோற்று மென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமாப்பியாசத்தினாலே, அகங்காரத்தை மறக்கமறக்கப் பிரமாநந்தசுபாவம் வெட்டவெளியாம். அகங்காரத்தை நன்றாய்மறந்தாற் சித்தமிருக்கிறபடியினாலே நித்திரையுமல்ல. தேகமும்விழாது. இப்படித்தோய்தமுந் தோற்றாமல்நித்திரையுமல்லாமலிருக்கிறபிரமாநந்த நிலைவெளியாமென்றேயுத்தரம்.

(௨௫) இப்படிக்கொத்த நிலைவரத்தக்கதாகப் பிரமாப்பியாசம் பண்ணுகிற வடைவெப்படி, அதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

பிரபஞ்சவிஷயத்திலே விழாமற் புத்தியைத்திடம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்திலே நின்று மெள்ளமெள்ள வொழியவேண்டும். யாதொருவழியாலே புத்திபேதித்தது அந்தவழியெல்லாமறக்கவேண்டும். சஞ்சலமானமனதையாத்மாவினிடத்திலே யசையாம னிறுத்தவேண்டும். இப்படி நிறுத்தினால், இந்த யோகத்தினா லியாதொன்றில் மனதுநிற்கும், யாதொரு சுகத்திற் காதியு மந்தமுமில்லை. யாதொரு நிலைபெற்றால், இனியில்லையென்னப்பட்ட கர்மபெந்தங்களினாலசைக்கப்படாது, அந்தப் பிரமாநந்த மிவனை யடையுமென்கிறதே யடைவு. இப்படிச்சொன்ன கீதாவசனமே பிரமாணமென்றுத்தரம்.

(௨௬) இந்த வப்பியாச மெத்தத் துக்கமென்கிற சங்கைக்கு,

தெர்ப்பை நுனியாலே சிட்டுக்குருவி சமுத்திரத்தை யிறைத்தாற்போல மநோநிக்கிரகம் பண்ணுகிறதும், கிலேசப்படாமற் சிறுகச்சிறுகப் பண்ணவேண்டும். பிரபஞ்சவிருத்தி மறக்கிறபோதெண்ணெயற்ற விளக்குப்போல வந்தக்கரணமுஞ் சின்மாத்திரமாக யழியுமென்றுத்தரம்.

(௨௭) சித்தம், ஆத்மாவில், லயித்ததுகொண்டு காமபெந்த மெப்படி விடுபடுமென்கிற சங்கைக்கு,

கர்ம சம்சாரங்களுக்குச் சித்தமே காரணமானபடியினால், அந்தச்சித்தத்தைத்தானே சோதிக்கிறபோது சகல கர்மமும் விட்டுப்போமென் றுத்தரம்.

(௨௮) சித்தத்தைச் சோதிக்கிற வடைவேது, இதைச் சோதித்தால் மோக்ஷமென்றும், சோதியாதிருந்தாற் பந்தமென்பதற்கும், பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்தை விஷயத்திற்பற்றுப்போலப் பிரமத்திற் பற்றுவைக்கிறதே சோதிக்கிறது. அந்தக்கரணம் விஷயத்திற் பற்றினா லசுத்தம் பிரமத்திற் பற்றினாற் சுத்தம் ஆகையினாலே, மனதே பந்தத்திற்குங்காரணம் முத்திக்குங் காரணமென்கிற வேதம் பிரமாணமென்றே யுத்தரம்.

(௨௯) சமாதியிலே யாநந்த மெப்படியிருக்கும், சமாதியில்லாத வேளையி லெப்படியிருப்பன், இப்படி யோகத்திலே மனதுமுண்டவனுக் கடையாளமேது, இந்திரியங்கள் பலம்பண்ணிப் பிரபஞ்சத்தி லிழுத்தாற் செய்காரியமேது, இவனுக்கு விஷயானந்த மெப்படித் தோற்றுமென்ற, இந்த வைந்துசங்கைக்கு,

சமாதியில் நிர்மலாந்தக்கரணத்திற்கொரு சூசனைதெரியுமேயல்லாமால் வாக்காலே சொல்லப்போகாது. சமாதியிலே நிச்சயித்தபடிக்கு மற்றவேளையிலும், நம்பிக்கையாயிருப்பன். பரபுருஷனையடைகிற நாறிபோல, அநுசந்தானத்திலே கரிசனமல்லாமற் பிரபஞ்சத்தினிடத்திலே சரிசனமற்றிருப்பன். சுமையெடுக்கிறவன் சற்றுசற்றுவைத் திளைப்பாறுகிறாற்போலச் சிறுகச்சிறுக மறித்திந்திரியங்களைச் சமாதியிளைப்பாற்றுவன். அநுசந்தானத்திற்கு விரோதியாய்வந்த விஷயானந்தமும், நெருப்பிலேவிழப்போகிறவனுக்கு அதற்குத் தாமதகாரணமாகச் செய்யும் அலங்காராதிகளிற்போலத் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(௧௦) பிரமாநுசந்தானமும், பிரபஞ்சவியாபாரமும், ஒருமனதிற்குச் செய்யக்கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

ஞானியினுடைய மனது காக்கைக்கண்போல இரண்டிலும் போக்குவரத்தாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௧) சமாதியிலேவருகிற பிரமாநந்தத்தையும், அதற்கு * அவிரோதியாய்வருகிற விஷயாநந்தத்தையும், அநுபவிக்கிற ஞானி யெப்படி யிருப்பனென்கிற சங்கைக்கு,

இரண்டுபாஷையு மறிந்தவன்போல விருவகையாநந்தத்தையுங் கண்டுபுசித்துக் களித்திருப்பனென் றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமாநந்த கிரந்தத்திலே யோகிக்குப்பிரத்தியக்ஷமாயிருக்கிற யோகாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது.

பதினோராவது யோகாநந்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை-௫௨௦.

---

* அவிரோதி என்றது பகிர்முகமாதற் கேதுவல்லாத விடயசுகத்தை.

பன்ளிரண்டாவது ஆத்மாநந்தம்.

யாதொருத்தனுடைய மூச்சுக்காற்றுத்தானே வேதமாய் விளங்காநின்றது, யாதொருத்தர் வேதத்தினாலேசகல சகத்தையு முண்டாக்கினார், அந்த ஈசுரனாகிய ஸ்ரீவித்தியாரண்ணிய சுவாமியை நமஸ்காரம்பண்ணி, ஆத்மாநந்தத்திற்கர்த்தஞ்சொல்லும்படி.

(௧) யோகியானவன் யோகத்தினாலே தன்னுடைய சுபாவாநந்தத்தை யறியட்டும், இனி மூடனாயிருக்கிறவனுக்குக் கதி யேதென்கிற சங்கைக்கு,

தர்மா தர்மவசத்தினாலே லக்ஷஞ்சன்ம மெடுக்கட்டுமென் றுத்தரம்.

(௨) இப்படித் தள்ளிவிடலாமோ, எல்லாரிடத்திலும் தயவுபண்ணத் தேவையில்லையோ வென்கிற சங்கைக்கு,

நாமையோவென்று பிரயோசனமேது, அந்தமூடன் பகிர்முகனோ அந்தர் முகனோவென்று கண்டுகொண்டு அவனவனுக்கேற்ற வுபதேசம்பண்ணுகிறோமென் றுத்தரம்.

(௩) இந்த இருவகையிலே, எவனுக் கெத்தை யுபதேசம்பண்ணுகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

பகிர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்குக் கர்யவுபாசனைகளை யுபதேசிக்க, அந்தர்முகனாயிருக்கிற மூடனுக்கு ஆத்மாநந்த மார்க்கத்திலே ஞானத்தை யுபதேசிக்கவென் றுத்தரம்.

(௪) கெதம், இப்படி மூடருக்காத்மாநந்த முபதேசித்தபேருண்டோ, ஆத்மாநந்த வுபதேசமாகிற தேதென்கிற சங்கைக்கு,

யாக்கியவல்கியர், தம்முடைய பெண்சாதி மைத்திரிக் குபதேசித்தார். ஆநந்தமாயிருக்கப்பட்ட வஸ்து ஆத்மாவென்று காட்டுகிற துபதேசமென் றுத்தரம்.

(ரு) இப்படியானால், விஷயங்களெல்லா மாத்மாவல்ல
வோவென்கிற சங்கைக்கு,

பெண்சாதி, புருஷன், பிள்ளை, தனம், பசு, பிராமணச்
சாதி, லோகங்கள், தேவதைகள், வேதங்கள், பூதங்கள்,
சகலமும், ஆத்மாவைக்குறித்துப் பிரியமல்லாமல், இவைக
ளாநந்தமல்லவென்று வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(சு) ஆநந்தமா யிருக்கிற விவைகளை யாநந்தமல்ல
வென்ப தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு.

பெண்சாதிக்குப் புருஷனிடத்லே விருப்பம்பிறந்தவே
ளையிலே வியாதிபசியினாலே யவனிவனை யிச்சியாததுகொ
ண்டு பர்த்தாவைக்குறித்துவந்த வாநந்தம் இவளுடைய
சுபாவமேயல்லாமல் அவனை யாநந்த மென்னக்கூடாது.
புருஷனுக்குப் பெண்சாதி யாநந்தமாய்த் தோற்றுகிறபோ
து வியாதியினாலே யவளிவனை நத்தாதபடியினா லிந்தவாநந்
த மிவனுடைய சுபாவமேயல்லாமல் அவள்பிரியவஸ்துவெ
ன்பதல்ல. முள்ளுப்போல மீசைதைத்தழுகினுங் குழந்தை
யை முத்தமிட்டுக்கொள்ளுகிற வாநந்தம் பிதாவுக்குத் தன
னுடைய வாநந்தமேயல்லாமற் குழந்தையாநந்தமல்ல. சந்
தோஷப்பட வறியாத, ரத்னகனகாதிகளைச்சாவதானமாய்
ரட்சித்துக்கொண்டு மகிழுகிறது, இவனுடைய வாநந்தமே
யல்லாமல், ஐசுவரியமாநந்தமல்ல. காளைக ளிச்சியாவிட்
டாலும் அதிலே பொதியெடுப்பிக்கிற சந்தோஷஞ் செட்
டிக்கேயல்லாமற் காளையின்பொருட்டல்ல. நான் பிராமண
னென்று சபையிலே பூசையடைகிற சந்தோஷந் தனக்கே
யல்லாமல், அசேதனமான ஜாதிக்கல்ல. சுவர்க்கலோகம்,
பிரமலோகம், நமக்குவேண்டுமென்கிற வாஞ்சை தன்னு
டைய சந்தோஷமேயல்லாமல், அந்தலோகத்திற் குபகா

ரமாக வல்ல. சிவன் முதலான தேவதைகளைப் பாவம்
போகவேண்டுமென்று பூசிக்கிறது தான் பிழைக்கும்பொ
ருட்டே யல்லாமற் றேவதைகளுக்காகவல்ல. வேதங்களை
யோதுகிறது தனக்காகவேயல்லாமல் வேதங்களுக்காகவ
ல்ல. இடம், தாகம், பாகம், உலர்த்தல், அவகாசங்களுக்கா
கப் பஞ்சபூதங்களை நத்துகிற சந்தோஷந் தனக்காகவேயல்
லாமற் பூதங்களுக்காகவல்ல. இப்படி, ஆண்டவனடியானெ
ன்கிறது முதலானவைகளுந் தனக்காகவே யல்லாமற் பர
ருக்காகவல்ல. ஆகையினாற் சகலவிஷயத்தையுங் குறித்துத்
தானே பிரியவஸ்துவல்லாமல் விஷயங்கள் பிரியவஸ்துவல்
லவாகையால், ஆத்மாவே யாநந்தமென்கிறதற்குச் சந்தேக
மில்லையென் றுத்தரம்.

(எ) இப்படிவருகிற சந்தோஷ மெத்தனை விதமாய்ச்
சொல்லப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

பொன்முதலான விஷயத்திலே, ஆசையென்றும், கர்ம
வுபாசனையிலே, சிரத்தையென்றும், கிடையாதவஸ்துவிலே,
இச்சையென்றும், குருதேவதைகளிடத்திலே, பத்தியென
றும், நாலுவிதமாய்ச் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(அ) இந்த விஷயங்களிலிருக்கிற பிரீதிபோல, ஆத்மா
வினிடத்திலு மொரு பிரீதியிருக்கிறது அதுகொண்டு விஷ
யம் பிரியமல்ல வென்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஒரு விஷயத்தைவிட் டொருவிஷயத்தை நாடுகுறுற்
போல, ஆத்மாவைக் கைவிடப்படாதபடியினாலே ஆத்மாவே
யாநந்தம் மற்றவெல்லா மானந்தமல்லவென் றுத்தரம்.

(கூ) வாஞ்சை துவேஷமிரண்டிற்கு மிடமற்றவரோயா
த்மாவானு லோட்டாங்கிளிஞ்சில்போல வுபேக்ஷைக்கிடமா
னொன்கிற சங்கைக்கு,

உபேக்ஷிக்கிறவனுடைய சொரூபமானபடியினாலுபேக்ஷைக்கு விஷயமல்ல வாத்மாவென் றுத்தரம்.

(க0) வியாதி கோபங்களாலே மூடப்பட்டவன், ஆத்மத்தியாகம்பண்ண நினைக்கிறபடியினாலே ஆத்மா, த்வேஷத்திற்கு விஷய மாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

தியாகம்பண்ண யோக்கியமான தேகத்தைத் தியாகம் பண்ணுகிறானேயல்லாமற் றியாகம்பண்ணுகிறவனாயிருக்கிற தன்னை தியாகம்பண்ணவில்லையென் றுத்தரம்.

(கக) இப்படி யிருவகைக்கும் விஷயமாகாத வாத்மாப் பிரியத்திற்குத்தான் விஷயமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவுக்குப் புத்திரன்தானே சகல பந்துக்களைக்காட்டிலும் பிரியவஸ்துவா யிருக்கிறாற்போல வாத்மாவைக்குறித்தே சகலவிஷயமும் பிரியமானபடியினால், அதிகப்பிரியமானவஸ்துவே யாத்மாவல்லாமல் விஷயமல்லவென்றே யுத்தரம்.

(கஉ) இப்படி, அதிகப்பிரியவஸ்துவே யாத்மாவானால் ஆத்மாத்தானே பிள்ளையானானென்கிற வேதத்திலும், இவன்பண்ணின புண்ணியத்தினாலே ஆத்மாத்தானே பிள்ளையானானென்றும், பிள்ளையில்லாதவனுக்குக் கதியில்லையென்றும், வேதஞ்சொல்லுகையினாலே, புத்திரன்றானே யாத்மாவாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

கௌணாத்மா வென்றும், மித்தை யாத்மாவென்றும், முக்கியாத்மாவென் று மிப்படிமூன்றாத்மா வுண்டு, ஓரோர் வகையி லோரோ ராத்மாப்பிரதானமாயிருக்கும் புத்திரனை யாத்மாவென்கிறதிந்த மூவகையி லொருவகையிலேயல்லாமல் முக்கியமல்லவென்றேயுத்தரம்.

(கங) இந்தமூவகை யாத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதேது, இதிலெந்தவாத்மாமுக்கியம், இவைகளை வகையுடனே சொல்லுமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தப்புருஷனைச்சிங்கமென்கிறதுபோலப் பிள்ளையை யாத்மாவென்கிறது கௌணம். கட்டையைக் கள்ளனென்கிறதுபோலப்பஞ்சகோசத்தைத்தானென்கிறதுமித்தை. கட்டையைக் கட்டையென்கிறதுபோலச் சாக்ஷியைத்தானென்கிறது முக்கியம். தான்செத்தாலும் பிள்ளைகள் பிழைத்தாற் போதுமென்கிறதினாலுங் குடும்பத்தை ரக்ஷிக்கிறதினாலுங் கௌணாத்மாவா யிருக்கிறபுத்திரனேமுக்கியம். நான் பருத்தேன் சிறுத்தே னென்னுமிடத்திற் றேகமே முக்கியமாய்க் கண்டாற்போல சுவர்க்கலோகம் வேண்டுமென்று காயக்கிலேசமான தவசுபண்ணுமிடத்தில் மித்தை யாத்மாவான வகங்காரமே முக்கியம். நான் சுயம்பிரகாசன் நிர்விகாரி யென்னுமிடத்தில் முக்கியாத்மாவான சாக்ஷியே முக்கியம். ஆகையினாலே, பஞ்சகோசங்களைத் தள்ளினாலுந் தள்ளப் படாத வாத்மாவே யாநந்தசொரூபனென் றுத்தரம்.

(கச) இவனைப் பிரித்தறிகிறவடை வெப்படி, தள்ளப்பட்ட பஞ்சகோசாதிகளும், ஒவ்வொருக் காலாநந்தமாய்த் தோற்றுவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

அன்றுடக மூன்றவத்தைகளுடைய போக்குவரத்தைக் காண்கின்ற சுயம்பிரகாச சைதன்னியமே தானென்றறிய வேண்டும், மற்றபுத்ராதி பிராண பரியந்தங்களெல்லாம், ஆத்மாவைக் கிட்டினதற்குத் தக்கன வாநந்த தாரதம்மியங்காணுதென் றுத்தரம்.

(கரு) ஆத்மாவைக் கிட்டக்கிட்ட வாநந்த தாரதன்மியங் காணுகிற வகையெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

லோகத்திலே, ஐசொரியஞ் சுகசாதனமான படியினா
லே கைவிடப்படாத வானந்தமென்றுசொல்லப்படும். புத்தி
ராதிகளுக்குப் பீடைவந்தபோ தைசொரியத்தைக் கைவிட்
டாகிலும் பிள்ளையைரக்ஷிக்கையினால் ஐசொரியத்தைக்காட
டிலும்பிள்ளையேயானந்தமாகவேண்டும். தீப்பற்றினவீட்டிலு
ம் புத்திரனைக் கைவிட்டாகிலுந் தானோடிப்போகையினாலே
புத்திரனைகாட்டிலுஞ்சரீரமேயானந்தமாகவேண்டும். கொசு
கு தூளிக்காற்றடிக்கும்போது சரீரத்தையுபேக்ஷித்து, இந்தி
ரியங்களைப்பதனம்பண்ணுகையினாலே சரீரத்தைக்காட்டிலு
மிந்திரியமேயானந்தமாகவேண்டும். வெட்டக்கொண்டுபோ
கிறபோது, இந்திரியங்களையுபேக்ஷித்தாலும்பிராணாதிகளை
ரக்ஷிக்கையினா லிந்திரியங்களைக்காட்டிலும் பிராணாதிகளே
யானந்தமாகவேண்டும். பிராணன்போகிறபோ திந்தப்பிரா
ணாதிகளெல்லா மினிநமக்குத் தகாதென்றுநிச்சயித்துக்கை
விட்டுப் பிராணாதிக ளுண்டாகிறபோது கூடவு முண்டாகா
மல் பிராணாதிக ணசிக்கிறபோது கூடவுநசியாமல், அசங்க
சைதன்னியமாயிருக்கிற தான்றானே யொருக்காலுங் கைவி
டப்படாத பரமானந்த சொரூபனென் றுத்தரம்.

(கசு) தகப்பனுக்குப் பின்னந்த வாதீனத்திலேயிருந்து
புசிக்கமாட்டாத சாக்ஷியை யாத்மாவென்கிறது செவ்வை
யல்ல, பாடும், பழியும், ரணமும், தன்னதாக வொப்புக்கொ
ண்டு புசிக்கிற புத்திரனே யாத்மாவாகவேண்டும் இவனுக்
குமேற்பிரிய வஸ்துவுமில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

முன்சொன்ன விவேகமெல்லாம் விட்டுப்போட்டுத்திரு
ம்பவுமிப்படிச் சங்கித்தவன் சிஷ்யனோ பிரதிவாதியோவெ
ன்றறிந்து, இருவகைக்கேற்ற வுத்தரஞ் சொல்லவேண்டும்,
அதெப்படியென்றால், சிஷ்யனுக்குச் சொல்லுகிற வுத்தரம்

பிள்ளைவருகிறதற்குமுன்னும் பிள்ளையில்லையென்று துக்கம்.
கர்ப்பத்திலே வந்தாலும் விழுந்துபோமென்று துக்கம். நிர்
ணயப்பட்டாலும் பெற்றுப் பிழைத்தபோதல்லவோ வென்
று துக்கம். பிறந்தபின்பு கணங்கள் பறவைதோஷமுதலா
னவைகளாற்றுக்கம். குமாரனானால் மூர்க்கத்தனத்தினாலே
துக்கம். பூணநூலிட்டாற் படிக்கிறானில்லையென்கிறதுக்கம்.
வித்துவானானால் வேட்பிக்கவேண்டுமென்று துக்கம். எவ்
வனம்வந்தாற் பரதாரகமனம் பண்ணுகிறானென்று துக்கம்,
குடும்பியானாற் றரித்திரப்படுகிறானென்று துக்கம். அவன்
றனவானானால் நாம்காணாமற் செத்துப்போகிறானோவெ
ன்று துக்கம். இப்படிப் புத்திரன் முதலானவைகளிலே பகு
த்துப்பார்க்கிற் றுக்கந்தானே பிரதிபாதிக்கிறது சுபாவந்
தானே யென்றுத்தரம்.

பிரதிவாதிக்குச்சொல்வது, குதர்க்கசங்கையினா லிகபர
மிரண்டுமில்லாமற் கெட்டுப்போவாயென்கிற சாபந்தானெ
ன்றுத்தரம்.

(கஎ) இவர் கோபித்ததினாலே பிரதிவாதிக் கானியே
தென்கிற சங்கைக்கு,

பிரமவித்தாயிருக்கிறவன் பிரமசொரூபமானபடியினா
ற்சிஷ்யனுக்கும் பிரதிவாதிக்கும் அவன்பண்ணின வநுக்கிர
கமும் நிக்கிரகமு மந்தப்படியே பலிக்குமென்கிறதினாலும்
பிரமவித்துக்களை விஷமசங்கைபண்ணினவன், ஆயிரஞ்சது
ர்யுகம் ரவுரவ நரகத்திலே கிடப்பனென்கிற புராணவசன
த்தினாலும் பிரதிவாதிக் கனர்த்தம் வருமென் றுத்தரம்.

(கஅ) இப்பாற்சித்தாந்த மேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

இப்போது சொன்னபடி பகுத்தறிந்து சாக்ஷியாயிருக்
கிறதானே சகலத்திலும் பிரிய வஸ்துவென் றாத்மானந்தத்தி

லென்னேரமுங் களித்திருக்கிறவனுக்கே முத்தியென்று சித்தாந்தமென் றுத்தரம்.

(கக) இந்த வாத்மாவுக்குச் சைதன்னியம்போலச் சுகமுஞ் சுபாவமேயானு லந்தக்கரணவிருத்திகளிலே சித்துமாத்திரந் தோன்றி யாநந்தந்தோன்று திருப்பானேனென்கிற சங்கைக்கு,

உஷ்ணமும் பிரகாசமுஞ் சுபாவமா யிருக்கிற அக்கினியினுடைய உஷ்ணந்தண்ணீரிலும் பிரபைவீட்டிலும் பிரிந்து காண்கிறுற்போலவுந் தாமரைப்பூவிற்குச்சுபாவமாயிருக்கிற ரூபரசகந்தங்கள் ஒவ்வொரு விந்திரியத்தினு லொவ்வொரு குணந் தோற்றுகிறுற்போலவும் ஆத்மாவினுடைய சிதாநந்தங்களும் ஒவ்வொரு விருத்தியி லொவ்வொரு சுபாவந் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(உ0) எந்தவிருத்தியி லெந்தச்சுபாவந் தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

நிர்மலமாயிருக்கிற சாத்வீகவிருத்தியி லாத்மாவினுடைய சித்து மாநந்தமுந்தோற்றும். மலினமாயிருக்கிற ராசதவிருத்தியி லாநந்தவம்ஸந் தோற்றுதென் றுத்தரம்.

(உக) இப்படிக்கொத்த ஆத்மாநந்தத்தை முந்தினவத்தியாயத்திலே சொன்ன யோகமன்றியிலே இந்தவத்தியாயத்திலே சொன்ன விவேகத்தினுற்றுனே சாதிக்கப்படுமோ, இதற்குப் பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

யோகத்தினு லியாதொரு பிரம மடையப்படுகிறதோ ஞானத்தினுலும், அதுவே, யாத்மாநந்தமாக வெளிப்பட்டது இதற்குச் சாங்கியத்தினு லடையப்படுகிற பதமே யோகத்தினுலு மடையலாமென்கிற கீதாவசனம் பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(உஉ) சாங்கியம் யோகமென் றிரண்டுவழியாய்ப் பகுத்துச் சொல்வானேன், இரண்டுபேருக்கும் பலன் சரியாய் வருவானேனென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருத்தனுக்கு யோக மெளிதாயிருக்கும்,ஒருத்தனுக்கு ஞானநிச்சய மெளிதாய் வருமென்கிறதை மனதிலே கண்டுகொண்டு கிருஷ்ணனு மிரண்டுவழியுஞ்சொன்னுர். யோகி ஞானியென்கிற விருவருக்குஞ் சின்மாத்திரமென்கிற ஞானமும், ராகத்துவேஷமில்லாமையும், விஷயத்தை வர்ச்சிக்கிறதும், பிரதியோகியாயிருக்கிற தேகாதிகளிலத்தியாசந்தவிருகிறதும், சரியானபடியினுலே மோக்ஷமுஞ் சரியாகவருகிறதென் றுத்தரம்.

(உங) தொய்தமெல்லாந் தோற்றுகையினு லதெப்படிப் புத்தியிலே படாமலிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

புத்திக்கேற்கத் தொய்தமேயில்லையென்று போகத்தக்கனவாக,அத்துவிதாநந்தமென்கிற மே * லத்தியாயத்திலே வெளிபண்ணுகிறுேமென் றுத்தரம்.

(உச) எந்நேரமுமிந்த வாத்மாநந்தத்தை யநுசந்தானம்பண்ணிக்கொண்டு பிரபஞ்சத்தைப் பாராமலிருக்கிறவன் காரியத்தினுல் யோகியுமாவன். எளிதாகவும் மோக்ஷங் கிடைக்குமென்று மந்தனுக் கநுக்கிரகம் பண்ணினேம்.

பன்னிரண்டாவது ஆத்மாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ருசச.

---

* அத்தியாயமென்றது பிரகணரம்.

பதின்மூன்றுவது - அத்துவிதாநந்தம்.

(க) முந்திச் சொல்லப்பட்ட யோகாநந்தந்தானே; ஆத்மாநந்தமாகட்டும், தொய்தத்தோடே கூடியிருக்கிறவனுக்குப் பிரமத்துவமெப்படிச் சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

ஆகாசமுதலாகத்தன்னுடைய தேகபரியந்தமுள்ள சகத்தெல்லாம், தனக்குபாதானகாரணமாயிருக்கிற ஆநந்தத்திலேதோன்றி யாநந்தத்திலேயிருந்து ஆநந்தத்திலே, லயமாகிறபடியினாலே மண்ணைத்தவிரக் கடமில்லையென்கிறாற்போல, ஆநந்தத்தைத்தவிர வேறல்லவென்று வேதஞ்சொன்னபடியினால். அத்தொய்தம் பிரமமென்கிறது கூடுமென்றுத்தரம்.

(உ) குயவனாலுண்டாக்கப்பட்ட கடங் குயவனாலேயுடைந்ததென்கிறாற்போலச் சகத்திற்குப் பிரமம், நிமித்தகாரண மாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணைவிட்டுக் கடங்காணாததுபோலப் பிரமத்தைவிட்டுச் சகத்திராதபடியினாலே நிமித்தகாரண மென்னக்கூடாது. உபாதானகாரணமாக வேண்டுமென்றுத்தரம்.

(ங) காரணத்திலுநின்று சகத்துண்டானது, ஆரம்பமாகவோ, பரிணாமமாகவோ, விவர்த்த மாகவோ, என்கிற சங்கைக்கு,

பிதாவும் புத்திரனும் வேறுபட்டிருக்கக்கண்டாற்போல, காரணத்தைவிட்டுக் காரியம்வேறுபட்டுக் காணாதபடியினாலே நிரம்ஸவஸ்துவிலே ஆரம்பபக்ஷங்கூடாது. பால்தயிரானாற்போல,காரணந் தன்னுருக்கெட்டு வேறுருவாகாதபடியினாலே பரிணாமபக்ஷமுங் கூடாது. பழுதையை பாம்பாய்த் தோற்றுகிறாற்போல இங்கும், தன்னுருக்கெடாமல்வே

றுருப்போலே தோற்றுகையினாலே விவர்த்தபக்ஷமே சித்தாந்தமென்றுத்தரம்.

(ச) நிரம்ஸ வஸ்துவிலே விவர்த்தந்தானுங் கூடாதென்கிற சங்கைக்கு,

நிரம்ஸமாயிருக்கிற வாகாசத்திலே தலம் நீலாதிகளைக் கற்பிக்கிறாற்போல நிரம்ஸமாயிருக்கிற பிரமத்திலும் சகத்து விவர்த்த மென்பது கூடுமென்றுத்தரம்.

(ரு) அசங்கமாயிருக்கிற பிரமஞ் சகத்தை யெப்படிச் சிருட்டிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்கார னிடத்திலிருக்கிற மாயை, இந்திரஜாலத்தைக் கற்பிக்கிறாற்போலப் பிரமத்தினிடத்தில் ஒரு மாயாசத்தியுண்டு அதுவே சகத்தைக்கற்பிக்கிறது. பிரமமல்லவென்றுத்தரம்,

(சு) மாயாசத்தி யொன்றுண் டென்றத்தோடே அத்தொய்தங் கெட்டுதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தச்சத்தியும் பிரமத்தைத்தவிர வேறல்லவாகையினால், அத்தொய்தத்துக் கானியில்லையென்றுத்தரம்.

(எ) அப்படியானால், அந்தச் சத்தியு மில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

காரியங் கண்டபடியினா லந்தச்சத்தியுண்டென்றுத்தரம்.

(அ) இந்த வசங்கதமெங்கேயாகிலுங் கண்டதுண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

அக்கினியிலிருக்கிற தாகசத்தி;அக்கினிதானாகவும் மணிமந்திரங்களினா லக்கினிக்கன்னியமாகவுங் காணவில்லையோவென்றுத்தரம்.

(௯) இப்படிப் பிரமமுமல்ல, பிரமத்தைத் தவிரவுமல்லவென்கிற மாயாசத்தி யுண்டென்கிறதற்குப் பிரமாணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அநந்தசத்தியுண்டு பிரமத்துக்கென்கிற வேதமும், வாசிட்டமும், பிரமாணமென் றுத்தரம்.

(௧௦) வாசிட்டத்தி லெப்படிச் சொல்லியிருக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

வாரீர், ரகுநாதரே, பிரமத்திலே, அநந்தசத்தியுண்டு. அந்தவநந்தசத்தியினாலே பிரமந்தானே, பிரபஞ்சமாய்த் தோற்றுகிறது. சரீரங்களிலே, சிற்சத்தியும், ஆகாசத்திலே, நிரவயவசத்தியும், வாயுவிலே, சலனசத்தியும், கல்லிலே, கடினசத்தியும், சலத்திலே, சீதசத்தியும், அக்கினியிலே, உஷ்ணசத்தியும், இவைமுதலான வநந்தசத்தியும் பிரமத்தினிடத்திலே காரியத்தினாலே காணப்படுகிறதென்றும், சிருஷ்டிக்குமுன்னிந்தச்சத்தி, முட்டையிலே சூக்ஷமமாய்ப் பாம்பிருக்கிறாற்போலவும், விதையிலே மரமிருக்கிறாற்போலவும், காணப்படாமற் பிரமத்திலே யிருந்ததென்றும் தேசகால விசித்திரத்தினாலே பூமியிலே பயிர்கள் முளைக்கிறாற்போலப் பிரமத்திலே சத்தியும், ஒவ்வொருக்காற் சகத்தென்கிற ரூபமாய் விளங்குமென்றும், ஆதியிலே மனதுண்டாயிற்று. பின்பு பந்தமோக்ஷமுண்டாயிற்று. பின்பாகாசாதி சிருஷ்டியுண்டாயிற்றென்கிற கிரமமெல்லாம் பாலகாக்ஞாயிகைபோல மூடனுக்குச் சொன்னதேயல்லாம லுண்மையல்லவென்று சொன்னாரென் றுத்தரம்.

(௧௧) பாலகாக்ஞாயிகையாவதேதென்று கேட்ட விராமருடைய சங்கைக்கு,

அசத்தென்கிறபட்டணத்திலே மூன்று ராஜகுமாரர்களுண்டு இரண்டுபேரினிமேற்பிறக்கப்போகிறார்கள். ஒருத்தனினிமேற் கெர்ப்பத்திலே வரப்போகிறான். புண்ணியவான்களா யிருக்கிற விந்தமூன்று ராஜகுமாரர்களும் வேட்டைக்குப்போனவிடத்திலே ஆகாசத்தில் நல்ல தோப்பிருக்கிறதென் றாமைகள் சொல்லக்கேட் டாகாசத்திலேபோய்த் தோப்பைக்கண்டார்கள் அவிடத்திலே முயற்கொம்பைவெட்டிச் சிங்கநாதமா யூதிக்கொண் டினிமேல் வரப்போகிற பட்டணத்தி லின்றைக்குப் பிரவேசித்தாரென்று முலைத்தாதிசொன்ன கதையைக்கேட்டு விசாரமற்ற குழந்தையும், மெய்யென்றே நம்பினான். இந்தச் சம்சாரகற்பனையும் விசாரமில்லாத மூடனுக் குண்மைபோலச் சொல்லியிருக்கிறதென் றிதுமுதலான வுபகதைகளோடே மாயாசத்தியினுடைய விஸ்தாரத்தைவசிஷ்டர், ரகுநாதருக்குச்சொன்னார் அந்தமாயாசத்தியைத் தானே நாமும் நிரூபிக்கிறோமென் றுத்தரம்.

(௧௨) மாயாசத்திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

காரியத்திற்கும் ஆதாரத்திற்கும் விலக்ஷணமாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௩) காரியமென்பதேது, ஆதாரமென்பதேது, சத்தி இவைக்கு விலக்ஷணமென்ப தெப்படி, இம்மூன்றையுமொரு திருஷ்டாந்தத்திலே பகுத்துக் காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

வாய்குவிந்து பண்டியுண்டாயிருக்கிற கடமே காரியமென்பது. ஐந்து குணமுடைய மண்டானே யாதாரமென்பது கடசத்தி இந்த விரண் டிலக்ஷணமு மில்லாததாயிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௧௪) இந்த விரண்டிலக்ஷணமு மில்லாதசத்தியையெப்படியிருக்குமென்றறிகிற தென்கிற சங்கைக்கு,

அநிர்வசநீயமென்றே யுத்தரம்.

(௧௫) இந்தக்கடசத்தி, இன்னபடியென்று கூற்றறுக்கப்படாதபடியினாலே அதுவேயில்லை யென்கிற சங்கைக்கு,

காரியவுற்பத்திக்குமுன்னிந்தச்சத்திதனக்காதாரமாயிருக்கிற மண்ணிற்குள்ளே யொளித்திருந்தது நிமித்தகாரணமாயிருக்கிற குலாலாதிகள் சகாயமாய்வந்துகூடினவுடனே விகாரமாயிருக்கிற கடவடிவையடைந்து தனக்காதாரமாயிருக்கிறமண்ணிற்குமண்ணென்கிறபேரையுமாற்றிக்கடமென்கிறதனாலே சத்தியில்லை யென்னக்கூடாதென் றுத்தரம்.

(௧௬) மண்ணிற்சத்தி காரியமாகிறதற்குக்குலாலன் வேண்டினாற்போலப் பிரமத்திற் சத்தி சகத்தாகிறதற்கு நிமித்தகாரணமா ரென்கிற சங்கைக்கு,

கடசத்தியுடைத்தான மண், சுயஞ்சடமானபடியினாலே சைதன்னியமாயிருக்கிற குலாலன்வேண்டிற்று மாயாசத்தியுடைத்தான பிரமம், சுயஞ்சுத்தசைதன்னிய மானபடியினாலேவேறேநிமித்தகாரணந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(௧௭) மண்ணென்றும், சத்தியென்றும், அதன்விகாரங் கடமென்றும், லோகத்தி லொருவருஞ் சொல்லக்காணோம் எல்லாவற்றையுங்கூட்டிக் கடமென்றே சொல்லுகிறார்களிதிலே காரணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

விசாரியாதவஞ்ஞானமே காரணமென் றுத்தரம்.

(௧௮) விசாரமாவதேது விசாரித்தவ னெத்தைக் கடமென்ப னென்கிற சங்கைக்கு,

குலாலவியாபாரத்திற்குமுன் மண்ணென்கிற பெயரோ வழங்குகிறபடியினாலே கடசத்தத்திற்கு மண்ணர்த்தமல்ல. குலாலவியாபாரத்திற்குப் பின் கடமென்று வழங்கினபாண்டமும், மண்ணைத்தவிரவில்லாதபடியினாலே கடசப்தத்திற்கர்த்தம் மண்ணைத்தவிரவு மல்லவென்று பார்க்கிறதே விசாரம் இப்படி விசாரித்தவன் கடமுஞ்சத்தியைப்போலே அநிர்வசநீயமானபடியினாலே அந்தச்சத்தியின் காரியமென் றறிவனென் றுத்தரம்.

(௧௯) அநிர்வசநீயத்தைச் சத்தியென்று சொல்லவேண்டுமேயல்லாமற் கடமென்று நிருவகிக்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

இந்திரஜாலக்காரனிடத்திற் சத்தி, காண்பியாதபோது மாயையென்றுங் காண்பிக்கிறபோது கந்தர்வசேனையென்றுஞ் சொல்லப்படுகிறாற்போல் மண்ணிற் சத்திகாரியமாய்க் காண்பியாதபோது சத்தியென்றுங் காண்பித்தபோது கடமென்றுஞ் சொல்லப்படுமென் றுத்தரம்.

(௨௦) இந்த யுத்திக்குப் பிரமாண முண்டோவென்கிற சங்கைக்கு,

இப்படி மாயாமயமா யிருக்கிறதெல்லாம் வாக்கினாலே சொல்லு மாத்திரமேயல்லாம லர்த்தமில்லையென்றும், அவிகாரமாயிருக்கிற மண்மாத்திரமே பொருளென்றும், வேதஞ்சொல்லுகிறதென் றுத்தரம்.

(௨௧) ஒருகாலத்திலே சத்தியென்றும், ஒருகாலத்திலே காரியமென்றும் காணப்படுகிற கடஞ் சத்தியமென்றங்கீகரியாவிட்டால் விவகாரமெப்படிக் கூடுமென்கிற சங்கைக்கு,

இருவகைக்கு மாதாரமாயிருக்கிற மண்ணைவிடாதிருந்தபடியினாலே விவகாரங்கூடும். மண்ணைவிட்டுப்பார்த்தால் வாக்குமாத்திரமே யல்லாம லிரண்டுகாலத்தினு மொருபடித்தாயிருக்கிற மண்போலே பொருளாகாதென்றுத்தரம்

(௨௨) விகாரமென்றுங் கடமென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட பொருளே பொய்யானால் மண்ணென்றறிந்தவுடனே ஏன், காணாதேபோகவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

விகாரம் பொருளுமல்ல வுண்மையு மல்லவென்று காணப்பட்டதே தோற்றாமற்போனதென் றுத்தரம்.

(௨௩) காரியம் பொய்யென்றறிந்ததுகொண்டு பிரயோசனமேது காணாமற் போகவேண்டாமோ வென்கிற சங்கைக்கு,

புருஷனிழற் றண்ணீரிற்குள்ளே தலைகீழாய்த்தோற்றினாலு மவனில்லைப் பொய்யென்றறிகிறதுபோலக் காரியந் தோற்றினாலும், பொய்யென் றறிகிறதேயில்லையென்றுபோனது. காணாமற் போகிறதல்ல. அத்தொய்தவாதிகளுக்கிப்படிக்கொத்த வறிவுதானே புருஷார்த்தமென் றுத்தரம்.

(௨௪) இந்தத் திருஷ்டாந்தப்படிக்குச் சகத்தையும் பொய்யென்றூன்றிப்பார்த்துக்கொள்ளச்சொல்லி யெங்கேயாகிலுஞ் சொல்லியிருக்கிறதோவென்கிற சங்கைக்கு,

மண், பொன், இரும்பென்று மூன்றுதிருஷ்டாந்தமும் காரியமெல்லாம் பொய்யென்று பகுத்தறிகிறதும், சாமவேதத்திலே சொல்லியிருக்கிறதென் றுத்தரம்.

(௨௫) கடம்பூஷணங் கத்தியென்று பரிணமித்ததுவே விவர்த்தத்திற்கெப்படித் திருஷ்டாந்தமாமென்கிற சங்கைக்கு,

பால்தயிரானாற் போலே பரிபாகப் பட்டுப்போகாமல் மண் முதலானதின் விகாரமழிந்தாற் காரணரூபமா யிருக்கையினாலே விவர்த்தத்திற்குத் திருஷ்டாந்தமாய்ச் சொல்லலாமென் றுத்தரம்.

(௨௬) இந்தப்படிக்குச் சகத்தை யேதாய்க்காணவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

காரியமெல்லாங் காரணமாகவே காணவேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௨௭) சத்தியத்தை யறிகிறவிடத்திலே அசத்தியமென்கிற வறிவெப்படி வருமென்கிற சங்கைக்கு,

மண்ணென்றறிகிறவிடத்திலே, விகார மசத்தியமென் றறிகிறாற்போலவென் றுத்தரம்.

(௨௮) மண்ணென் றேதுக்காக வறியவேண்டும் விகாரத்தை யேன் மறுக்கவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உள்ளதையுள்ளபடி பார்க்கிறதே புருஷார்த்தம் இல்லாததையுண்டென்று பார்க்கிறதே அநர்த்தமென் றுத்தரம்.

(௨௯) ஆனால், சகலபிரபஞ்சத்தையும், சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமேயென்கிற சங்கைக்கு,

ஒருகடத்தை மண்ணென்றறிந்ததுகொண்டு லோகத்திலேயுண்டான பாண்டமெல்லாம், மண்ணென்று வகுப்பறாற்போல, வொருவிஷயத்தை யூன்றிப்பார்த்துப் பிரமமென் றறிந்தாற் சகலபிரபஞ்சமும் பிரமமென்று வகுப்பறுமென் றுத்தரம்.

(௩௦) பிரமத்திற்கு லக்ஷணமேது, சகத்திற்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

சத்துச் சித்தாநந்த மூன்றும், பிரமலக்ஷணம். நாமரூப மிரண்டும், சகத்துலக்ஷணமென் றுத்தரம்.

(௩௧) கடதிருஷ்டாந்தத்தைப்போலே யிவடத்திலும், சத்தி யின்னது சத்திக்காதாரமின்னது சத்தியின் காரிய மான விகார மின்னதென்கிறதைப்பகுத்துக்காட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

இன்னபடியென்று நிரூபிக்கப்படாத மாயைதானே சத்தி. பிரமந்தானே சத்திக்காதாரம். நிர்விகாரமாயிருக் கிற பிரமத்தினிடத்திலே கற்பிக்கப்பட்ட நாமரூபந்தானே சத்தியின் காரியமான விகாரமென் றுத்தரம்.

(௩௨) இந்தமாயை யெந்தவளவிலே விகாரத்தை யடைந்ததென்கிற சங்கைக்கு,

சிருஷ்டிக்குமுன், இன்னதென் றுகாணப்படாமல், அவ் வியாகிருதமாக விருந்த விந்தமாயை, முந்தமுந்த வாகாச மென்கிற விகாரத்தை யடைந்ததென் றுத்தரம்.

(௩௩) கடவிகாரத்திற்கு மண்ணே சொரூபமாய்க் காணப்பட்டாற்போல வாகாசவிகாரத்திற்கும் பிரமமே சொரூபமென்கிறதைப் பகுத்துக் காட்டவேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

அஸ்திபாதிப் பிரியத்தைத்தவிர அவகாசமென்கிற சொரூபத்திற்கும் ஆகாசமென்கிற நாமத்திற்குஞ் சொரூப மில்லாதபடியினாலே நாமரூபம் சிருஷ்டியிலே யுண்டாய்ப் பிரளயத்திலே அழிகிறதுகொண் டிந்தவிரண்டு மித்தையென்றும், மண்போலே சச்சிதானந்த மெப்போதும் நிலைபெற்றிருக்கையினாலே பிரமமே சத்தியமென்றும், பகுத்தறியென் றுத்தரம்.

(௩௪) ஆகாசத்திற்குப்பிந்தினவிகாரங்களேது, அதிலே சச்சிதாநந்தத்தைக் காண்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

வாயு, அக்கினி, அப்பு, பிருதுவி, ஓஷதிகள் அன்னம் புருஷன், மிருகாதிகளெல்லாம் விகாரமென்பது. இப்படி, வெகு விதமாயிருக்கப்பட்ட நாமரூபங்களெல்லாம், சச்சிதா நந்தத்தைவிட்டுக் காணாதபடியினாலே யித்தனையுஞ் சச்சிதா நந்தமென்கிறதிலே சந்தேகமில்லையென் றுத்தரம்.

(௩௫) சச்சிதாநந்தத்தை விடாதிருக்கிறபடியினாலே நா மரூபமும் நித்தியமாகட்டுமென்கிற சங்கைக்கு,

உற்றுப்பார்த்தா வில்லாத நாமரூபங்கள் சத்தியமா யிராமற் பிரமத்தினிடத்திலே தோற்றி யழிந்துபோகிறதை விவேகம்பண்ணி யநுபவித்துக்கொள்ளென் றுத்தரம்.

(௩௬) விவேகம்பண்ணிப் பார்க்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அலைநுரைகள்சமுத்திரத்திலேயுண்டாய் சமுத்திரத்தி லேயிருந்து சமுத்திரத்திலே லயமாகிறாற்போலவென் றுத் தரம்.

(௩௭) எப்படிப்பார்த்தாலும் நாமரூபமே முன்னிற் கிறது அதுபோகிறதற்குபாயமேதென்கிற சங்கைக்கு,

வழியிற்றுரும்பு போல நாமரூபத்தைக் கூர்மையாய்ப் பாராமல் அவமதி பண்ணிப்போட்டுப் பார்க்குந் திசையெல் லாம், சச்சிதாநந்தமா யாதரவோடே கூட வப்பியாசிக்கிற போது நாமரூப மின்னவிடமென்று காணமற்போ யத்து வித நிலை திடப்பட்டுச் சீவன்முத்தனாவனென் றுத்தரம்.

(௩௮) நாமரூபம் பொய்யென்கிற வுறைப் பெதனாலே திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

நாமரூபத்தைக்கண்டவுடனே மண்ணிற் சத்தி யநேகம் பொய்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் நித்திராசத்தி யானது கூடாத சொப்பனங்களைச் சிருஷ்டித்தாற்போலவும் பிரமத்தினிடத்திலே மாயை சிருஷ்டித்த பொய்யல்லவோ வித்தனையுமென் றெந்நேரமும்பார்த் ததிசயப்படாமலிருக்கில் நாமரூபம் பொய்யென் றுதிடப்படுமென் றுத்தரம்.

(௩௯) நித்திராசத்தி யெப்படிக்கூடாத சொப்பனத்தைச் சிருஷ்டிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

சொப்பனத்திலே தானாகாசத்திலே பறக்கவுந்தன் தலையைவெட்டித்தன்கையிலே தூக்கிப்போகவும் ஒருநாழிகைக்குள்ளே யநேகவருஷம் வந்துபோகவும் செத்துப்போன புத்ராதிகள் திரும்ப வந்திருக்கவுங் காண்கிறதெல்லாங் கூடாதகாரியமல்லவோவென் றுத்தரம்.

(௪௦) இதனாலே பிரமவிசாரமேதாயிற்றென்கிற சங்கைக்கு,

நித்திராசத்திக்கேயித்தனைசத்தியுண்டானால், மாயாசத்தியானது நிர்விகாரமாயிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே சடங்களையுஞ் சிதாபாசர்களென்கிற விகாரங்களையுங் கற்பிக்கிறததிசயமல்லவென் றுத்தரம்.

(௪௧) இந்த விகாரமும் பிரமமுங்கலந்து தோற்றுகிறவிடத்திலே, ஒன்று சத்தியமும், ஒன்று மித்தையுமாகப் பார்க்கிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

எங்குஞ் சரியாயிருக்கிற புடவை சத்தியமென்றும், அதிலே தனித்தனியே காணப்படுகிறசித்திரமித்தையென்று மறிகிறாற்போல, எங்குஞ் சரியாய்த்தோற்றுகிற சச்சிதானந்தத்தைச் சத்தியமென்றும், அதிலே தனித்தனியே

தோற்றுகிற நாமரூபத்தை மித்தையென்றுங் கண்டுபேக்ஷிக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௪௨) தொழிலுடன்பட்டவனே, தானாகத்தோற்றுகையினாலே தன்னை யசங்கனென்றறிகிறதெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

கிணற்றிலே தலைகீழாய்த்தோற்றினாலும், அதைத்தானல்லவென்று தள்ளிக் கரைமேலேயிருக்கிற தன்னைத்தானென்று சந்தேகமறவிருக்கிறாற்போல, மூன்றவஸ்தையினுங் கர்த்தாவாயோடித்திரிகிற தன்னைத் தானல்லவென்றுபேக்ஷித்துச் சாக்ஷியாயிருக்கிற சித்தைத் தானென்று சந்தேகமறக்கண்டிருக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௪௩) மனதிலே ஆவசியமாய் மூண்டிருக்கிற பிரபஞ்சகாரியத்தை யுபேக்ஷைபண்ணுகிறதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

க்ஷணத்திற்கொருக்கால் வெவ்வேறாய்வருகிற மனோராச்சியத்தைச் சகலரும், அம்மட்டிலே யுபேக்ஷிக்கிறாற்போல வாலிபத்திலே யெவ்வனம் வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், எவ்வனத்திலே வார்த்திகம் வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், நேற்றுச் செத்தவனை யின்றைக்கு வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், நேற்றைத்தின மின்றைக்கு வேண்டுமென்றாலும் வாராமல், மனோராச்சியம்போலே யங்ஙனே கண்டதங்ஙனே யழிந்து போகிறபடியினாலே நாமரூபந் தோற்றினாலும் பொய்யென் றுபேக்ஷிக்க வேண்டுமென் றுத்தரம்.

(௪௪) இப்படிச்சர்வாத்மனாய்ப் பிரபஞ்சத்தை யுபேக்ஷிக்கச்சொன்னாற் சரீர நிருவாகமெப்படி நடக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கூத்தாடிபோலே வாசனைதானே நிருபவிக்குமென்றுத்தரம்.

(௪௫) ஒருக்காற் பாலனென்றும் ஒருக்காற் கிழவனென்றும், நானாவிதமாக வழங்குகிறதே தானாகக்காணப்படுகையினாலே, தான், ஏகரீதியாயிருக்கிற சைதன்னியமென்கிறது மனதிலெப்படித் திடப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

வெவ்வேறே சலப்பிரவாகங்களெடுத்தாலும் நடுவிலிருக்கிற பருங்கல்லசையாததுபோலநாமரூபங்கள்வெவ்வேறே பரிபாகப்பட்டாலும், ஏகரீதியாயிருக்கிற சின்மாத்திரமே நாமென்றறிகவென் றுத்தரம்.

(௪௬) இந்தப் பாவனைமுதிர்ந்தால் நிலையெப்படியிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாடியிலேதோற்றின பட்டணம்போலே சச்சிதாநந்தத்திலே சகத்துக்காணுமென் றுத்தரம்.

(௪௭) நாமரூபமல்லவோ முந்தித்தோற்றுகிறது அதையெப்படி யுபேக்ஷிக்கிற தென்கிற சங்கைக்கு,

கண்ணாடியைக்காணாமற் பிரதிவிம்பந் தோற்றாதது போலச் சச்சிதாநந்தந் தோற்றாமற் பிரதிவிம்பந் தோற்ற மாட்டாது ஆகையாலே முந்தித்தோற்றுகிற சச்சிதாநந்தத்தைப் பார்த்து மேல் நாமரூபத்திலே புத்தி நாடாமல் நிறுத்தினாற் றடைபட்டது தொய்தமாக வத்துவிதப் பிரமநிலை தானாகவே மிஞ்சும். இந்தநிலையிலேதானே யெல்லாரு நின்றிளைப்பாறக்கடவர்களென் றுத்தரம்.

பதின்மூன்றாவது அத்துவிதாநந்தம் முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௫௧௧.

பதினான்காவது - வித்தியாநந்தம்.

யோகத்தினாலும், ஆத்மாநந்தவிவேகத்தினாலும், தொய்தமித்தையென்கிற சிந்தனையினாலும். பிரமாநந்தங் கண்டவனுடைய வித்தியாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(௧) வித்தியாநந்தமேது, அதெத்தனைவிதமா யிருக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

விஷயாநந்தம்போல வித்தியாநந்தமும், அந்தக்கரணவிருத்தி ரூபமாயிருக்கும். அது, துக்கநிவிருத்தியென்றும், காமியலாபமென்றும், கிருதகிருத்தியமென்றும், அடையவேண்டியதெல்லா மடைந்த சந்தோஷமென்றும், நாலுவிதமா யிருக்குமென் றுத்தரம்.

(௨) துக்கமெத்தனைவிதம், அதுஞானத்தினா லெப்படிப்போயிற்று. காமியமெத்தனைவிதம், அது ஞானத்தினா லெப்படி யடையப்பட்டது. கிருத்தியமெத்தனைவிதம், அது ஞானம்வந்ததுகொண் டெப்படிச்செய்து முடிந்ததாயிற்று. அடையப்போகிற புருஷார்த்தமேது, அது ஞானத்தினா லெப்படி யடையப்பட்டதென்கிற வெட்டுச் சங்கைக்கு,

இகலோகதுக்கமென்றும், பரலோக துக்கமென்றுந், துக்க மிரண்டுவிதமாயிருக்கும். ஆத்மாவே நாமென்றறிந்தாற் புசிக்கிறவனில்லாமற் போகிறபடியினாலும், நாமரூபம் பொய்யென்றறிந்தாற் போக்கியமில்லாதபடியினாலும் போகபோக்கியங்களைக் குறித்து வருகிற விகலோகதுக்கம்போயிற்று. தாமரையிலையிற் றண்ணீரொட்டாததுபோல ஞானியை ஆகாமியகர்மம் பற்றாதபடியினாலும் அக்கினியி லிட்ட பஞ்சுபோல ஞானிக்குச் சஞ்சிதகர்மம் வெந்துபோனபடியினாலும்,புண்ணியபாவசிந்தனையாய்வருகிற பரலோகதுக்கம்

போயிற்றென்று துக்கநிவிருத்திசொல்லப்பட்டது. காமியம்
பதினொருவிதமுண்டு. அதேதென்றால், அழகிளமை யுடைய
வனாய் அரோகதிடகாத்திரனாய்ப் பஞ்சாசத்கோடி பூமண்ட
லமு மொருகுடைக்கீழாயாண்டு புசிக்கிறதொரு மநுடாநந்
தம். இந்தக்கற்பத்திலே புண்ணியபலத்தினாலே கந்தர்வ
னானவன் மநுடகந்தர்வன் இவனாநந்தம், மநுடாநந்தத்தி
லும் நூறத்தனையதிகம். பூர்வகற்பத்துப் புண்ணியத்தினாலே
கந்தர்வபதத்தை யடைந்தவன், தேவகந்தர்வன். இவனாநந்
தம், மநுடகந்தர்வ னாநந்தத்திலும் நூறத்தனை யதிகம்.
இதிலும் நூறத்தனை, பிதிர்லோகத்தி லொருவ னாநந்தம்.
கற்பாதியிலே தேவனாய்ப் பிறந்தவன், ஆசானதேவன். இவ
னாநந்தம், பிதிர்லோகத்திலொருவனாநந்தத்திலும் நூறத்த
னையதிகம். இந்தக்கற்பத்திலே அசுவமேதமுதலானவைகள்
பண்ணி யுன்னதபதத்தை யடைந்தவன் கர்மதேவன். இவ
னாநந்தம்ஆசானதேவாநந்தத்திலும் நூறத்தனையதிகம். இதி
லும் நூறத்தனை யதிகம் முக்கிய தேவாநந்தம், இதிலும்
நூறுகொண்டது இந்திராநந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது
பிரசோற்பதியாநந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது விராட்
புருடாநந்தம். இதிலும் நூறுகொண்டது ஒரு * சூத்தி
ராத்மாவாநந்தம். ஆக இந்தப்படி வாக்குக்கும் மனதிற்கு
மெட்டினவாநந்தம் பதினொன்று சொல்லப்பட்டது. வாக்
குக்குமனதிற்கு மெட்டப்படாத ஆத்மாநந்தத்தை யடைந்த
ஞானி ராகத்துவேஷாதிகளோடே கூடியிருக்கிற விந்தப்
பதினொருவகையாநந்தத்தையும் நாய்க்கக்கினசோறுபோலே
தோஷங்கண்டு வெறுத்தபடியினாலும், இத்தனையு மிந்திர
ஜாலமாய்க் காண்கையினாலும், இத்தனை பேராயிருந்து

* சூத்திராத்மா - என்றது - பிரம்மா.

புசிக்கிறது நாமொருவன்றானே யென்கிற வநுசந்தானத்தி
னாலும், அவர்களைப்போலே கிரமமன்றியிலே ஞானிக்குச்ச
கலபோகமு மொருமிக்கவந்தது. இகலோகத்தைக் குறித்
தும், பரலோகத்தைக்குறித்தும், மோக்ஷத்தைக்குறித்தும்,
கிருத்தியம் மூன்றுவிதமுண்டென்றும், இதெல்லாம், ஞானி
க்குத்தீர்ந்த முறியாகப்பண்ணி முடிந்ததென்றும், அடையப்
போகிற புருஷார்த்தம் பிரமமென்றும், அது, அபரோக்ஷக்
ஞானத்தினாலடைந்து வகுப்பற்றதென்றும், இப்படியிந்தநா
லுவகையுந் திருப்திதீபத்திலேவெட்டவெளியாகச்சொல்லப்
பட்டிருக்கிறது. அதையு மிவடத்திலே கண்டுகொள்ளவே
ண்டுமென் றுத்தரம்.

இப்படி வித்தியாநந்தஞ் சொல்லப்பட்டது. இந்தநிலை
வருமளவும், பிரமாப்பியாசம் பண்ணவேண்டியது.

பதினான்காவது - வித்தியாநந்தம் - முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை - ௫௱௩௫.

பதினைந்தாவது - விஷயாநந்தம்.

பிரமாநந்தத்தி லேகதேசமாய்ப் பிரமாநந்தத்திற்கு
வழியாயிருக்கிற விஷயாநந்தத்தை நிரூபிக்கிறோம்.

(௧) விஷயாநந்தமாவதேது, அதெந்தவிதத்திலே காண
லாமென்கிற சங்கைக்கு,

விருத்தியிலே பிரதிவிம்பித்தவாநந்தம் விஷயாநந்தம்.
அதை விவேகத்தினாலே காணலாமென் றுத்தரம்.

(௨) எல்லாவிருத்தியிலும், ஆநந்தமேன் பிரதிவிம்பிக்
கவில்லையென்கிற சங்கைக்கு,

சலத்திலே பிரதிவிம்பித்த சந்திரன் குழம்பின சலத்திலே சாமான்யமாகத்தோற்றுகிறாற்போலவும், நிர்மலசலத்திலே தெளிவாய்த் தோற்றுகிறாற்போலவும், சிறிதுவிருத்திகளிலானந்தந்தோற்றுஞ் சிறிது விருத்திகளிற் றோற்றாதென்றுத்தரம்.

(௩) ஆனால், அத்தக்கரணவிருத்தியெத்தனைவிதம், அந்தவிருத்திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், விருத்திமூன்றுவிதமாயிருக்கும். வைராக்கியம், பொறுமை, உதாரமுதலானவை, சாந்தவிருத்தி. காமக்குரோதலோப முதலானவை கோரவிருத்தி. மயக்கங்கலக்கம் பயமுதலானவை, மூடவிருத்தியென்றுத்தரம்.

(௪) பிரமம், இந்தவிருத்தியிலெப்படிப் பிரதிவிம்பிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கோரவிருத்தி, மூடவிருத்தி, இரண்டும், கலங்கின விருத்தியானபடியினாலே, சித்துமாத்திரம் பிரதிவிம்பிக்குமேயல்லாமல், ஆனந்தம் பிரதிவிம்பிக்கமாட்டாது. சாந்தவிருத்தி, நிர்மலமானபடியினால், அதிலே சித்தோடேகூடவானந்தமும் பிரதிவிம்பிக்குமென்றுத்தரம்.

(௫) இதற்குப்பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கோரமூடவிருத்திகளில், ஆனந்தானுபவங் காணப்படவில்லை. சாந்தவிருத்தியில், ஒருசுகாதிசயங் காணப்படுகிறதென்றுத்தரம்.

(௬) கோரமூடவிருத்தியிலே சுகானுபவமில்லையென்கிறதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

கிரகக்ஷேத்ராதி விஷயத்திலே யாசைமுள்கிறபோது இதுநமக்குக் கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்கிறதுக்கங்கூடவருகையினாலுங் கிடையாதே போனாற்றுக்கமதிகமானபடியினாலுங்கெடுத்தவன்பேரில் வயிரம்வளர்க்கையினாலும் அவனை நிக்கிரகிக்கக்கூடாவிட்டாலழுகையாய் முடிகையினாலுங் கோரமூடவிருத்தியிலே துக்கமேயல்லாமற் சுகம், லேசமுமில்லையென்றுத்தரம்.

(௭) சாந்தவிருத்தியிலே சுகாதிசயமெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

காமியம் லபித்தவுடனே சாந்தமானவிருத்தியிலேசுகப் பிரதிவிம்பம் மிகுந்து போகத்திலும் விருத்திசாந்தமானபடியினாலேசுகாதிசயந்தோற்றுகிறது. இப்படிவிஷயங்கிடத்ததற்குத்தக்கனவானந்தம்பிரதிவிம்பிக்கிறது. ஆகையினாலே சாந்தவிருத்தியுள்ள விடமெல்லாம் ஆனந்தந் தோற்றுகிறதிலே சந்தேகந் தேவையில்லையென்றுத்தரம்.

(௮) இப்படிப் பிரதிவிம்பிக்கிற பிரமத்திற்குச்சுபாவமெத்தனை விதமாயிருக்கும், எந்தவுபாதியிலெந்தச்சுபாவங் காணப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றும், சித்தென்றும், ஆனந்தமென்றும், பிரமத்திற்குமூன்றுசுபாவமுண்டு. மண், கல், முதலானசடங்களிலேசத்துமாத்திரந் தோற்றுமேயல்லாமல், மற்றவிரண்டுந் தோற்றாது. கோரமூடவிருத்திகளிலே சத்துஞ்சித்துந்தோற்றும். ஆனந்தந்தோற்றாது. சாந்தவிருத்தியிலே சச்சிதானந்தமூன்றுந்தோற்றுமென்றுத்தரம்.

(௯) மாயைக்கெத்தனை சுபாவமுண்டு, எந்தச்சுபாவமெதிலே தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

சலத்திலே பிரதிவிம்பித்த சந்திரன் குழம்பின சலத்திலே சாமான்யமாகத்தோற்றுகிறாற்போலவும், நிர்மலசலத்திலே தெளிவாய்த் தோற்றுகிறாற்போலவும், சிறிதுவிருத்திகளிலாநந்தந்தோற்றுஞ் சிறிது விருத்திகளிற் றோற்றாதென் றுத்தரம்.

(ங) ஆனால், அத்தக்கரணவிருத்தியெத்தனைவிதம், அந்தவிருத்திக்கு லக்ஷணமேதென்கிற சங்கைக்கு,

அந்தக்கரணத்திற்குச் சாந்தவிருத்தியென்றும், கோரவிருத்தியென்றும், மூடவிருத்தியென்றும், விருத்திமூன்றுவிதமாயிருக்கும். வைராக்கியம், பொறுமை, உதாரமுதலானவை, சாந்தவிருத்தி. காமக்குரோதலோப முதலானவை கோரவிருத்தி. மயக்கங்கலக்கம் பயமுதலானவை, மூடவிருத்தியென் றுத்தரம்.

(ச) பிரமம், இந்தவிருத்தியிலெப்படிப் பிரதிவிம்பிக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

கோரவிருத்தி, மூடவிருத்தி, இரண்டும், கலங்கின விருத்தியானபடியினாலே, சித்துமாத்திரம் பிரதிவிம்பிக்குமேயல்லாமல், ஆநந்தம் பிரதிவிம்பிக்கமாட்டாது. சாந்தவிருத்தி, நிர்மலமானபடியினால், அதிலே சித்தோடேகூடவாநந்தமும் பிரதிவிம்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(ரு) இதற்குப்பிரமாண மேதென்கிற சங்கைக்கு,

கோரமூடவிருத்திகளில், ஆநந்தாநுபவங் காணப்படவில்லை. சாந்தவிருத்தியில், ஒருசுகாதிசயங் காணப்படுகிறதென் றுத்தரம்.

(சு) கோரமூடவிருத்தியிலே சுகாநுபவமில்லையென்கிறதெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

கிரகக்ஷேத்ராதி விஷயத்திலே யாசைமூள்கிறபோது இதுநமக்குக் கிடைக்குமோ கிடையாதோவென்கிறதுக்கங் கூடவருகையினாலுங் கிடையாதே போனாற்றுக்கமதிகமானபடியினாலுங்கெடுத்தவன்பேரில் வயிரம்வளர்க்கையினாலும் அவனை நிக்கிரகிக்கக்கூடாவிட்டா லழுகையாய் முடிகையினாலுங் கோரமூடவிருத்தியிலே துக்கமேயல்லாமற் சுகம், லேசமுமில்லையென் றுத்தரம்.

(எ) சாந்தவிருத்தியிலே சுகாதிசயமெப்படி யென்கிற சங்கைக்கு,

காமியம் லபித்தவுடனே சாந்தமானவிருத்தியிலேசுகப் பிரதிவிம்பம் மிகுந்து போகத்திலும் விருத்திசாந்தமானபடியினாலேசுகாதிசயந்தோற்றுகிறது. இப்படிவிஷயங்கிடைத்ததற்குத்தக்கனவாநந்தம்பிரதிவிம்பிக்கிறது. ஆகையினாலே சாந்தவிருத்தியுள்ள விடமெல்லாம் ஆநந்தந் தோற்றுகிறதிலே சந்தேகந் தேவையில்லையென் றுத்தரம்.

(அ) இப்படிப் பிரதிவிம்பிக்கிற பிரமத்திற்குச்சுபாவமெத்தனை விதமாயிருக்கும், எந்தவுபாதியிலெந்தச்சுபாவங் காணப்படுமென்கிற சங்கைக்கு,

சத்தென்றும், சித்தென்றும், ஆநந்தமென்றும், பிரமத்திற்குமூன்றுசுபாவமுண்டு. மண், கல், முதலானசடங்களிலேசத்துமாத்திரந் தோற்றுமேயல்லாமல், மற்றவிரண்டுந் தோற்றாது. கோரமூடவிருத்திகளிலே சத்துஞ்சித்துந்தோற்றும். ஆநந்தந்தோற்றாது. சாந்தவிருத்தியிலே சச்சிதாநந்தமூன்றுந்தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(கூ) மாயைக்கெத்தனை சுபாவமுண்டு, எந்தச்சுபாவமெதிலே தோற்றுமென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்தென்றும், சடமென்றும், துக்கமென்றும், மாயா சொரூபம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் அசத்து, மநுடக்கொம்பு முயற்கொம்பிலே காணப்படும். மண், கல், முதலானவைகளில், சடங்காணப்படும், கோரமூட விருத்திகளிலே, துக்கங்காணப்படும், சாந்தவிருத்தியிலே சடமும் போதமுமிருக்கிறபடியினாலே மாயை பிரமத்தோடே கலந்து காண்பிக்குமென் றுத்தரம்.

(க0) இப்படித் தோற்றுகிற மாயாசொரூபங்களைப்பிரமமாகக் காண்கிற தெப்படியென்கிற சங்கைக்கு,

அசத்தை, முயற்கொம்பைமநுடக்கொம்பைப்போலே, யுபேக்ஷிக்க. சடங்களை, நாமரூபத்தைவிட்டுச் சத்துமாத்திரமாய்ப்பார்க்க, கோரமூடவிருத்திகளை, துக்கத்தைத்தள்ளிச் சத்துஞ் சித்துமாய்ப்பார்க்க. சாந்தவிருத்திகளை, சச்சிதாநந்தமாய்க்காண. இப்படி விஷயாநந்தத்தின் வழியே மூடனுக்கும் பிரமாநந்தத்தை யடையலாமென் றுத்தரம்.

(கக) மாயாரூபத்தை யிப்படிப் பகுத்துத் தியானித்துகொண்டு பிரமாநந்த மெப்படிக் கிடைக்குமென்கிற சங்கைக்கு,

இந்தத்தியானத்திலே சித்தமேகாக்கிரமானவுடனே பிரமவித்தை திடப்படும். இந்தப்பிரமவித்தையிலே பேதமாயிருக்கிற வுபாதிகளெல்லாந் துடைபட்டபடியினாலே சச்சிதாநந்தம், அகண்டாகாசமாகத் தோற்றுமென் றுத்தரம்.

(கஉ) பேதத்திற்குபாதிகளேது, அந்தவுபாதிகளேதனாற் றுடைபட்டது. பிரமம், நிருபாதியாய்த் தோற்றுகிறதெதனாலென்கிற சங்கைக்கு,

சாந்தவிருத்தி கோரமூடவிருத்தி முதலான சடங்கள் இவைகளெல்லாம் பேதத்திற்குபாதி; யோகத்தினாலும், விவேகத்தினாலும் இந்த வுபாதிகளெல்லாந் தள்ளப்படும் பின்னைத் திரிபுடியில்லாதபடியினாலே நிருபாதியாய்ச் சுயம்பிரகாசமாயிருக்கிற பிரமத்துவம், அகண்டாநந்தவடிவாய்த் தானாகவே விளங்குமென் றுத்தரம்.

இப்படிப் பிரமாநந்தத்திற்கு வழிபாடாகத்தானேவிஷயாநந்தத்தை நிரூபித்தோம். இந்தவழியே, எல்லாரு மோக்ஷமடையக்கடவர்கள்.

பதினைந்தாவது விஷயாநந்தம்-முற்றிற்று.

ஆகச்சங்கை- கஎரு.

பஞ்சதசப்பிரகரணம் சமாப்தம்.

பரிசோதனபத்திரம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

பக்கம்.	சங்கை யுத்தரம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௧௨		௧௮	வார்ஆத்த	வாரூத்ம.
௧௪	௧௬	௧	கர்ப	கர்ப்ப.
,,	௧௭	௧	ச்ரீர	சரீர.
௧௭	௫௦	௫	ஓன்	ஓன்.
௧௮	௫௧	௩	மாவை	மாயை.
௧௯	௫௫	௪	குக்கி	ருக்கி.
௨௩	௭௦	௨	சாரியார்	சாரியர்.
௨௪	௭௭	௭	வெட்ட்	வெட்ட.
௩௨	௧௧௩	௫	புத்திஞ	புத்தியிஞ.
௪௦	௧௨	௫	மார்க	மார்க்க
௪௫	௨௫	௧	பிற	பிர.
,,	௨௮	௩	பரு	பறு.
௮௪	௧௯	௪	வாரா	வாராம
௯௩	௬௪	௨	றேல்	றெல்.
,,	௬௭	௨	வேன்	வென்.
௧௦௩	௨௪	௧	புரம்	புறம்.
௧௦௭	௭	௨	ஞக	ஞவே.
௧௦௯	௧௩	௨௩	கூடின்	கூடின.
௧௧௨	௧௭	௩	ளப்ப்	ளப்ப.
௧௧௩	௨௧	௩	தெங்க்	தெங்ங
௧௨௯	௩	௩	கிற	கிர.
௧௩௨	௬	௭	பிபி	பி.
௧௩௪	௮	௧௨	வாரு	வாரா.
௧௪௬	௨௯	௪	காழி	காரி.
௧௪௯	௮	௪	குரு	கிரு.
௧௫௫		௨௩	பிரகணரம்	பிரகரணம்.

பரிசோதன பத்திரம்.

பஞ்சதசப்பிரகரணம்.

பக்கம்.	சங்கை யுத்தரம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௰௫	௪௧	௩	தாந்தி ...	தாந்தி
௪௪	௨௫	௨	யல்ல ...	மல்ல
௫௩	௬௩	௬	பிரர் ...	பிரா
௫௭	௮௰	௩	மிடற்தி ...	மிடத்தி
௯௩	௬௬	௫	பிரார்த்த ...	பிராரத்த
௱௩	௨௫	௩	உள்ளுப் ...	உள்ளும்
௱௨௧	௩௨	௫	ஆசாசனிடத்தி ...	ஆகாசத்தினிட
௱௨௯		௨௬	சீவன் ...	அந்தக்கரணம்
௱௪௫	௨௬	௭	யழிய ...	வழிய
௱௭௰	௨	௩௩	பிரசோற்பதி ...	பிரசஸ்பதி
௱௭௨	௩	௧	அத்த ...	அந்த

ஷை அட்டவணைப்பிழை.

௨ ௩ ௨ ௩௬

ஷை கூடிய இலக்கப்பிழை.

௧௭௫ ௰௧ ௬௭௫ ௬௱௫